

ਅਬਸੰਗਾਚਾਰ ਜਨਿਖਤੋ ਚਿਦਸਦਾ ਨਿਦਰੁ ਪਜੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ

ਸਤਿ

ਰਹੈ ਕੈਸਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਿ ਤਿਨ ਕੀ ਬ੍ਰ
 ਰਾਂਤ ਕਾ ਜਾਨਨ ਘਰਹੈ ਬਹੁ ਰਿਕੈ ਸਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ
 ਬੇਦਾਂਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਜਾਨੀਤਾ ਹੈ ਅਰਮਾਰ ਗੁਰੂ
 ਹਮੈ ਜਾਨਨੇ ਕਾਨਹੀ ਜਿਸ ਆਤਮੇ ਕੇ ਅਨਜਾ
 ਨਨੇ ਤੇ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਜਾਨੀਤਾ ਹੈ ਅਗੁ ਜਿਸ ਕੇ ਜ
 ਨੇ ਤੇ ਜਗਤੁ ਦੂਰਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਤਿ ਸਪਰਮਾਤਮੇ ਕੋ
 ਮੇਰਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮੇ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰੁ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਬ ਆਤਮੇ ਕੇ ਜਾਨਨੇ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਕ

੧੭੫

ਤਿਸ ਕੇ ਨਮ
 ਕਾਰਕੁ

੨

MS. No. 1

485

ਹੀਤਾਹੈ ਸੋਰਹੁ ਕਿਨੋ ਕੋ ਕਹੀਤਾਹੈ ਅਰੁ ਤਪ
ਸਾਕਾਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨੋ ਕੇ ਪਾਪ ਗਏਹੈ ਅਰੁ ਜਿਨ੍ਹ
ਕੋ ਚਿਤ ਸੁਧਿ ਹੋਏਹੈ ਅਰੁ ਬਿਖਾਤੈ ਅਪਾਏ
ਹੈ ਅਰੁ ਜਿਨੋ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਨੇ ਕੀ ਵਿਛੁਹੈ ਤਿ
ਨੋ ਕੋ ਆਤਮਾ ਸਿ ਆਨ ਕਹੀਤਾਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜਿਸ
ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਬੇਦ ਕਹਤੇਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ
ਕਿਆਹੈ ਅਰੁ ਬੰਧਨ ਕਿਆਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੇ
ਕਹੈ ਹੇ ਸਿੰਘ ਸੁਨ ਜਬ ਦੇਹ ਮਨ ਬੁਧਿ ਕੋ ਆ

ਤਮਾਕਰਿਕੈ ਜਾਨਿਆ ਏਸ ਕਾਨਾਮੁ ਬੰਧਨੁ ਹੈ॥ ੧੭੬
ਅਰੁ ਆਤਮੇ ਕੋ ਆਤਮਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਏਸ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਸਹੀ ਜਾਨ ਨਾਏ ਜੇ ਬੰਧਨੁ ਹੈ ਸੇ
ਅਨਾਦਿ ਹੈ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤਕਾ ਬਿਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਮਸ
ਤਿਓ ਕਾ ਕੋ ਪਰਤ ਛੁਟੈ ਏਸਾ ਅਨਰਥ ਕੇ ਦੂਰਿ ਕਰ
ਨੇ ਕਾਉ ਪਾਉ ਸਿੰਖੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪੂਛਤਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਏਹ
ਬੰਧਨ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੂਰਿ ਹੋਵੈ॥ ਹੇ ਸਿੰਖ ਜਬ ਆਤ
ਮੇ ਕੋ ਜਾਨੇ ਤਬ ਏਹ ਬੰਧਨ ਦੂਰਿ ਹੋਵੈ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਆਤ

ਜੀਵ

ਮਾਕਿਉਕਰਿਜਾਨੀਤਹੈਅਰੁਮਾਤਮਾਕੈਸਾਮੈ
ਸਹੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੈਕਹਾਸਿਖਮਾਤਮਾਚੈਤਨ
ਹੈਅਨੰਤਹੈਅਦ੍ਵੈਹੈਅਖੰਡਹੈਅਚਲਹੈਅਜਿਹੈ
ਅਕ੍ਰੀਹੈਕੁਟਸਥਹੈਅਨੰਦਹੈਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈਬ੍ਰਹ
ਮਹੈਹੇਗੁਰੁਇਸਜਗਤਥਿਖੈਜਨਮਮਰਣ
ਕਿਸਕਹੈਹੇਸਿਖਮਾਤਮੇਕਹੈਹੇਗੁਰੂਜਨ
ਮਮਰਣਮਾਤਮੇਕਾਸੁਭਾਵਹੈਅਥਵਾਕੈਉਕ
ਰਨੁਹੈਹੇਸਿਖਸੁਭਾਵਨਾਹੀਏਕੁਕਾਰਨੁਹੈਹੇ

ਗੁਰਦਇਆਲਓਹੁਕੋਨੁਕਾਰਨੁਹੈ ਹੇਸਿੰਖਸਾ
 ਵਧਾਨੁਹਇਕੈਸੁਨੁਆਬਿੰਦਾਕਾਰਨੁਹੈਜਨ
 ਮਮਰਨਕਾਸੋਆਬਿੰਦਾਆਤਮੇਕੇਹੀਆਸੇ
 ਹੈਅਰੁਆਤਮੇਕੇਹੀਬਲਸਾਥਆਤਮੇਕੋਛਪ
 ਉਥੇਤੀਹੈਆਤਮੇਕੀਸਤਿਆਸਾਥਚੈਤੰਨਹੈ
 ਵੈਹੈਅਰੁਆਤਮਾਹੀਸਾਥਜਾਨੀਤਾਹੈਅਰੁਓ
 ਹੁਸਤਿਹੈਨਮਸਤਿਹੈਨਸੂਠਹੈਭਰਮਰੂਪਹੈ
 ਸੋਆਬਿੰਦਾਆਤਮੇਕੇਹੀਬਲਸਾਥਆਤਮੇ

ਕੋਛਪਾਇਲੇਤੀਹੈ ਜਿਉਕਰਿਘਰਿਕਾਮੀਧਿ
ਆਰਾਘਰਿਕੇਹੀਬਲਸਾਥਘਰਿਹੀਕੋਛਪਾ
ਇਲੇਤਾਹੈ ਅਬਿਦਾਕਾਛਪਾਇਆਹੈਆਦੇ
ਹਥਧਿਇੰਦ੍ਰੀਆਪ੍ਰਾਨਕੋਆਤਮਾਕਰਿਕਰਿਜ
ਨਤਾਹੈ ਬਹੁਰਿਅਪਨੇਭਲੇਕੇਕਾਰਨਉਪਾਉ
ਕਰਤਾਹੈ ਕਛਬੇਦਕਾਕਹਿਅਮਾਨਤਾਹੈ ਕ
ਛਲੇਕਾਕਾਕਹਿਅਭੀਮਾਨਤਾਹੈਕਛਅਪ
ਨੀਬੁਧਿਸਾਥਕਰਤਾਹੈ ਕਬਹੂਦੇਵਤਾਹੈ

ਕਬਹੂੰ ਮਨੁ ਛੋੜੇ ਤਹੈ / ਕਬਹੂੰ ਪਸੁ ਪਿਛੀ ਹੋਤ ॥ ੧੭੮ ॥
ਹੈ / ਸੋਲੇ ਕੁ / ਤੁਥਾ ਚਸ੍ਰਤ ਨ ਤੀ ਬਿਦਾ ਬਜੇ ਮਾਇ
ਜਨ ਨ ਯੁਤਾ / ਪੁਖ ਮਾਕੀ ਮੰਤ੍ਰ ਵਭੂ ਵਨੀ ਯਾਰੇ ਏਪ
ਰਾਬ੍ਰਤ ਜਲ ਪਾਚਾ ਸੂਤ੍ਰ ਪਾਓ ਕਥ ਸਾਸਤਾ ਚਰੰ
ਤਾ / ਹੀ ਗੁਰੂ ਤੁਮਾਰੇ ਬਚਨ ਕ੍ਰਮ ਜੇ ਸੋਲਾ ਗਤੇ ਹੈ
ਆਬਿਦਾ ਤੁਮ ਕਹਤੇ ਹੋ ਜੁ ਬਸਤੁ ਨਾਹਿ / ਬਹੁ
ਰਿਕਹਤੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਕੋ ਛਾਕ ਰਾਖਾ ਹੈ / ਤਾਤੇ ਤੁ
ਮਾਰਾ ਕਹਿ ਆਕਿ ਉਕਰਿ ਮਾਨੀ ਆਜਾਇ / ਹੇ ਸਿ

-
 ३
 ॥ ३ ॥
 ਪੱਤੈ ਭਲਾ ਪੁਛਿ ਆਹੈ ਇਸ ਆਤਮੇ ਕੇ ਅਨੁਜ
 ਨਨੈ ਤੈ ਹੀ ਅਥਿੰਦਾ ਜਾਨੀ ਤੀਨਾ ਹੀ ਸਤੁ ਰੂਪ ਨਾ
 ਹੀ ਮੀਧਿ ਮਾਰੇ ਕੀਭਾਂਡਿ ਹੈ ਤਾ ਤੈ ਹਮਾਰਾ ਬਚ
 ਨੁ ਅਸਤਿ ਨਾ ਹੀ ਸਤਿ ਹੀ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਰੂਪ ਅ
 ਬਿੰਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਛਪਾਇ ਰਾਖੈ ਹੈ ਅਰੁ ਬਸਤੁ
 ਇਕੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਾਸਤੀ ਹੈ ਹੇ ਸਿੱਖ ਜੋ ਸੇਬਾ ਜੀ
 ਗਰਬਾ ਜੀ ਭਾਰਤ ਹੈ ਕਬੂਤਰ ਬਧਾ ਮਾਰ ਪੰ
 ਛੀ ਸਰਪ ਬਿਖਬਨਾ ਵਤਾ ਹੈ ਜਾ ਕਿ ਆਓ ਹਸਤਿ

ਸਤ

ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ਤੇ ਨਾ ਜਾਨ ਤੇ ਹੀ ਪੈ ਜਾ ਬਾਜੀਗ
 ਰਬਾ ਜੀਉ ਠਾਇ ਰਾਖੇ ਹੈ ਡਾਸ ਰੁਹੀ ਜਾਨ ਤੇ ਪੈ ਜ
 ਗਿਆਨੁ ਉਪਜਿ ਮਾਤਾ ਸਭ ਸੂਟ ਹੋਏ ਹਬਾਤ ਸ
 ਭੋਲੇ ਕਾ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਤਾਇ ਸਭ ਮਕੀਨਿ ਰ
 ਵਿਗਤਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ਹੇ ਸਿਖ ਪੂਰਬ ਲੇਜਨ
 ਮਾਮਥਵਾਇ ਸਜਨ ਮਾਥਿ ਖੈ ਕੀਏ ਜੋ ਕਰਮ ਨਿ
 ਹਕਾਮ ਨਾਗਾਇ ਨ ਮਿਤਿ ਤਿਨਾ ਸਾਥ ਪਰਸਨ
 ਹੁਮਾਨੁ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਥ ਮ

ਨੁਖਕੋਚਾਹਨਾਹੋਤੀਪੈਜੋਮੇਮਹਾਪੁਰਖਾਕਾਸੰਗੁ
ਕਰੋਅਰੁਮੁਕਤਿਹੋਵੈਮੇਰਾਆਵਾਗੀਨਰਹੈਕਿ
ਸੀਭਾਤਿਤੋਭਲਾਕਾਰਜੁਹੈਬਹੁਰੋਛੰਦਕੈਗੁਰੁਕ
ਰਤਾਹੈਉਸਕੋਗੁਰੁਆਤਮਗਿਆਨਉਪਦੇਸ
ਕਰੈਹੈਤਿਸਆਤਮਗਿਆਨਤੈਸਿਖਮੁਕਤਿਹੋ
ਵੈਹੈਗਿਆਨਬਿਨਾਮੁਕਤਿਹੋਤੀਨਾਹੀਅਰੁ
ਬੇਦਾਤਸਾਸਤਸੁਨੇਬਿਨਾਗਿਆਨਨਾਹੀਉਪਜ
ਤਾਹੇਗੁਰੂਜਾਏਹਬੇਦਾਤਸੁਨੇਗਤਾਐਰਕਰ

ਇਕੋ ਭੇਟ ਹਾਥ ਬਿਖੇਲੇ ਕਰਿ ਨ ਮਾਸ ਕਾਰੁ ਕਰਿ ਕ ੧੮੧
 ਰਿਕ ਹੀਏ ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਦੁਖ ਸਾਥ ਮੇ ਬਹੁਤੁ
 ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰ ਹੋ ॥ ਬਹੁ ਰਿਗੁਰ ਕਹੇ
 ਹੋ ॥ ਸਿਖ ਤੂੰ ਆਪ ਕੋ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਏਕ ਕਰਿ ਜ ॥
 ਨੈ ਗਾਤ ਬਤੇਰੇ ਦੁਖ ਜਾਹਗੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਵ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਮੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਵ ਕੋ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਤੂੰ ਆਪ ਕੋ
 ਸੁਧ ਕਰਹਿ ਗਾਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਵ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਹੇ ਗੁਰਦਾਇ ਆਲਸੁ ਧੁਕਿ ਉਕਰਿ ਹੋਵੈ ਗਾਸੋਕ
ਹੋ ਹੇ ਸਿੱਖ ਤੂੰ ਅਸ ਬੁਲਸ ਗੀਰਨਾ ਹੀ ਕਾਹੇ ਤੈ ਸ
ਗੀਰਦਿ ਰਸ ਹੋ ਜਾਫਿ ਹੋ ਆਨਿ ਤਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਦਿ ਰਸ
ਆਨਿ ਤ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋ ਜਾਫਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋ ਹੇ ਸਿੱਖ
ਇਹੁ ਸਗੀਰ ਮੇਰਾ ਅਬਸੋਟ ਹੋ ਆਹੈ ਅਬਦੁ ਰਸ
ਭੋਹ ਆਹੈ ਤੂੰ ਸਗੀਰ ਕੋ ਜਨ ਤਹੈ ਤਾ ਤੈ ਰੇ ਗੀਰ
ਰਸ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਪਟਾ ਕਾਏ ਖਨ ਗਾਗਾ ਪਟ ਤੈ ਭਿੰਨ
ਹੋ ਪਾਓ ਤਤ ਕਾਉ ਪਜਾਹੈ ਜੈ ਸੇ ਪਾਂਚ ਚੰਤ ਜ

ਫਿਰੋ ਤੇ ਸੇ ਸਰੀਰ ਜਾ ਫਿਰੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਨੀਏ १੮੨
 ਹੇ ਸਿਖ ਸਰੀਰ ਬਿਖੇ ਜੋ ਕਰਨਾ ਈਹੋ ਸੇ ਪ੍ਰਥਵੀ
 ਹੇ ਜੇ ਵਾਵ ਕਹੈ ਸੋ ਪਾਣੀ ਹੋ ਜੇ ਤਤਾਹੈ ਸੋ ਅਗ
 ਨਿਹੈ ਜੇ ਚਲੈਹੈ ਸੋ ਪਉਨੁ ਹੋ ਪੋਲੁਹੈ ਸੋ ਅਕਾਸੁ
 ਹੋ ਪੰਚ ਭੂਤ ਦੇਹ ਬਿਖੇ ਦੇਖੀ ਤੇਹੋ ਹੇ ਸਿਖ ਪੰਚ
 ਤਤ ਪਰੀਸ ਗੁਨ ਸਰੀਰ ਬਿਖੇ ਦੇਖੀ ਤੇਹੋ ਏਹੁ ਸ
 ਭੁਜਾ ਫਿਰੈ ਤਾ ਤੇ ਇਨ ਕਾਹੀ ਬਨਾਵ ਸਰੀਰੁ ਹੋ ਜਿ
 ਸਭਾ ਤੇ ਇਹ ਜਾ ਫਿਰੈ ਤਿਸੀ ਭਾਤਿ ਸਰੀਰੁ ਭੀਨਿ ॥

ਪੈ ਤੁਚੈ ਤੰਨਹੈ ਸਰੀਰੁ ਜਾਇਹੈ ਤੁਨ ਆਰਹੈ॥
ਹੇ ਗੁਰੂ ਪੰਚਤਤਪ ਚੀਸ ਗੁਨ ਸਰੀਰ ਬਿਖੈ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਜਾਨੀਏ ਹੇ ਸਿਖ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਇ ਕੈ ਸੁਨਿ॥
ਹਤ ਮਾਸੁ ਨਾਨੀ ਤੁਚੈ ਰੋਮ ਪਾਏਹ ਪੰਚੋ ਪ੍ਰਥ
ਵੀਹੈ ਬੀਰਜਾ ਅਪਤਾ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ਲਾਲਾ ਲੋਹਾ
ਪਾਏਹ ਪੰਚੋ ਪਾਣੀਹੈ ਛੁਪਾ ਰਿਖਾ ਨੀਦਾ ਕਾਂ
ਤਾ ਮਾਲਸਾ ਪਾਏਹ ਪੰਚੋ ਮਗਨੀਹੈ ਵੈਰਨਾ
ਚਲਣਾ ਸੁਕਚਨਾ ਉਪਰਕੋ ਹੋਵਨਾ ਪਸ

ਰਸਾਪਾਏਹਪਾਚੇਬਾਉਹੈਲੇਭਾਕਾਮੁਕਰੇ
 ਸੁਮੇਹਮਤਿਸੁਪਾਚਓਅਕਾਸਹੈਉਦਰਾਰਿ
 ਦਾਕੰਠਾਸਿਰੁਪਾਏਹਪਾਚੇਪੋਲਾਅਕਾਸਹੈ
 ਹੇਗੁਰੂਤੰਤਤੇਏਕਏਕਕਹੀਐਹੈਪਾਂਚਪਾਂਚ
 ਕਿਉਕਾਰਿਹੋਏਹੈਹੇਸਿੰਘਅਪਸਥਿਖੈਰਲਕ
 ਰਿਪਾਂਚਪਾਂਚਹੋਏਹੈਹੇਗੁਰੂਮਿਲੇਹੋਏਭ੍ਰਿੰਨਭ੍ਰਿੰ
 ਨਸਰੀਰਥਿਖੈਕਿਉਕਾਰਿਜਾਨੀਏਹੇਸਿੰਘਹ
 ਰਮੁਲਪ੍ਰਥਵੀਹੈਕਿਉਕਾਰਿਜਾਨੀਏਯੋਜਾਨੀ

ਮਾਨੀ ਕਰੀਏ ਤਾਗਿ ਮਾਨੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗਾਮੁ ਕਾਤਿ
 ਕਿਉ ਕਰੀ ਹੋਵੈ ਹੇ ਸਿਖਿ ਗਿ ਮਾਨੁ ਕੇਉ ਪਜੈ ਪਿ
 ਛਲੇ ਕਰਮ ਦੂਰਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ਜੇ ਦੇਹ ਬਿਖੈ ਮਾਏ ਪੈਤੇ
 ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਹੋਤੇ ਮਰੁ ਜਾਗੁ ਨ ਉਪਜਿ ਮਾਕਰਮੁ
 ਹੋਤੇ ਹੈ ਤੇ ਗਿ ਮਾਨੁ ਸਾਥ ਜਲ ਤੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਤਾ
 ਤੇ ਗਿ ਮਾਨੀ ਕਾਸਰੀ ਰੁਜਾਤਾ ਨਹੀ ਗਿ ਮਾਨੀ ਪੁ
 ਰਖੇ ਕਾਸਰੀ ਰੁਹਤਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਗਿ ਮਾਨੀ ਗੁਰਦੇ
 ਵ ਕਰੀਏ ਉਪਦੇਸੁ ਲੀਜੀਏ ਗੁਰਦੇ ਵ ਪਾਸੁ ਜਾ

ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਬੀਰਜ ਮੂਲ ਪਾਣੀ ਹੋ ਕਾਹੇ ਤੇ ਉਜ
ਲਹੈ ਅਰੁ ਗਰਬੁ ਕੋ ਉਪਜਾਵਤ ਹੈ ਪਾਣੀ ਭੀ ਉਜ
ਲਹੈ ਅਰੁ ਘਾਸ ਕੋ ਅਰੁ ਖਿਛ ਕੋ ਉਪਜਾਵਤ ਹੈ
ਅਰੁ ਪਿਤ ਤੇ ਜਹੈ ਸਦਾ ਤਾਤਾਰਹੈ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਬਾਉਹੈ ਜੋ ਰਸਾਥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਾਰਨੁ ਕਰੀਦਾ ਹੋਤਾ
ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਲਾਲਾ ਅਕਾਸ ਹੋ ਕਾਹੇ ਤੇ ਲਾਲਾ
ਉਪਰਿ ਤੈ ਅਵਤੀਹੈ ਉਪਰਿ ਅਕਾਸ ਹੋ ਲੋਹੁ ਪ੍ਰ
ਥਵੀਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਪੀਲਾ ਜੈਸਾ ਲਾਲਾ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਹੋ

੧੮੪

ਭੁਖਮੁਲਮਗਨਿਹੈ ਕਾਹੇ ਤੈ ਜੋ ਕਛੁ ਖਾਈ ਤਹੈ
ਤਿਸੁ ~~ਮਨੁ ਮਨੁ~~ ਕਾਹੇ ਤੈ ਜੋ ਕਛੁ ਕੋਪ ਚਾਵ
ਤੀਹੈ ਰਿਖਾ ਬਾਉਹੈ ਕਾਹੇ ਤੈ ਰਿਖਾ ਜਬ ਲਗਤੀ
ਹੈ ਤਬ ਕੰਠ ਹੋਠ ਸੁਕ ਤਹੈ ਬਾਉਹੈ ਸੁਕਾਵਤੀਹੈ
ਨੀਦ ਅਕਾਸ ਤਹੈ ਕਾਹੇ ਤੈ ਜਿਸੁ ਸੁਭਾਵਹੈ ਅਕਾ
ਸਭੀ ਜਾਗੀਹੈ ਕਾਤ ਪਾਵੀਹੈ ਕਾਹੇ ਤੈ ਕਬਹੂੰ ਸੀ
ਤਲਹੈ ਵੈ ਕਬਹੂੰ ਤਾਤੀਹੈ ਕਾਤ ਭੀ ਪੁਪ੍ਰਾ ਮੈ ਕ
ਲੀਹੈ ਤੀਹੈ ਛਾਮਾ ਮੈ ਗੋਗੀਹੈ ਤੀਹੈ ਆਲਸ ਪੂਰ

ਵੀਹੋਂ ਕਾਹੇ ਤੋਂ ਮਾਲਸ ਜਬ ਹੋ ਤਹੋਂ ਤਬ ਸੁਹੇਉ ॥੫॥
ਜਾਤਾ ਹੈ ਵੇਰਨਾ ਪੈ ਨਹੈ ਕਾਹੇ ਤੋਂ ਵੇਰ ਤੇ ਕੇਆਗੇ
ਜੇ ਕੋਈ ਆਵੈ ਤਿਸ ਕੋ ਗਿਰਾਇ ਦੇਤਾ ਹੈ ਅਸਰਨਾ
ਅਕਾਸ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੋਂ ਬਿਅਪਨੇ ਤੋਂ ਉਪਰਿ ਕੋਹੇ
ਨਾਤੇ ਜਹੈ ਕਾਹੇ ਤੋਂ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈ ਹੋਈ ਉਪਰਿ ਕੋ
ਜਾਤੀ ਹੈ ਚਲਣਾ ਪਾਣੀ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੋਂ ਦੁਵਣ ਤੋਂ ਸੁਕ
ਚਣਾ ਪ੍ਰਥਵੀ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੋਂ ਜਲੁ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਸਿਰਕਾ
ਜੇ ਅਕਾਸੁ ਹੈ ਸੋ ਅਕਾਸੁ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੋਂ ਸਿਰ ਬਿਖੈ ਸਬ

ਦੁਹੈ ਕੰਠਕਾਜੇਅਕਾਸੁਹੈਸੋਬਾਉਹੈਕਾਹੇਤੈਮੁ
ਖਨਾਸਕਾਬਿਖੇਗਹਿਤੀਹੈਰਿਦੇਕਾਅਕਾਸਜੇ
ਹੈਸੋਅਗਨਿਹੈਕਾਹੇਤੈਸਦਾਤਾਗਹਿਤਹੈਉਦ
ਰਿਕਾਅਕਾਸੁਹੈਸੋਜਲੁਹੈਕਾਹੇਤੈਉਦਗਬਿਖੇਜ
ਲਸਦਾਗਹਿਤਹੈਕਟਕਾਅਕਾਸੁਪ੍ਰਥਵੀਹੈਕ
ਹੈਤੈਪ੍ਰਥਵੀਬਿਖੇਗਧਹੈਕਟਾਬਿਖੇਭੀਗੀਧਹੈ
ਹੋਸਿਖਸਭਹੀਕਾਸੰਬੂਹਸਗੀਰਹੈਸੋਜਾਤੈ
ਤੈਚੈਤੈਨਹੈਉਨੋਸਭਨੋਸਗੀਰੋਕੇਸੁਭਾਵਤੈ

ਨਮਾਹਾਹਿ ਤੂੰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਸਗੀਰ ਦਰਿਸ ਹੈ ਜੋ ਸੇਖ ੧੮੬
ਦਿਵਰੇ ਸੇਖੇ ਅਰੁ ਜਨੁ ਹੈ ਅਹੰ ਗੁਰਦਿਵਿਆ ਲਘ ੩
ਦਿਉ ਪਜਨਾ ਮਾਜੇ ਤਾਹੈ ਤੇਤਾ ਹੀਰਹ ਤਾਹੈ ਅਰੁ ਸ
ਗੀਰ ਬਧਤਾਹੈ ਤਾਹੈ ਪਟਿਕੀਨਾ ਈਕਿਉ ਕਰਿ ਹੈ
ਹੇ ਸਿਖ ਬਧਨਾ ਨਹੈ ਸੇਖੈ ਤੰਨ ਕਾ ਸੁਭਾਵਨਾ ਹੀ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਧਤਾਹੈ ਜਹੰਗੀ ਬਰਾਮੁ ਮਾਟੀ ਭੂਸ ਕੁਨੁ ०
ਨਿਤ ਭਾਗੀਤਾਹੈ ਤਹਾ ਬਹੁ ਠੋਰ ਬਧਤੀ ਜਾਤੀ ਪੈ
ਰੁਚੈ ਤੰਨ ਨਾਹੀ ਹੋਤੀ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਸਾਥ ਪੂਰਨ ਕ

ਗੀਤ ਹੈ ਸਗੀਰ ਤਤੇ ਬਧਤ ਹੈ ਬਧਨੇ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਚੈਤੰ ਨਨ ਹੀ ਹੋਤ ਜਾ ਕ੍ਰਿਹੀ ਹੈ ਤੂ ਚੈਤੰ ਨ ਹੈ ਏਹ ਬਾ
ਤ ਸਿਧ ਹੋਈ ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ ਅਲਸ ਗੀਰੁ ਜਾ ਕ੍ਰਿਹੀ ਹੈ
ਜਾਨਾਤਾ ਤੇ ਅਨਿਤ ਕ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਹੈ ਹੇ ਸਿਖ ਪਾਛੇ
ਭੀ ਨਾਥਾ ਏਹੁ ਸਗੀਰੁ ਬਹੁ ਰਿਭੀ ਨ ਹੋਵੈ ਗਾਤਾ ਤੇ ਅ
ਨਿਤ ਹੈ ਤੂੰ ਸਗੀਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੈਂ ਹੇ ਗੁਰੁ ਦੇਵ ਜਸ
ਮੈ ਆਪ ਕੋ ਸਗੀਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਨਾਤ ਬਖਸ਼ੁ ਕ੍ਰਿਅ
ਲਾਭੁ ਭਯਾ ਹੇ ਸਿਖ ਅਨਿਤ ਜੋ ਹੈ ਬਰਨਾ ਅਸੁਮ

ਜਾਤਏਹਭੀਤੂੰਨਾਹੀਅਰੁਛੈਬਿਕਾਰਭੀਤੂੰਨਾਹੀ ॥੨॥
 ਹੇਗੁਰੁਛੈਬਿਕਾਰਕੋਨਕੋਨਹੈਹੇਸਿਖਸੁਨੁਜਨਮ
 ਨਹੋਵਨਾਬਧਨਾਪੁਨਮਹੋਵਨਾਛੀਨਹੋਵਨਾਸਾ
 ਸਹੋਵਨਾਏਹਛੈਬਿਕਾਰਹੈ॥ਬਰਣਮਾਸੁਮਾਮਾ
 ਚਾਰਇਸਜਾਲੀਬਿਖੈਤੂੰਸਾਨਾਪਾਯਾਥਾਅਬਤੂੰ ਫਾਸ਼ਨਾ
 ਜਾਲਤੋਨੀਕਸਿਆਹੈਜੇਸੇਸਿੰਘਪਿਜਰੇਤੇਨਿਕ
 ਸਤਹੈਹੇਸਿਖਬਰਣਮਾਸੁਮਧਰਮਭੀਤੇਰੇਬਿ
 ਖੈਨਾਹੀਸਾਸਤਏਹਬਾਤਕਹਤਾਹੈਸਲੋਕਾਸੁਤ

ਬਰਹਮਾਸ਼੍ਰਮਾ ਭਿਮਨੇਨੇਸਤਰਦਸੋਭਵੇਨਰ
ਹਾਬਰਨਮਾਸ਼੍ਰਮਾਬਹੀਨਸਮਵਰਤ੍ਰੇਤਸ੍ਰਜੁਤ
ਮੂਰਧਨਃ ਪ੍ਰਾਵਤ ਦੇਹਿਮਾਤਮਾਬੀਗਿਅਨੁਬਾ
ਧਤੇਨਿਪ੍ਰਮਾਣੁਤਃ ਪ੍ਰਮਾਣੁਤਕਰਮਸਾਸਤ੍ਰਨਾ
ਤਾਬਦੇਵੋਪਪੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਹੇ ਗੁਰਦਇਮਾਲਾਮਹੰ
ਦੇਹੀਨਭਵਮਜਯੰਦੇਹਗਿਅਨੁਮੁਖੇਹੋਮਾਤਬਕਿ
ਆਲਾਭੁਹੋਮਾ ਗੁਰੂਕਰੇਹੋਰੇਸਿਖਤੁੰਕਰਮਾ
ਤੇਰਹਿਤਹੋਮਾ। ਹੇਗੁਰਦਇਮਾਲਾਜਾਮੈਅਸ

ਭੁਲਸਰੀਰਤੈਭਿੰਨਹੋਆਥਰਣਮਾਸੁਮਕੁ
 ਲਗੋਤ੍ਰਜਾਤਇਸਤੀਪੁਰਖਨਪੁਸਕਖਟਕੁ
 ਵਥਿਕਾਰਧਰਮਅਧਰਮਏਹਸਭਮੇਰੇਬਿਖੇ
 ਨਾਹੀਤੁਮਾਰੀਕ੍ਰਿਪਤੈਭੁਲੀਭਾਤਿਮੇਜਨੁਆਹੈਹੇ
 ਗੁਣਾਇਆਲਇੰਦ੍ਰੀਅਕੇਗੁਣਸਰੀਰਕਾਬਿਓ
 ਹਾਰਹੋਤਨਾਹੀਅਰੁਯੋਕਹਤਾਭੀਹੈਮੇਕਾਣੁਹ
 ਬੇਲਾਹਾਇਸਤੈਜਨੁਆਜਾਤਾਹੈਮੇਇੰਦ੍ਰੀਆਹੀ
 ਹਾਂਹੇਸਿਖਤ੍ਰੀਇੰਦ੍ਰੀਆਨਾਹੀਕਾਰੇਤੈਇੰਦ੍ਰੀਆ

ਯਾਕਿ ਮਾਕਰਜੁ ਹੈ ॥ १ ॥ ਗੁਰਪੁਰੂਕਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰੂਤਿ ਕਾਰਿ
ਭੁਤਾ ਕਾਰਜੁ ਹੈ ॥ ਗੋਸਿਖ ਮਾਕਾ ਸਤੈ ਸੁਵਣੁ ਬਕੁ
ਦੋਨੋਇੰਦ੍ਰੀਆ ਭੁਈ ॥ ਬਾਉਤੈ ਤੁਛਾ ਹਾਥ ਦੋਨੋਇੰ
ਦ੍ਰੀਆ ਭੁਈ ॥ ਤੇਜਤੈ ਮਾਘੈ ਪਗੈ ਦੋਨੋਇੰਦ੍ਰੀਆ ਭੁ
ਈ ॥ ਜਲਤੈ ਉਪਸਥ ਮਰੁ ਰਸਨਾ ਦੋਨੋਇੰਦ੍ਰੀਆ
ਭੁਈ ॥ ਪ੍ਰਥਵੀਤੈ ਗੁਦਾ ਮਰੁ ਨਾਸਕਾ ਦੋਨੋਇੰਦ੍ਰੀਆ
ਭੁਈ ॥ ਅਰੁ ਪਾਂਚੇਤਤੈ ਕੇਜੁ ਹੈ ਪਾਂਚੇ ਸਾਤ ਕਾਮੰਸ
ਤਿਨਤੈ ਮਨੁ ਹੈ ਮਾਘੈ ॥ ਤਿਨ ਪਾਂਚੇ ਗ੍ਰੀਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੀ
ਬ੍ਰਿਤ ਕੋ ਗੁਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਜੋ ਹੈ ਮਨੁ

ਕਾਹੀਭੇ ਦੁਪੈ ਬਹੁਰਿ ਇਸਕੋ ਬੀਚਾਰ ਕੈ ਕਹਤਾ ॥੮੯॥
 ਹੈ ਅਕਾਸ ਤੈ ਦੇਨੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਹੋਈ ਕਰਨ ਅਰੁ ਬ
 ਕ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਕਰਨ ਬਾਕਧੋਲ ਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਬ
 ਕ ਤੈ ਸਬ ਦੁਹੋਤ ਹੋਏ ਚੁਤਾ ਅਰੁ ਹਾਥ ਬਝਿਤ ਹੋਏ
 ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੈ ਤੁਚਾ ਬਾਝਿ ਕੀ ਸਪਰਸਕੋ ਜਾਨਤੀ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਹਸਤ ਭੀ ਸਪਰਸਵਾਲੀ ਵਸਤੁ ਕੋਲੇ ਤੇ ਹੈ
 ਆਖੈ ਅਰੁ ਪੈਰ ਤੇ ਜਤੈ ਹੋਏ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਨੇ ਰੂਪ
 ਕੋਲੇ ਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਚਰਨ ਭੀ ਸਦਾ ਤਾਤੇ ਰਹੇ ਤੇ ਹੈ ॥੯॥

ਅਰੁ ਸਰਵ ਨੇ ਕਰ ਸੁਨੀ ਤੇ ਹੈ ॥

ਗਮਰੁਜਿਹਵਾਪਾਣੀਤੇਹੈਕਾਹੇਤੇਹੈਜਾਨੀਏਏਕ
ਰਸਹੀਕੋਲੇਤੇਹੈਅਰੁਭੀਗਸਚਰਣਰਹਤਾ
ਹੈਨਾਸਕਾਅਰੁਗੁਦਾਦੇਨੈਇੰਦੀਅੰਪ੍ਰਥਵੀਹੈ
ਕਾਹੇਤੋਜਾਨੀਏਨਾਸਕਾਰੀਧਕੋਲੇਤੀਹੈਅਰੁਗੁਦਾ
ਬਿਖੇਰੀਧਰਹਤੀਹੈਅਰੁਗੀਧਕੋਡਾਰਤੀਭੀਹੈ
ਅਰੁਮਨਪਾਚੇਹੀਤੀਹੈਪਾਚੇਹੀਕੀਬ੍ਰਿਤਿਕੋਲੇਤ
ਹੈਅਰੁਬੁਧਮਨਹੀਕੀਬਿਸੇਖਹੈਕਿਸਕੀਭਾ
ਤਿਪਾਂਚਕਪਾਠਕਥਾਤਅਰੁਪਾਂਚਪ੍ਰਾਣਬਾਉ

ਕੇਹੀਬਿਕਾਰਪੈਕਹੇਤੈਬਾਉਕੀਭਾਂਤਿਦੇਖੀਤੀਹੈ
ਤੋਭੁਤਜਾਨਿਹੈਤਿਨੋਤੈਉਪਜਿਆਜੁਹੈਸਰੀਰੁਇੰ
ਦੀਅੰਤੋਭੀਜਾਨਿਹੈਹੇਗੁਰਦਇਆਲਾਅਪਨੇਅ
ਪਨੇਬਿਖੈਕੋਜਾਨਤੀਹੈਇੰਦੀਆਕਿਉਕਰਿਜਾਨਿਹੈ
ਹੇਸਿਖਸੋਤਸਬਦਕੋਨਾਹੀਜਾਨਤਾਅਰੁਅਪ
ਨੇਆਪਕੋਭੀਨਾਹੀਜਾਨਤਾਅਰੁਇੰਦੀਆਕੋਭੀ
ਨਾਹੀਜਾਨਤਾਅਰੁਇੰਦੀਆਕੋਬਿਖੈਕੋਭੀਨਾ
ਹੀਜਾਨਤਾਤਾਤੈਦੋਨੋਬਾਤੋਤੈਜਾਨਿਹੈਸਬਦਹੀ

੧੯੦

ਮਾਨਕਾਸਾਧਨਹੈ ਜੈਸੇਦੀਪਕਸਾਥਬਸਤੁਕੋਜਾ
 ਨੀਤਾਹੈ। ਦੀਪਕੋਬਸਤੁਕਾਗਿਆਨੁਨਾਹੀ। ਤੈਸੇਸ
 ਰਤਰੇਸਾਥਲੀਜੀਤਾਹੈ। ਅਸੇਹੀਅੰਰਭੁਇੰਦ੍ਰੀਆ
 ਜਾਤ੍ਰਿਹੈ। ਗਿਆਨਕਰਨਕਾਸਾਧਨਹੈ। ਜੈਸੇਕਰ
 ਛੀਕਾਰਜਕਰਤੀਹੈ। ਸੁਦੁਨਹੀਜਾਨਤੀ। ਅਸੇਹੀ
 ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਕਾਰਜਕਰਤੀਹੈ। ਇੰਦ੍ਰੀਆਕੋਗਿਆ
 ਨੁਨਾਹੀ। ਹੇਸਿਖੇਤੁੰਗਿਆਨਰੂਪਹੈ। ਹੇਗੁਰਦਇ
 ਅਲਜਬਲਗਪ੍ਰਾਣਹੈ। ਤਬਲਗਦੇਹਚੇਸਟਾ

ਕਰਤੀਹੋਇੰਦੀਆਂਭੀਅਪਨਾਬਿਉਹਾਰਕਰਤੀ ੧੮੯
ਹੋਪ੍ਰਾਣਕੇਗਏਦੇਹਇੰਦੀਚੇਸਟਾਤੇਰਹਤੋ
ਤੀਹੋਭਾਤੇਮੈਪ੍ਰਾਣਹੀਹੋਵਗਾਯੋਭੀਕਰੀਤਾਹੋ
ਜੁਮੈਭੂਖਾਹਾਪਾਸਾਹੋਤਾਤੇਜਾਨੀਤਾਹੋਜੋਪ੍ਰਾਣਚੈ
ਤੰਨਹੋਮੈਪ੍ਰਾਣਹੀਹਾਹੇਸਿਖੰਡਪ੍ਰਾਣਨਾਹੀਕਾਹੋਤੇ
ਪ੍ਰਾਣਜਾਫ਼ੀਹੋਰਾਤਾਬਿਖੈਜਬਮਨੁਖਸੋਵਤਾਹੋ
ਤਬਚੋਰਾਮਾਇਕਰਿਕਾਨੋਤੇਭੂਖਨਉਤਾਰਏਤ
ਹੋਸਵਾਸਨਾਹੀਜਾਨਤਾਨਚੋਰਭੂਖਣਉਤਾ

ਰਲੇਤਹੈਤਾਂਤੇਅਨੰਦਜਨਕਿਹੈ।ਹੇਗੁਰਦਾਇਅ०
ਬਨੇਜਨਕਿਹੈਤਾਂਜਾਨਕਿਦੇਹਕੇਚੇਸਟਾਕਿਉਕਰਿ
ਕਰਵਤਹੈ।ਹੇਸਿਖਜੈਸੇਬਹੁਤਬਾਓਜਬਚ
ਛਤੀਹੈਤਾਬਿਛਕੋਅਰੁਪਾਤੋਕੋਉਡਾਵਤੀਹੈ।ਕਿ
ਆਕੁਛਚੈਤੰਨਹੈਤਹੈ।ਅਰੁਅੰਰਬਤਸੁਨ
ਪ੍ਰਾਨੋਕੋਭੀਕਰਮਹੀਪ੍ਰਰਤਾਹੈਪ੍ਰਾਣਚੇਸਟਾਕੁ
ਰਤਾਹੈ।ਪ੍ਰਾਣਕੀਚੇਸਟਾਕਰਮੋਕੀਅਧੀਨਹੈ
ਹੇਸਿਖਜਾਗ੍ਰਤਅਵਸਥਾਭੀਕਰਮੋਕੀਅਧੀ

ਨਹੈ ਜਬ ਜਾਗਤੁ ਧਰਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਾ ਸੁਪਨਾ १੬੨
 ਖੋਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੀਨੋ ਅਵਸਥਾ ਕਰਮੇ ਕੇ ਅਧੀ
 ਨਹੈ ਪ੍ਰਾਣੁ ਭੀ ਕਰਮ ਬਸਤੈ ਸਰੀਰ ਕੋ ਪਾਲਨਾ
 ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸਰੀਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੇ ਸਟਾਕ
 ਰਾਵਤਾ ਹੈ ਹੇ ਸਿੱਖ ਸਭੁ ਜੁਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਕਾ ਸੰਬੁ
 ਹੁ ਹੈ ਸਤਾਰਹਵਸਤੁ ਸੋ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ
 ਗਾ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਇਹ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਇਹ ਬਾਤ ਸਿਧੋ ਹੋਈ
 ਹੋਗੁ ਰਦਾਈਆ ਲਜਬ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਤਬ ਸੁਨਤ ਹੈ ਦੇਖਤ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਮਨੁ ਹੀ ਹੋਵਾ ਗਾ ॥
 ਅਰੁ ਜਬ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਤ ਹੈ ਤਬ ਸੁਨਤ ਹੈ
 ਦੇਖਤ ਹੈ ਜਬ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਹੋਤ ਹੈ ਨ ਦੇਖਤ ਹੈ ਨ
 ਸੁਨਤ ਹੈ ਤਾ ਤੈ ਮੇ ਮਨੁ ਹੀ ਹਾ ਹੋ ਸਿਖ ਤੂੰ ਮਨੁ ਭੀਨ ॥
 ਹੀ ਕਾ ਹੋਤੈ ਤੂੰ ਕਹਤ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋ
 ਆ ਅਬ ਅੰਗੇਰੇ ਰਗਾ ਤੂੰ ਜਾਨਤ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਤੂੰ ਮ
 ਨੁ ਹੀ ਤੂੰ ਮਨ ਕੇ ਜਾਨ ਨਵਾ ਲਾ ਹੈ ਅਨ ਤੈ ਭੀਨ
 ਹੈ ਤੂੰ ਮਨ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੈ ਮਨ ਦਰਸ ਹੈ ਮਨੁ ਹੀ ਬ

ਥਿਹੈ ਜਬ ਨਿਹਚਲਹੋ ਤਹੈ ਤਬ ਬੁਧਿ ਕਹੀਤੀ ੧੯੩
ਹੈ ਜਬ ਸੰਸਾਰੁ ਪਹੋਤਹੈ ਤਬ ਮਨੁ ਕਹੀਤਹੈ
ਜਬ ਮਨੁ ਹੋਤਹੈ ਤਬ ਬੁਧਿ ਦੂਰਿ ਹੋਤੀਹੈ ਜਬ ਬੁ
ਧਿ ਹੋਤੀਹੈ ਤਬ ਮਨਿ ਦੂਰਿ ਹੋਤਹੈ ਅਰੁ ਸੁਖੋਪ
ਤਿ ਬਿਖੈ ਦੇਨੇ ਨਾਹਿ ਅਰੁ ਤੂੰ ਸੁਖੋਪਤਿ ਬਿਖੈ ਭੀਹੈ
ਇਹ ਬਾਤ ਸਿਧ ਹੋਈ ਤਾਤੈ ਸਤਾਰੁ ਵਸਤੂ ਕਾ
ਲਿੰਗ ਸਰੀਰੁ ਸੋਭੀਤੁ ਨਾਹੀ ਹੋਗੁ ਦਾਇਆ ਲਏ
ਹਬਾਤ ਸਾਤਿ ਹੋਮੇ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰੁ ਨਾਹੀ ਐਸਾ ਗਿ

ਆਨਤੈ ਮੁਖੈ ਕਿਆ ਲਾਭੁ ਹੋਆ ਹੋਸਿਖ ਸਾਵ
ਧਾਨੁ ਹੋਇ ਕੈ ਸੁਨੁ ਤੂੰ ਲਿੰਗ ਸਗੀਰੁ ਤੈ ਭ੍ਰਿਨੁ ਹੋਆ
ਤਬ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਾ ਭੋਗ
ਸਭੁ ਗਯਾ ਅੰਤਰ ਭਾਵ ਪ੍ਰਾਰਭੁ ਪਭੋਗ ਭੀ ਤੇਰਾ
ਪਾ ਹੋਗੁ ਰਦਇਆ ਲਾਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਨੀਏ ਹੋ
ਸਿਖੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪੈਭੋਗਾ ਕਾ ਪਰੁ ਹੋ ਅਮਰੁ ਬਿਖਿਅ
ਜੋ ਪੈਸੋ ਤੋਭੋਗਾ ਹੋ ਅਮਰੁ ਇਵੀਆ ਭੋਗਾ ਕਾ ਸਾਧ
ਨਹੋ ਮਨ ਬਧਿ ਦੇਹਿ ਇਵੀਆ ਏਹ ਚਾਰੁ ਤੂੰ ਨਾਹੀ

ਭਾਤੇਬਰਤਮਾਨਭੀਭੋਗਤੇਰੇਨਾਹੀ।ਹੇਗੁਰੂ ੧੯੯
ਦਇਮਾਲਜਾਗਤਸੁਪਨਾਬਿਖੇਮਸੁਖਦੁ
ਖਭੋਗਤਾਹੈਤਾਤੇਸੁਖਦੁਖਮੁਖੇਕਿਉਕਥਿਨਾ
ਹੀ।ਹੇਸਿੰਘਤੂੰਸੁਨਸਰੀਗਬਿਖੇਜੇਹੈਦੁਖਸੇ
ਆਖੋਕਾਦੁਖਉਦਰਕਾਸੁਲਾਅਰੁਜੁਰੇਗ
ਹੈਸੁਖੇਪਾਤਿਅਵਸਥਾਬਿਖੇਜਬਤੂੰਬੁਧਤੇ
ਰਹਤਹੈਤਬਤੁਏਲਾਗਤਾਨਾਹੀਤਾਤੇਤੇਰੇਧ
ਰਮਸੁਖਦੁਖਨਾਹੀਦੇਹਕੇਹੀਹੈਤੂੰਅਪਨੇਬਿ

ਖੰਡਿਓ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਬਿਖੇ ਯੋਗ ਦੇ ਖੀਤੈ ਪੈ ਜੋ
ਸੇਜ ਲਾ ਬਿਖੇ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਛ ਲਤਾ ਦੇ ਖੀਤਾ ਹੈ ਈਠ
ਬੇਦ ਸਾਖੀ ਹੈ ਕਾਮ ਸੰਕਲਪ ਬਿਚਾਰ ਸੁਧਾ
ਸੁਧ ਧੀਰ ਜਾ ਅਧੀਰ ਜਲ ਜਾ ਭੁੰਏ ਸਰੁ ਮਨ ਕੇ
ਧਰਮ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰ ਦਇਆ ਲਾ ਅੰਤ : ਕਰਨ
ਅਰੁ ਬਾਹਰਿ ਕਾ ਬਿਉਹਾਰ ਮਨ ਬਧਿ ਈਝੀ
ਆਸ ਭੁਨੋ ਕੋ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਅਗੁਨਿ ਨਾ ਤੇ ਭਿੰ
ਨ ਭੀ ਹੈ ਅਬ ਮੁਝੇ ਬਡ ਭਰਮੁ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ

ਕਰਿਏਹੁਭਰਮੁਦੂਰਿਕਰਹੁਜੀਹੇਸਿੰਖਤੂਲੁਕ ੨੬੫
 ਹਤਹੈਮੈਆਪਕੋਨਹੀਜਾਨਤਾਏਹੋਤੇਰਾਤੀਸ
 ਰਾਸਗੀਰਹੈਇਸਕਾਨਾਉਕਾਰਨਸਗੀਰਹੈਅਉ
 ਸੀਕਾਨਾਮੁਆਬਿਤੁਆਕਹਤੇਹੈਇਸੀਕਾਨਾਉਅ
 ਗਿਆਨੁਹੈਏਹਤੇਰੇਹੀਆਸਰੇਹੈਕਾਹੇਤੇਇਸ
 ਅਗਿਆਨਕੁਮਕੋਤੂਜਾਨਤਾਹੈਏਹੁਅਗਿ
 ਆਨਤੇਗੇਇਠਸਹੈਤੂਅਗਿਆਨਕਾਭੀਜਾਨ
 ਏਹਾਠਹੈਤੂਗਿਆਨਕੁਪਹੈਜੇਗਹੈਸੋਈਅ ॥

ਤਮਾਹੈ ਬੇਦਭੀ ਕਹਤਾਹੈ ਬਸਿਸਾਟਿਭੀ ਕਹਤਾਹੈ
ਸਭੇਕੁ ਜੇਨ ਸਬਦੰ ਸਪਰਸੰ ਰੂਪੰ ਗੰਧੰ ਜਾਨ
ਸਿਰਾਪਵਹਾ ਤੰ ਆਤਮਾਨੰ ਪਰਪਰੇ ਮਬੂਹਮ
ਜਨਾ ਸਪਰਮੇਸੁਰੰ ॥ ਨਿਖੇਧ ਬਿਧ ਸਾਧ ਉਪਦੇ
ਸਕਹਿ ਆਮ ਬਿਧ ਮੁਖ ਸਾਥ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਨਿ
ਖੇਧ ਬਿਧ ਮਲੀਨ ਬੁਧਿ ਵੈਲੋਕੇ ਹੈ ॥ ਬਿਧ ਮੁ
ਖ ਉਪਦੇ ਸਸੁਧਵਾ ਲੋਕੇ ਹੈ ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਤੂੰ ਗਿਅ
ਨ ਰੂਪ ਹੈ ਤੁਝ ਕੋ ਅੰਗਿ ਅਨ ਨਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਰ

ਬਿਖੇਤ ਮਨਾਹੀ ਅਰੁ ਮਾਗਿ ਮਾਨ ਕਾਨਾ ਸਕਰ
 ਨਹਾਰਹੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਭੀਤੇਗੇ ਬਿਖੇਨਾਹੀ ਕਾਹੇ ਤੇਤੂੰ
 ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਮੰਗਿ ਮਾਨ ਤੇ ਉਪਜੀਹੈ
 ਬੰਧ ਮੁਕਾਤਿ ਏਹੁ ਭੀਤੇਗੇ ਬਿਖੇਨਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਤ ਮੁ
 ਕਤਿ ਹੈ ਚੈਤੰਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਚੈਤੰਨ ਰੂਪ ਵਿਖਲਾਯਾ ਅ
 ਥਾ ਅਤਮਾ ਕੋ ਸਤਿ ਦਿਖਲਾਈ ਤਾਂਹੈ ॥ ਹੇ ਸਿਖਾ ਮਾ
 ਖੇ ਤੈਲੇ ਕਰਿ ਜਿਤ ਨੀਇੰਦ੍ਰੀਆਹੈ ॥ ਸੁਰਜ ਤੇਲੇ
 ਕਰਿ ਦੇਵਤਾਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਹਾਇ ਸਾਥ ਅਪਨੇ ਅ

੧੬੬

ਪਨੇਬਿਖੈ ਕੋਭੋ ਗਤ ਹੈ ਤੇਰੀ ਚੈਤਨਾ ਪਾਇਕੋ ਆਇਸੀ
ਅਵਸਥਾ ਕਾਨਾ ਮੁਜਾਗਤ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਛੀ ਤੂੰ ਹੈ
ਜਾਗਤ ਕੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੇ ਕਰਿ ਜਬ ਤੇਰੀ ਬੁਧਾ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਟਾਕਾਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਜਾਗਤ ਦੂਰਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਬ
ਸੁਪਨਾ ਅਵਸਥਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਛੀ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾ
ਗਤ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਕੀ ਸੰਸਕਾਰ ਲੇ ਕਰਿ ਜਬ ਬੁ
ਧ ਅੰਗਿਆਨ ਬਿਖੈ ਲੀਣ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਬ ਸੁਖੇਪ
ਤਿਸ ਅਵਸਥਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਅੰਗਿਆਨ ਕਾ ਤੂੰ ਸ

ਛੀਹੈ ਤਨਿ ਮਵਸਾ ਅੰਤਵੰਤ ਪੈ ਤੂੰ ਨਿਤ ਹੋ ਤਨਿ
ਕਾਸਾ ਛੀਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਸਤਿ ਹੋ ਏਹ ਬਾਤ ਸਿਧ ਭਈ।
ਸੁਖ ਭੂਪ ਕਹਤੇ ਹੋ ਸਿਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਚੀਟੀ
ਪ੍ਰਜੀਤ ਤੂੰ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਸਰਬਾ ਬਿਖੇ ਬਿਆਪਕ ਹੋ।
ਤਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਅਵੈ ਤਹੈ ਬੇਦ ਭੀ ਕਹਤੇ ਹੋ ਏਕੋ ਦੇਵਸ
ਰਬ ਭੂਤ ਗੁਣ ਅਖੰਡੁ ਏਖ ਲਾਈ ਤਾਂ ਪੈ ਤੂੰ ਭੇਦ ਤੇ
ਗਹਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਅਖੰਡੁ ਹੈ ਅਚਲ ਕਾਹੇ ਤੋਂ ਹੋ ਜਨ
ਮਮਰਨ ਤੇ ਰਹਤ ਪੈ ਤਾਂ ਤੇ ਅਚਲ ਹੈ ਅਜਿਕਾ

੧੮੭

ਹੇਤੇਹੈਅਨਾਦਹੈ। ਕਾਰਨਤੇਰਹਿਤਹੈਤਾਤੇਅ
ਜਿਹੈ। ਜੈਸੇਚੁਬਕਪਾਥਰਕੇਸਮੀਪਤੇਜਕ੍ਰਿਓ
ਹਾਚੇਸਟਾਕਰਿਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਤੇਗਿਸਤਿਆਪਾਇ
ਕੈਮਨਬੁਧਿਇੰਦ੍ਰੀਆਚੇਸਟਾਕਰਤੀਆਹੈਤੁ
ਚੇਸਟਾਤੇਰਹਤਹੈ। ਤਾਤੇਤੂੰਅਕ੍ਰੀਪੈਤੂੰਨਿਗਬਿ
ਕਾਰਹੈ। ਕੂਟਕੀਭਾਂਤਿਤਾਤੇਕੂਟਸਥਹੈ। ਤੂੰਅ
ਨੰਤਹੈ। ਅਬਗਤਿਆਇਆਤੇਲੇਕਾਰਿਜੈਹੈਸ
ਰਬਭੂਤਤਿਨੇਤੈਆਗੇਹੀਹੈ। ਜੈਸੇਪਾਟਿਕੇ

ਉਪਜੇਤੈਆਕਾਸਆਗੈਹੀਹੈ। ਤਾਤੇਤੈਅਨ
ਤਹੈ। ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਤਾਦਿਖਲਾਈਤੀਹੈ। ਤੈਅਪ
ਨੇਪ੍ਰਕਾਸਸਾਥਪ੍ਰਕਾਸਿਆਹੈ। ਤੁਝੈਕੋਈਨਹੀ
ਜਾਨਤਾਤਾਤੇਤੈਪ੍ਰਕਾਸਹੈਸਭਤੈਬਡਹੈਤਾਤੇਬ੍ਰ
ਹਮਹੈ। ਹੇਸਿਖਈਹਦ੍ਵਾਦਸਬਿਸੇਖਨਕਰਿਕੋ
ਬ੍ਰਹਮਰੂਪਸਿਧਹੋਆ। ਹੇਸਿਖਤੈਅਪਨੇਅ
ਨਭੋਤੈਬੇਦਕਬਚਨਤੈਗੁਰਕੇਬਚਨਤੈਅਬ
ਤੈਮੁਕਤਿਹੋਆਅਬਤੈਤੁਝੈਬੇਦਾਕਿਆਕਰਨਹੈ

੧੮

ਹੇਗੁਰਦਇਆਲਗਿਆਨਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਤੇਉਪ
ਰੰਤਿਜੁਕਰਮਕਰੀਤੇਹੈਤੇਸਭਾਗਿਆਨਮਾਗ
ਨਿਸਾਬਜਲਜਾਤੇਹੈਅਨੇਕਜਨਮਾਬਿਖੇਜੇਤੇ
ਕੀਏਹੈਕਰਮਾਤਿਨੈਤੇਕਿਆਗਤਿਹੋਤੀਐਂਸਿ ੨
ਖੋਜੈਸੇਬੂਝੀਕੇਢੇਰਕੋਅਗਨਿਲਾਗੀਹੋਈਰੂ
ਈਕੋਜਲਾਈਭਸਮਕਾਰਿਭਾਰਤੀਐਂਤੇਸੇਗਿਆ
ਨਕੀਅਗਨਿਸਰਬਕਰਮੋਕੋਜਲਾਵਤੀਐਂ
ਐਰਪ੍ਰਾਰਭੁਦਕਰਮਫਲਦੇਕਾਰਿਜਾਏਗੇ

ਹੇਸਿਖਗਿਆਨਵਾਨਕੇਜੁਸੁਭਕਰਮਹੈਤੈਸੇਵ
ਕੋਕੋਲਾਗਤੇਹੈਜੇਅਸੁਭਕਰਮਹੈਤੈਨਿੰਦਿਆ
ਕਰਨਹਾਰਿਆਕੋਲਾਗਤੇਹੈਗਿਆਨਵਾਨਬ
ਹਰਿਸਰੀਰੁਨਪਾਛੈਗਾਹੇਗੁਰਦਾਇਆਲਕਾਰ
ਨਕੇਗਾਏਤੇਕਾਰਜਨਾਹੀਰਹਤਾਜਬਅੰਗਿਆ
ਨਗਾਇਆਤਬਚਾਹੀਏਸਰੀਰੁਨਰਹੈਹੇਸਿਖ
ਰਸਨੀਕੇਸਰਪਕੋਜਬਜਨਮਾਤੋਭੀਰਿਦੈਕੋਕੰ
ਪਨੀਦੁਰਿਨਾਹੀਹੋਤੀਤਾਤੇਕਾਰਨਕੇਗਾਏਕਾਰ

੧੯੯

ਜਗਹਿਤਹੈ। ਹੇਗੁਰਦਇਆਲਜਬਸਗੀਗਇ
ਈਆਮਨੁਬੁਧਤੈਉਨਹੋਤੀਆਹੈ। ਤਬਪਾਛੈਸੁੰ
ਨਹੀਕਰਤਹੈ। ਹੇਸਿਖਜਿਉਕਰਿਸਰਪੁਤੁਚਕੋ
ਛੇਰਤਹੈ। ਤਬਪਾਛੈਸਰਪਰਹਿਤਹੈ। ਤਿਉਹੀਸ
ਭੁਕੇਦੁਰਿਕੀਏਤੈਆਤਮਾਪੀਛੈਗਹਿਤਹੈ। ਤਾ
ਤੇਸੁੰਨਨਾਹੀਸੁੰਨਕਾਜਨਨੈਵਾਲਾਆਤਮਾਹੈ। ਜੇ
ਆਤਮਾਨਹੋਵੈਤਬਸੁੰਨਕਿਉਕਰਿਜਾਨੀਏ। ਹੇ
ਗੁਰਦਇਆਲਗਿਆਨੀਕਸਗੀਗੁਕਿਸਕਰ

ਨਹੈਸੋਕਹਾਹੇਸਿਖਾਗਿਆਨੀਕਾਸਰੀਰੁਲੋਕੋਕੇ ੨੦
ਉਪਕਾਰਕੇਨਿਮਿਤਧੈਹੇਗੁਰਦਇਆਲਲੋਕਉ
ਪਕਾਰਕਿਆਹੈਸੇਖੰਦਰਸਨਕਰਿਕਰਿਪਾਂਪ
ਦੁਰਿਹੋਤੇਹੈਸੇਵਾਤੈਲਛਮੀਹੋਤੀਹੈਗੋਸਟਿਤੇਗੋ
ਆਨੁਹੋਤਾਹੈਗਿਆਨਤੇਮੁਕਤਿਹੋਤੀਹੈਏਹਥਿ
ਇਆਜਗਯਾਸੀਕੇਦੇਵਨੀਜਗਤਿਹੀਹੈ॥੧॥ਇ
ਤਿਸੰਪੂਰਣਸੰਕ੍ਰਾਚਾਰਜੁਦਤਾਤ੍ਰੈਕੋਕਹਤਹੈ॥

१ ਚਾਈ ਗਏ ਸਾਏ ਨਮ: ਅਥ ਬਾਸਿ ਸੁ ਸਾਰਾਇ
 ਖਾਤੇ ਦੋਹਰਾ ਗੁਰਗਣ ਪਤਿ ਗੋਰੀ ਸਕੇਰੇ
 ਬੰਦਰ ਨਮਨਾਇ ਲਘੁ ਬਾਸਿ ਸੁ ਸਾਰ ਕੇ ਦੋਹਰੇ
 ਕਹਤ ਬਨਾਇ १ ਚੋਪਈ ਬਿਦਾਨੀ ਸਿਕਾਵੀ
 ਇੰਦੁ ਗੁਸਾਈ ਜਿ ਨ ਕੀਸਤੁ ਜਗ ਕਹੈ ਭੁਲਾਈ
 ਪਰਮਹੰਸ ਸੀਨੀ ਅਸੀ ਜੇਹੈ ਤਿਨ ਮੇ ਕਹਤ ਬ
 ਰੇ ਬਰੁਏਹੈ २ ਚੋਪਈ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਬੇਦਾਰੁ ਬਨ
 ਨਹਿ ਛੁਟੇ ਅੰਗ ਕੇ ਅਰਥ ਬਖਾਨਹਿ ਨਾਇ २੦

ਬੇਦੰਤਮੀਮਾਂਸਕਜੇਹੈ ਬੀਸੇਖਿਕਪੁਨਿਇਨ੍ਹੀ ३੦੧
ਮੇਹੈ ਤਰੋਪਈ ਸਾਂਖਯਪਾਤਾਂਜਲਜਾਨਤਭਲੈ
ਸੰਸਾਰਭਰਮਭਲੀਬਿਧਿਦਲੇ ਨ੍ਯਾਯਾਦਿਕ
ਬਹੁਬਾਰਪਠਾਏ ਸਾਹਿਤਮੈ ਬਹੁਗੰਥਬਨਾਏ
ਚੌਪਈ ਪੁਰਾਨਠਾਰਹਰਸਨਾਬਸੈ ਸਮਿਰ
ਤਸਬੈਕੰਠਮੇਲਸੈ ਜੋਗਬਸਿਸ੍ਰਭਲੇਕੈਬੁਝਾ
ਜਾਤੇਬਹੁਮੁਆਪਹੀਸੁਝਾ ਚੌਪਈ ਚਾਰਿਬਰ
ਨਾਮਰੁਅਸ੍ਰਮਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤਮੁਛ ਪੁਰਖਊਨਾਰਿ

ਸਬਨਿਤਜਾਹਿਅਸਿਖਦੇਹਿ। ਕਾਸੀਪ੍ਰਾਗਨ
ਹਿਸੁਖਲੇਹਿ। ਚੌਪਈ। ਸੇਕਵਿਐ। ਦੁਜਗਨ
ਗਜੀਓ। ਧਰਮਕਾਜਜਨਮੁਜਿਹਲੀਓ। ਜਾ
ਤੇਪ੍ਰਾਗਬਨਚਸੁਖੀ। ਨਰਨਾਰੀਕੋਊਨਹਿਨ
ਦੁਖੀ। ਚੌਪਈ। ਪੁਰਨੇਦੁਬਹਮੇਂਦਗੁਸਾਂਈ।
ਜਾਕੀਕਰਨੀਤਨਮਨਭਾਈ। ਉਸਤਤਿਕਵੇ
ਦੁਨਿਸਿਦਿਨਕਰੈ। ਹੀਏਹਰਖਿਅੰਖਿਨਜਲ
ਭਰੈ। ਚੌਪਈ। ਦਯਾਸੀਲਸੰਤੋਖਬਿਰਜੈ। ਜਾ

ਮੈਛਮਾਧਰਮਬਹੁਲਾਯੋ/ਦਾਨਰਜਾਨਾਮਨੁ
 ਭਵਕੇਸੰਗਰਾ/ਪਗਬਿਗਰਾਬਿਰਯਾਨਉਜਗ
 ਰਾਏਧਈ/ਪਰਮਾਨੰਦਸਬਹੀਕੇਦੇਤਾ/ਦੁ
 ਖਸਹਤਪਰਸਦਰਥਹੇਤਾ/ਕਾਸੀਮੈਕੋਊਨਾਹਿ
 ਨਪੁਜਾ/ਕਾਏਕਵੇਦੁਸੋਐਰੁਨਦੁਜਾ/ਚੋਪਈ
 ਪਹਿਰੇਗਦਾਤੀਰਨਿਵਾਸੀ/ਪਾਛੇਆਇਬਸੇਸੀ
 ਕਾਸੀ/ਰਿਗੁਬੇਦੀਆਸੁਲਾਇਨਸਾਖਾ/ਕੀ
 ਨੇਰਿਜਾਨਸਾਰਹੈਭਾਖਾ॥ਦੋਹਰਾ/ਕਾਸੀਅ

ਰੁਪਾਗਕੀਕਰਨੀਮਿਠਾਈ ਸਬਹੀਕੋਸਬ
ਸੁਖਦੀਏਸ੍ਰੀਕਵਿੰਦੁਜਗਮਾਈ १੨ ਵੇਹਰਾ
ਰਜਾਨਸਾਰਜਾਕੇਹੀਏਬਸੈ ਤਾਕੋਦੁਖਸਬ
ਪਲਮੇਨਸੈ १੩ ਵੇਹਰਾ ਹੋਅਨੰਤਬਿਆਪਕ
ਸਕਲਚਿਨਮੇਸੀਅਰੋਧਾਮੁ ਅਨਭੁਤੇਠਹਰ
ਤਜੇਤਾਕੋਕਰੋਪ੍ਰਣਾਮੁ १੪ ਵੇਹਰਾ ਹਉਬਾਧਿ
ਓਛੁਟੋਕਬੈਅਹੋਨਿਸਚੇਹੈਜਾਹਿ ਨਹਿਮੂਰਖਿ
ਨਹਿਅਤਿਚਤੁਰੁਪਹੈਬਿਦਿਅਹੈਤਾਹਿ १੫॥

ਜੋਲੋਨਹਿਜਗਦੀਸਕੀਹੋਇਕੁਪਾਕੋਲੇਸਾਤੁ ੨੦੩
ਲੋਸਾਤਿਗੁਰੁਨਾਮਿਲੈਨਾਬਿਦਿਆਉਪਦੇਸ ੧੬
ਮੇਹਸਿੰਧਕੇਤਰਨਕੋਸਾਤਿਗੁਰੁਕਹੈਉਪਾਉ ॥
ਜਿਉਖੇਵਟਤੇਪਾਈਮੇਨਦੀਤਰਨਕੋਨਾਉ ॥
ਗਾਨਮੱਖਾਤਿਤੇਮਿਟੈਦੀਰਘਰੋਗਸੰਸਾਰਾਕੋ
ਹੋਕਾਕੋਜਨਮੁਹੈਮੇਸੇਕੀਏਬਿਚਾਰਾ ੧੮ ਫਰਿ
ਓਰਸੀਰੀਛਾਹਿਕੋਨਾਹਿਤਗਨਰਭੇਸਾਏਕਹਿ
ਵਸੁਬਸੀਏਨਹੀਮੇਸੇਨਿਰਲਲਦੇਸਾ ੧੯ ਸੰਗ

ਤਿਸਾਧਨਕੀਭੁਈਜਉਸਿਖਾਵਤਿਨਹਿ। ਸਹਜ
ਬਚਨਉਨਕੇਸਬੈਇਹੀਸਿਖਾਵਤਮਾਹਿ ੨੦। ਖ
ਈਪੁਰਨਹੋਤਹੈਮਰਿਬੋਜੀਅਬੋਭਾਇ। ਬਿਪਤਿ
ਸੰਪਦਾਸੀਲਗੈਗਿਅਮਾਨੀਸੰਗਤਿਪਾਇ ੨੧। ਸ
ਰਨਿਜਾਇਤਬਕਉਨਕੀਦੁਖਿਅਗਿਅਮਾਨੀਲੋ
ਗਾ। ਜੋਗਿਅਮਾਨਨਿਕੇਚਿਤਪੈਕੇਵਲਾਅਪਸੁਖ
ਭੋਗਾ ੨੨। ਭੁਲੇਉਦਾਸੀਸਿਖਕੋਜੋਉਪਦੇਸਬਿ
ਧਾਨਾਵਹੈਗਿਅਮਾਨਵਹਅਰਥਹੈਵਹਅਖੰਡਬਿ

ਗਿਆਨ ੨੨ ਗੀਤਾ ਸਿਖਾਵਨਿ ਪਾਈ ਮੇਧੂਰ ੨੦੪
ਬਲੀਏ ਰਾਮਾ ਸਮੁਨਿ ਕੋਇ ਹਰਾਹੀ ਮੇਸੂਧਿ
ਬੁਧਿ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ਨਹੀ ਬੇਦਨਿ ਨਹਿ ਗੁਰਨ ਤੇਲ
ਖੀਮਤ ਈਸਰ ਰੂਪਾ ਆਪਹਿ ਆਪਾ ਜਾਨੀ ਮੇ
ਜੋ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੂਪਾ ਸਕਲ ਕਲਾਏ ਮਿਟਤ
ਹੋਂ ਬਿਨੁ ਅਭਿਮਾਸ ਬਿਸੇਖਾ ਗਿਆਨੁ ਕਲਾਏ
ਰਾਮ ਜੂਇ ਨਹਿ ਨ ਬਦਤੀ ਦੇਖਾ ੨੩ ਕੰਠਿ ਮਲ
ਜਿਉ ਕੰਠਿ ਕੀਰੂਲੇ ਪਾਵਤੁ ਨਾਹਿ ਭਰਮ ਮਿਟੇ

ਪਾਈਮੇਆਪਾਮਾਪੇਮਾਹਿ ੨੦ ਨਿਜਸਤੁਪਜ।
ਨਿਓਨੀਬਰੇਅਭਾਰੀਲੋਇ। ਬਿਖੇਸੁਖਾਨਿਮੇ
ਗਸਿਰਪੈਜਿਉਗੁਰੂਮੇਬਿਖੁਹੋਇ ੨੧ ਬਿਖੇਬਿ
ਖੇਜੀਮਜਾਨਿਕੋਜੋਬਾਧਤਪੈਚਿਤ। ਸੋਨਰੁਖਲੁ
ਪਹਿਚਾਨੀਏਨਿਹਚੈਕੈਸੇਮਿਤਾ ੨੨ ਕੋਕਾਹੂਸੰਕ
ਲਤੇਨਰਬੂਡਤਦੁਖਧਾਰਾ। ਮਿਟੇਸਕਲਸੰਕਲ
ਪਤੇਅਨਦਲਪੈਅਪਾਰ ੨੩। ਜੈਸੇਸੁਪਨੇਕੀਪ
ਰੀਬਰਖਸਉਕੋਕੁਮਜਾਲਾ। ਮੇਸੇਜਾਗੁਤੋਤ

ਕੁਮਮਾਇਆਹੀਕੋਖਿਆਲਾ੩੧ਜਾਮੇਰਾਗਨ
 ਦੇਖਹੈਮੇਸੀਸੁਮਾਤਿਪ੍ਰਕਾਸੁਸੁਪਨੇਸੋਜਗਜੇ
 ਹੀਏਸੋਹੈਜੀਵਨਤਾਸਾ੩੨ਭਲੀਭਾਂਤਿਸੋਸਮ
 ਸ੍ਰੀਕੋਭਲੀਬੁਰੀਸਬਭਾਰੀਰਾਖੋਚਿਤਮੋਰਿਤ
 ਜਿਹਸੁਗ੍ਰਿਭਜਨਮੁਸੁਧਾਰੀ੩੩ਦੇਹਮਿਟੇਤੇ
 ਰਾਮਜੂਹ੍ਰਿਦਾਕਾਸੁਮਿਟਿਜਾਤਾਮਰਿਓਮਾਨਕੋ
 ਆਤਮਾਹੀਨਰਨਾਹਕਪਾਛਿਤਾਤਾ੩੪ਜੇਸੇਘ
 ਟਮਟਕੇਮਿਟੈਰਹਤਾਮਖੰਡਮਕਾਸਾਮੇਸੇ

੨੦੫

ਪਾਟਿਪਾਟਿਕੈਮਿਟੈਆਤਮਕੋਨਾਥਿਨਾਸਤੁ
ਕੋਊਕਹੂੰਨਹੋਤਹੈਕੋਊਕਹੂੰਨਮਰਤਾਸੋਹੈਜੋ
ਗਕੋਰੂਪਧਰਿਜੋਹੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਵਰਤਾ੩੬ ਬਿਆ
ਪਕਹੈਆਕਾਸਲੋਅਥਿਨਾਸੀਸੁਖਧਾਮਾਸੁਛ
ਮਸੁੰਧਨੁਆਤਮਾਜਨਮੈਮਰੈਨਰਾਮਾ੩੭ ਏਕ
ਸਕਲਮਾਨੰਦਹੈਆਦਿਅੰਤਮਥਿਯੀਨਾਹੈਨ
ਹੀਸੋਰਹਤਹੈਜਾਨਿਹੈਹਿਸੁਖਲੀਨਾ੩੮ ਭ੍ਰੀਖ
ਭੁਲੀਲੋਠੀਕਰਾਪਰਾਪਰਗਈਚੰਡਾਕਾਕੁ

ਅਗਿਆਨੀਰਾਮਜੂਤਾਕੋਜੀਤਬੁਛਾਰਤਦਮ ੨੦੬
ਬਿਅਧਿਬਿਪਤਿਬਿਸੁਏਕਹਾਅਜਹੋਮਾਨੀ
ਕੇਬੀਚਾਦੁਖਕੋਅਪਨੀਦੇਹਕੀਹੈਅਗਿਆ
ਨਤਾਕੀਚਾ੪੦੭ਇਤਿਬੈਰਾਗਪ੍ਰਕਰਣਾ॥੬॥
ਮਨਕੇਬਾਧੇਛੁਟਤਹੈਮਿਟਤਭਰਮਸੰਸਾਰਾ
ਬਿਨਮੰਦਰਜੋਦਧਕੋਨਿਹਚਲਪਾਰਵਾਰਾ॥
ਮਨਕੇਮਿਟਹਿਦੁਖਮਿਟਤਉਪਜਤਹੋਤਜੰਜਾ
ਰਾਪ੍ਰਾਨਬਾਸਨਾਰੋਕਤੇਮਿਟੈਚਿਤਬਿਸਥਾਰ

ਨਿਜਾਬਿਕਲਪਤੇਹੋਤਹੈਯਹਸੰਸਾਰਅਸਾਰੁ
ਨਿਜਾਬਿਕਲਰੇਸਿਟਤਹੀਹੋਤਨਦੂਜੀਬਾਰੁ
੩ ਅਪਨੇਮਨਕੇਸੋਹਤੇਉਪਜਿਓਹੈਸੰਸਾਰੁ।
ਦੁਖਦਾਈਬੈਤਾਲਯਹਭਾਜਤਬ੍ਰਹਮਾਬਿਰਾ
ਰਾਸਰਪੁਜਾਨਿਕੈਚਿਤਕੋਨਰਨਾਗੀਨਰਾਰ
ਤਾਐਸੋਤਉਹੀਰਾਮਜੁਗਹਿਓਸੰਸਾਰਬਿਲਾ
ਤਪਐਸੀਮਾਇਆਰਾਮਯਹਮਿਟੇਹੋਇਸੁਖਦਾ
ਨਿਲਖਿਓਨਜਾਤਸੁਭਾਵਯਹਦੇਖੈਮਿਟੈਸੁਖ

ਨਿਓ ਅਚਰਜਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਕੀ ਮੋਹਤ ਹੋਸੀ ੨੭
ਸਾਰਾ ਲਖੇ ਨਾਮਾ ਪਾਮਾ ਪੁਰੀ ਮੰਗਾ ਮੰਗਾ ਬਿ
ਆਪਨ ਹਰਾ ॥ ਜੇ ਘਰ ਕਛੂ ਕਦੇ ਖੀਏ ਸੋ ਨਾਹੀ
ਹੋ ਸਾਚਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਨਾ ਕੇ ਨੀਰਜੀਉ ਅਰੁ ਭੂਤ
ਨ ਕੋ ਨਾਚਾ ॥ ਜੇ ਜਗਮਾਹੀਏ ਖੀਏ ਅੰਤ ਨ ਦੇ
ਖਿਓ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਮਾਥਿ ਨਾਸੀਆਤ ਮਾਸੋ ਤੂੰ ਸਦ ॥
ਕਹਾਇ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਬੰਬ ਸਬ ਸਤੁ ਹੋ ਬਡੇ ਮੁਕਰਿ
ਮਨਮਾਹਿ ॥ ਜੇ ਸੇ ਤਰਵਰ ਤੀਰ ਕੇ ਤਾਲ ਮਾਂਹਿ ਨੀ

ਰਖਾਇ ੧੦ ਜਨਮ ਮਰਨ ਚਿਤ ਫੁਰਕਿ ਬੋਧਿ
 ਤਾਮਾਤਮਾ ਜਾਨਿ ਭਿਉਰਸ ਗੰਧਿ ਸਰਪੁਰੁ ਮ
 ਮਿਟਤ ਭਲੀ ਪਹਿ ਚਾਨੀ ੧੧ ਭੋਗ ਬਾਸਨ ਜੋਰਤੇ
 ਯਾਕੀ ਨੈਕ ਨ ਛੂਟਿ ਭੋਗ ਬਾਸਨ ਮਿਟਤ ਹੀ ਬੰ
 ਧਿ ਜਾਹਿ ਸੁਰੁਟੁਟਿ ੧੨ ਪਰੰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰਾ ਮਜੂਓ
 ਪਜਤ ਹੈ ਮਨ ਅੰਗਾ ਥੀਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਹੋਤੀ ਓ
 ਅਸਾਥਿ ਰੁਕੋਟਿ ਤਰੰਗਾ ੧੩ ਮਾਨ ਹੀ ਤੇ ਮਹ
 ਮਾਨ ਈਓ ਪਜਾਵਤ ਜਗਾਖਿ ਆਲਾ ਜਗਾਧੂ

ਟੇਸਾਚਲਗਤਇੰਦੁਜਾਲਕੋਹਾਲਾ१४॥ਜਿਉਬਾ ੨੦੮
ਲਾਹਿਬੇਤਾਲਲਾਗਿਮਰਿਬੇਲਉਦੁਖਦੇਤਾਅੰਗ
ਹਿਸਾਂਚੋਹੋਇਤਿਉਸੂਠੇਜਗਦੁਖਹੇਤਾ१੫॥ਜਿਹ
ਸੋਨੋਜਾਨਿਓਨਹੀਕੰਕਨੁਦੇਖਿਓਹੋਇ।ਤਾਹਿਨ
ਸੋਨੋਮਾਨਈਅੰਗਿਮਾਨਈਸੋਈ१੬॥ਪੁਰਮੰਦਰਿ
ਥਾਵਰਸਬੈਜੈਜੁਕਰੈਸੰਸਾਰਾ।ਜੋਜੋਅਹਕਛੁਦੇ
ਖੀਏਸੋਈਦੇਖਨਹਾਰਾ१੭॥ਦੁਖਮਾਜਗੁਮ
ਗਿਆਨਕੋਗਿਆਨੀਕੋਸੁਖਰੂਪਾ।ਭਵਨਮੀਧੋ

ਰੇਅੰਧਰੇਅਵਰਹਿਜੋਤਿਅਨੂਪ੧੮ਜੇਸੇ
ਸੁਧਿਅਕਾਸਮੇਥਾਦਰਘਮਾਤਿਬਿਲਾਤਾਅੰ
ਸੇਆਤਮਰੂਪਮੇਜਗਤਹੋਤਮਿਦਿਨਾਤਾ੧੯॥
ਕਿਰਨਸੁਰਜਿਉਏਕਹੈਜਿਹਜਨੀਪੈਸੀਤਾ
ਤਿਨਕੋਕਿਰਣੈਸੁਰਹੈਇਹੈਥਾਤਹੈਤੰਤਾ੨੦॥
ਸੂਤੋਤੋਪਦਹੋਤਹੈਦੇਖੋਰਿਤਾਬਿਚਾਰਿਅਤਮ
ਜਗਤੇਹੋਤਹੈਰਾਖੋਤੰਵਨਿਹਾਰਿ੨੧॥ਸੁਧਬ੍ਰਹ
ਮਹੈਸਮੁੰਦਸੋਜਗਤਰੰਗਕੀਭਾਂਡਾਤਾਹੀਮੇ

ਉਪਜਤ ਰਹੈ ਤਾਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਾ ੨੨ ਫੇਨਬ ੨੦੬
 ਲੁਲਾਹਾਰਿ ਕਨ ਪਾਲਾਹੈ ਜਿਉ ਤੋਇ ਜਗਤੁ ਬ੍ਰ
 ਹਮਨਿ ਮਾਰੋ ਨਹੀ ਜਗਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਹੋਇ ੨੩
 ਆਤਮ ਮੈ ਤੇ ਨਿਕਰਿ ਜਗੁ ਆਤਮ ਮਾਹਿ ਬਿਬਾ
 ਤਾ ਕੁੰਭ ਲਹਾਰਿ ਜਿਉ ਕੁੰਭ ਲੋਮਿ ਲਿਜਲ ਕਨ
 ਕਸਮਾਤਾ ੨੪ ਬ੍ਰਹਮਨ ਜਨੈ ਜਗੁ ਲਸੈ ਜਨੈ
 ਜਗਤੁ ਨ ਹੋਇ ਰੰਜਨ ਜਨੈ ਮਹਿ ਲਸੈ ਜਨੈ
 ਮਹਿ ਨ ਹੋਇ ੨੫ ਆਤਮ ਭੂਲੈ ਜਗੁ ਲਸੈ

ਆਤਮ ਹੈ ਜਗਜੋਨਿ । ਰਸਗੀਭੂਲੇ ਅਹਿ ਬ
ਸੈ ਰਸਗੀ ਅਹਿ ਨਹਿ ਹੋਨਿ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਾਗਤ
ਸੁਠਹੈ ਸੁਪਨੇ ਜਾਗਤ ਨਹਿ । ਜੀਵਨ ਸੁਠਮ
ਰਨਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਆਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਚੇ ਨਹਿ
ਸੁਠਹੈ ਪਰਮ ਭਰਮ ਜਗਜਾਨਿ । ਅਨਭਉ ਤੇ
ਕਛੁ ਜਾਨੀਏ ਅਪਨੇ ਅਨਭਉ ਆਨਿ ॥ ੨੮ ॥ ਇਤਿ
ਦੁਤੀ ਪ੍ਰਕਰਣਾ ॥ ਬਸਿ ਸਠ ਉਛਾਰਾ ਸਬ
ਆਸਾ ਵਿਦੁ ਦਹ ਨਕੋ ਗਿਅਨੁ ਦਹ ਨਤੁ ਜਾਨਿ

ਅਹੀਸਮਾਧੀ ਬਖਾਨੀ ਅੰਚੁਪਸਮਾਧਿਨਮਾਨੀ ੨੧੦
 ੧ ਜਗੁਰੈਤੰਨਿ ਸਰੂਪਹੈ ਅੰਸੋਜਾਕੋਪਿਆਨਾ
 ਅੰਸੋਰਹੈ ਸੁਬ੍ਰਹਮਹੈ ਪਰਮਾਨੰਦਨਿਧਾਨ ੨॥
 ਪਾਇ ਪਰਮਪਦਨਾਤਜੈ ਪੂਰਨਚੰਦਸਮਾਨਾ
 ਹੈ ਗਿਆਨੀ ਪਰਮੇਸੁਰੈ ਪਰਮਾਨੰਦਨਿਧਾਨ ੩॥
 ਬ੍ਰਹਮਉਪਨਿਖਧਤੰਤਕੋਜੋਚੈਤਤਹੈਚਿਤੰ॥
 ਨਾਵਹਦੁਖੀਨਹੈ ਸੁਖੀ ਮੁਕਤਰਹਤਹੈਨਿਤ ੪॥
 ਜਗਤਿਪਹਾਰੈ ਜਿਉਤਜਤਖਗਮ੍ਰਿਗਰਹੈ

ਨਰੰਚਾ ਲੇਖੇ ਸੇਗਿਆਨੀ ਲੋਕ ਤੇ ਪਾਪ ਭਲੀ
ਪਰਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਉ ਠਾਵਤ ਮਾਨ ਕੋ ਗਹਿ ਮਸਾ
ਧਕੀ ਗੀਤਿ ॥ ਪਰਖ ਨ ਕੋ ਗੁਨ ਗਿਆਨ ਕੋ ਅਨ
ਭਉ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ੬ ॥ ਰਸ ਗੰਧ ਕੇ ਜਾਨ ਤੇ ਮਿ
ਟਤ ਕੀ ਪਿਥੋ ਨਾਹਿ ॥ ਐਹ ਮਿਟੈ ਹੂੰ ਮੋਹ ਕੇ ਕਾਜੁ
ਹਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਫਟ ਕਨਹੀ ਜੋ ਫਟ ਕੇ ਸੋ
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਨ ਕੇਰੰਗਾ ॥ ਲਗੈ ਨਤਾ ਕਉ ਕਰਮ ਫ
ਲ ਜਾਹਿ ਗਿਆਨ ਸੋ ਸੰਗਾ ॥ ਵਾਕੈ ਬਹਰੈ ਚਿ

ਤਾਮਤਨਹੀਹੋਇ। ਸਾਇਓਸੋਮਰੁਥਕਿਸੋਲਖਾ ॥ ੨੧੧ ॥
ਅਤਗਿਅਨੀਲੋਇ। ਟਹਰਨੇਅਦਮੇਤਕੇ
ਚਿਤਕੇਮਿਟਤਪਸਾਰਾ। ਸੁਪਨੇਸੋਜਗਜੋਹੀਏ
ਕਰਮਕਰਤਮਤਿਸਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅਜੁਹਿਮਰਿਬੇਹੋ
ਇਕਿਨਕੈਕਲਪਾਨਿਕੈਅੰਤ। ਸੋਨੇਜੋਮਿਓ
ਕੀਚਮੇਮੇਭੋਹੋਇਨਸੰਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਂਸੀਮੇਗਿਅ
ਨੀਮਰੈਕੈਚੰਡਾਥਪਰਿਮਾਹਿ। ਜਹਾਂਤਹਵਹੁ
ਮੁਕਤਹੈ। ਯਾਮੇਸੰਸੇਨਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਗੋਖੁਰਪ੍ਰਿਥ

ਵੀਮੇਰਹੈਮੁੰਦਰੀਛੇਦਿਅਕਾਸਾਤੀਨਲੋਕਤਿਨ
ਰਾਮਜੂਤਕੋਹੈਜੁਨਿਰਾਸ॥੩॥ ਭੀਤਰਸੁਨੇਬਾਹਰ
ਹੁਜੋਘਟਮਾਧਿਅਕਾਸਾਭੀਤਰਬਾਹਰਭੂਚਿ
ਰਹੋਯੋਜਿਉਪਾਸੰਧੁਨਿਵਾਸਾ॥੪॥ ਚਾਹਨਚਾਹੈ
ਛਾਤਕੈਅੰਤਚਿਹੀਸੋਜੁਭਤਾਏਰੈਸੁਖਪਤਿ
ਦਾਸਾਲੀਏਸੋਹੈਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥੫॥ ਬਿਨੁਸੰਸੰ
ਬਿਨੁਗਾਂਠਿਕੋਜੀਵਨਮੁਕਤਸੁਭਾਇ॥ਬਿਨੁ
ਬੁਝਾਏਬੁਝੀਰਹਿਓਚਿਤਦੀਪਠਹਠਾਇ॥੬॥

ਨ

ਅਹੰਕਾਰਕੀ ਬਾਸਨਾ ਖੇਲੰਡਾਰੇ ਦੇਇ ਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤ ਕਰਾਵਈ ਸੋ ਜੋ ਭਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਸਵੇਆਰੂ
 ਰਤੇ ਅੰਧ ਸੋ ਬੰਧੁ ਨਿਛਾਡਿ ਕੈ ਸੰਗ ਭੁਜੰਗ ਮਸੋਕ
 ਰਿਜਨੈ ਛੇਗ ਬਿਓਗ ਕੋ ਸੋਗ ਨਹੀ ਜਗ ਭੁਗ
 ਨਿਰੋਗ ਸੋ ਮੇ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਤਿਅ ਕੇਗ ਨ ਕੋ ਤਿਨ ਕੇ
 ਗਨਿ ਕੋ ਖਿਨ ਅਮਿਤ ਅਮਿਤ ਸਮਾਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ
 ਹਿ ਭੁਈ ਸਮਤਾ ਸਬ ਠੋਰ ਨਿਖਾ ਕਉ ਹਾਰੈ ॥
 ਖਠਾਨੈ ॥ ੧੮ ॥ ਅਨ ਤੇ ਜਗ ਕੋ ਛਾਡਿ ਕੈ ਸੀਤਲ ਬੁ

੨੧੨

ਧਿਬਿਲਾਸਾ ਜੋਪਰਮੇਸੁਰਮੁਕਤਹੈਨਿਹਚਲੁਤੁ
ਲਿਅਕਾਸਾ^{੧੯} ਕਰੋਸਮਾਧਿਕਿਨਕਰੋਜੁਪੈਗਿ
ਅਨੁਸੋਜੁਗਤਾ ਅਨੁਤੇਅਸਸਰੁਮਿਟੀਜਾਕੀਸੋ
ਪੈਮੁਕਤਾ^{੨੦} ਦੇਹੀਅਤਮਮਾਨਿਬੋਪਹਬੰਧਨ
ਮਿਟਿਮੋਖ ਨਿਤਿਮੁਕਤਜੇਅਤਮਾਤਾਕੋਮੋਖ
ਨਦੇਖਾ^{੨੧} ਵਿਸੁਨਹੀਯਾਗਿਅਨੁਤੇਰਖੇਮਨ
ਕੋਧੋਇਜੇਓਪਜੇਪਹਧੋਇਬੋਮੋਖਪਰਮਸੁ
ਖਹੋਇ^{੨੨} ਮੋਖਨਹੀਬੈਕੁੰਠਮੇਨਹਿਪਤਾਲੁ

ਲੋਕਾ ਮਿਟਨਿ ਚਿਤ ਕੀ ਮੋਖ ਪੈ ਮਿਟੈ ਕਾਮ ਨਾਥੋਕਾ ੨੧੩
੨੩ ਬੀਧਿ ਓ ਨਹੀ ਹੁੰ ਬੀਧਿ ਓ ਕਹਿ ਕਿਉ ਸੋਢੈ ਬੰ
ਦਾ ਕਹੇ ਕੈ ਸੇ ਕਿਉ ਬੀਧਿ ਓ ਆਤਮ ਅਨੰਦ ਅ
ਨਾਇ ੨੪ ਚਿਤ ਅਨੰਤ ਅਨੰਦ ਪੈ ਨਿਗਥਿ ਕਲਪ
ਕੈ ਰੂਪਾ ਕਉ ਨੁ ਬੀਧਿ ਓ ਕੋ ਛੁਟਤ ਪੈ ਦੂਜੇ ਨਾਹਿ ਅ
ਨੂਪਾ ੨੫ ਅਨਹੀ ਕੇ ਛੇਲਾ ਵਤੈ ਆਤਮ ਬੀਧਿ ਓ ਜਾ
ਇਅਨ ਕੇ ਮਿਟਤ ਹਿਰਾਮ ਜੂਰ ਪੈ ਮੁਕਤ ਠਹਰਾ
ਇ ੨੬ ਇਤਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਕਰਣ ਤਿਤੀਆ

੩ ਆਪਹਿਉ ਪੁਜੀਓਤ ਨਾਜਿਉ ਸੰਕਲਪ ਸੁਭਾ
 ਈ ਆਪਨ ਹੀ ਦਊਰਤਾ ਫਿਰੈ ਆਪਹਿ ਮਨੁ ਠਾ
 ਰਾਇ १ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਸਿਵ ਸਕ
 ਤਿ ਨਿਧਾਨ ਆਤੇ ਭਈ ਸੁਭਿੰਨ ਤਾਜ ਲਤ ਰੰਗ ਉ
 ਪਮਾਨ २ ਨਿਜ ਸੰਕਲਪ ਨਿਹੋਤ ਹੈ ਸੰਕਲਪ ਨਿ
 ਮਿਦਿ ਜਾਤਿ ਅਗਨਿ ਲਪਟ ਜਿਉ ਪਉਨ ਤੇਉ ਪ
 ਜਤਿ ਪੈਨ ਸਮਾਤਿ ੩ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਨੁ ਖੂਠੁ ਹੈ ਬੇਗੀ
 ਕਾਜ ਦਿਖਾਤਾ ਸੁਪਨੇ ਕੈ ਸੋ ਮਰਨੁ ਹੈ ਪਖੇ ਤੇ ਮ

ਟਿਜਾਤਾ ४ ਤਤੁਗਿਅਨੁਪਾਤੇਨਹੀਅਨਹਿਅ २१४
ਪੁਪਹਿਚਾਨੀਮਿਤਿਅਬਸਤੁਮੇਬਸਤੁਹੈਕੀਮ
ਨਏਈਤੁੰਜਾਨੀ ५ ॥ ਯਾਸੋਹੋਮੇਰੇਜੁਵਹਇਤਨੇ
ਹੀਮਨਜਾਨੀ ॥ ਏਨਬਾਤਨਕੀਮਿਟਲਿਜੋਸੋਅਨੀ
ਮਿਟੇਨਿਮਾਨਿ ६ ॥ ਯਹਬੀਜੋਯਹਛਾਡੀਏਸੰਕਲ
ਪਨਿਕੀਖਾਨੀ ॥ ਮਨਕੋਰੂਪੁਯਹੈਬੰਧਨਬੀਬਿਬ
ਅਭਿਰਨਮਾਨੀ ७ ॥ ਮਨੁਕਰਵੀਮਾਜਗਤਕੋਮਨੁ
ਪੁਰਖਾਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ਤਨਕੀਕਰਨੀਕਛੁਨਹੀ

ਮਨਕੀਕਰਨੀਮਾਨਿ ੮ ਮਨਕੇਰਹਤਹੀਜਗੁ
ਰਹਤਭਲੇਬੁਰਸਬਭਾਉ ॥ ਖੀਨਭਏਮਨੁਖੀ
ਨਜਗੁਤਾਕੇਕਰੋਭਿਪਾਉ ੯ ॥ ਘਟਾਚੰਦਕੋਮਸੀ
ਗਨੈਮੈਲੋਕਰਤਛਪਾਇ ॥ ਐਸੀਆਸਪਿਸਾ
ਚਨੀਪੁਰਖੈਲੇਤਿਦਬਾਇ ੧੦ ॥ ਹਿਮਾਨੁਮਗ
ਸਿਮੈਰੇਮੁਤਿਹਰੀਨਲੋਕਤਿਨਪਾਇ ॥ ਭੂਤਰਚਿ
ਤਏਰਾਮਜੁਚਿਤਾਇਕਮਿਟਿਜਾਇ ੧੧ ॥ ਲੇਬੇਬੇ
ਇਕਛਾਡਿਦੇਦੇਬੇਬਾਇਕਛਾਡਿ ॥ ਰਹੀਏਸਭ

ਕਛੁਛਾਡਿਕੈਮੇਸੇਚਿਤਕੋਗਾਡਿ॥੨॥ਜਚਤ ੨੧੫
ਮਨੁਦਉਰਤਫਿਰੈਸੁਪਨੇਮੇਠਹਰਤਾਅਨੁਸੁ
ਖੁਪਤਿਮੇਮੂਕੁਪੈਤੀਨਮਿਟੇਮਿਟਿਜਾਤਾ॥੩॥
ਅਗਨਿਸੰਗਤੇਲੋਹਜਿਉਅਗਨਿਸੁਰੂਪੀ
ਹੋਇ॥ਤਿਉਹੀਮਾਤਮਸੰਗਤੇਇੰਦੁਆਦਿਸਬ
ਸੋਇ॥੪॥ਜਿਉਮੇਟਤਜਲਮਲਨਤਕੁਤਕ
ਆਪਮੇਖੋਇ॥ਤਤੁਗਿਅਨੁਤਿਉਮੇਟਿਮਨਗਿ
ਅਨੀਮਾਤਮਹੋਇ॥੫॥ਚਿੰਤਜਗਤਪਹਿਚ ०

ਨੀਏ ਬੰਧਨ ਚਿੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ਚਿਤ ਚਲਾਵਤ ਦੇ
ਯੋਕ ਜਿਓ ਬਿਰਛ ਨ ਕੋ ਬਿਆਰਿ ੧੬ ਹਾਥ ਮੀ
ਤੀਏ ਹਾਥ ਸੇ ਦਾਤ ਨ ਦਾਂਤ ਚ ਬਾਇ ਅੰਗ ਨ ਮੰ
ਗ ਨ ਰੀਤਿ ਕੈ ਮਨ ਜੀਤੀਏ ਬਨਾਇ ੧੭ ਸਕੈ ਨ
ਮਨ ਕੋ ਜੀਤਿ ਕੋ ਕਹੈ ਗਿਆਨ ਕੀ ਬਾਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਮੁਰਖ ਲੋਗ ਮੇ ਕਹਤੇ ਨਾਹਿ ਲਜਾਤ ੧੮ ਏਕ ਦੇ
ਵ ਮਨ ਜੀਤੀਏ ਤਾਤੇ ਹੋਇ ਸਭ ਕਾਜ ਮਨ ਜੀਰੇ
ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਜਪਤ ਪਸੰਤ ਸਮਾਜ ੧੯ ਸਭ

ਉਦੇਗਕੇਛਾਡਿਕੈਮਨਕੀਜੀਤਨਿਠਾਨਿਤੀ ੨੧੬
ਨਲੋਕਕੇਜੀਤਬੰਤੂਤਿਨੁਕਾਰਿਜਾਨਿ ੨੦ ਸ
ਤਸੰਗਤਿਸੂਤਿਸਮੰਤ੍ਰਿਬੋਮਉਰਬਾਸਨਭੰਗਾ
ਪ੍ਰਾਨਪਵਨਕੋਰੋਕਿਬੋਮਨਜੀਤਨਕੋਮੰਗ ੨੧
ਪੂਰਨਜਾਕੋਮਨਰਹੈਮੰਤ੍ਰਿਤਮਈਜਗਤਾਹਿ
ਚਾਮਬਿਛਾਈਤਾਹਿਛਿਤਿਚਫੀਪਨਹੀਅੰਜ ੦
ਹਿ ੨੨ ਨਾਹੀਹਉਯਾਬ੍ਰਹਮਰੋਯਾਡੇਹੋਤਬੰਧਾ
ਇਸਬੰਧੁਮਯਾਧਿਅਨਤੇਮਨਬੰਧਨਛੁਟਿ

ਜਾਇ ੨੩ ਦੁਈਏ ਕਤਜਾਨੈ ਨਹੀਨੁ ਪੋਥਿ ਰਹੈ
ਚਿੰਤਾ ਪਰੰਬੁ ਮਤੇ ਹਰਤਹੁ ਸੁਧਾ ਮਨੰਦਨੁ
ਨਿਤਾ ੨੪ ਜੇ ਜਾਨਤਹੈ ਚਿੰਤਕੇ ਵਹਚੇਤੰ ਨ ਸਰੂਪਾ
ਤਕੇ ਪ੍ਰਗਟਹੋਤਹੈ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੁਪ ੨੫ ਐ
ਤਿਮਨੇ ਲਖ ਪ੍ਰਕਰਣ ਚਤੁਰਥਾ ੨੬ ਬਾਸਿ ਸੋਠਵਾ
ਦੁਆਬੁ ਰੂਪ ਕੋ ਬੀਜ ਮਨ ਤਕੇ ਜਾਗਨਿ ਹਰਾ
ਰਾਮ ਮਗਨਿ ਪਰਯਹ ਜਾਨੀਏ ਜੋ ਮਾਤਮ ਬੀ
ਚਾਰਾ ੧ ਜੈ ਸੋਚਿ ਤਲਤਾਨ ਕੋ ਨਹੀ ਹਲਾਵਤ ਪਭਿ

ਨਾਗਿਅਮਨਮੁਕਰਕੀਸੁਮਾਤਿਕੋਦੁਖਤੁਲਾਵੈਕੋ 297
ਨਾਗਿਅਮਨਮੇਰਹਤਪੈਗਿਅਮਨੀਲੋਕ
ਕਹੰਤਾਰਸਜਾਵਾਦਜੋਦੂਪਕੋਪੀਵਨਹਾਰਿਲ
ਹੰਤਾ੩ਕੋਹਉਕਹਾਜਗਤਪੈਜਾਕੇਨਿਤਬਿਚਾ
ਰਾਤਕੋਝੂਠਲਗਤਪੈਸਕਲਜਗਤਾਬਿਉਹਾ
ਰਾਜਾਕੀਮਿਟਤਾਮਗਿਅਮਨਤਾਸਬੈਬ੍ਰਹ
ਮਾਇਹਜਾਨਾਰਾਹੀਉਪਜਤਿਬਾਸਨਾਜਨੈਨਿ
ਰਮਲਗਿਅਮਨਾਸੁਤਿਬਿਚਾਰਰੇਆਤਮਾਜਾ

ਨਿਮਾਜਿ ਨਿਬਨਾਇ ॥ ਚਾਹਤ ਤੀਨੋ ਦੇਵਤਾ ॥
ਨਕੀਦਾਇ ਮਾਮਘਾਇ ॥ ਮਾਗਾ ਪਿਛਾ ਨਗਨੈ ॥
ਚਿਤ ਮੇ ਚਿਤ ਬਿਲੋਇ ॥ ਸਭ ਬਾਤ ਨਕੀਦਾ ਹੋਯ ॥
ਪੈ ਬਾਸ ਨਾਹੋਇ ॥ ਸਕਲ ਬਾਸ ਨਾਤਿ ਮਾਗਿ ਕ ॥
ਰਿਪਾਨ ਅਪਨੁ ਸਮੋਇ ॥ ਮੁਟੇ ਚਿੰਤ ਕੀ ਚਿੰਤਤਾ ॥
ਜੋਭਾ ਵੈ ਕਰਿ ਸੋਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਉਪਨਿਖਦ ਕੀ ॥
ਰੁਚਿ ਜੋ ਤੇਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਪਾਵਤ ਕਛੁ ਅਕਦਿ ਨਨਮੈ ॥
ਗਿਆਨ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਬਿਉਰਾ ॥

ਰਤੇ ਮਉ ਰਗਿ ਮਾਨ ਕੇ ਜੋ ਗਾਇ ਹ ਬਿ ਨਾ ਸੀਲ
 ਖਤ ਹੀਲ ਧੋ ਬਾਸ ਨਾ ਛੋਰਾ ॥ ਸੁਧੀ ਏਲ ਟੀਭਾਵ
 ਨੀ ਇਨ ਕੇ ਮਨੁ ਸੰਧਾ ਨਾ ਹੋਤ ਰਾਮ ਬਿਖੁ ਮੀਸ਼੍ਰ
 ਤਤੇ ਮੀਸ਼੍ਰ ਤਾ ਬਿਖਉ ਪਮਾਨਾ ॥ ਸਾਭੋ ਮਨੈ ਦੇਹ
 ਕੋ ਦੇਹ ਹੋਤ ਅਹ ਖੇਹ ॥ ਭੂਨੇ ਜਾਨੈ ਦੇਹ ਕੋ ਗਤਿ ਮ
 ਕਾਸ ਕੀ ਬੇਹ ॥ ੨ ॥ ਇਸ ਦਿਸਿ ਜੋ ਤੁਮ ਫਿਰਤ ਹੋਧ
 ਓਸੁ ਦਨੇ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਕਹਾ ਕਹੈ ਮਬਰਾ ਮਜੂ ਵਹੈ
 ਦੇਹ ਵਹ ਗੇਹ ॥ ੩ ॥ ਅਹ ਬੁਧ ਭਰੈ ਦੇਹ ਕੋ ਸਰਬ

ਨਾਸਕਿਨਹੋਇ ॥ ਅਹਬੁਧਿਕੋਛੂਟੈ ਨਹੀਜਿਉ
ਭੰਡਾਰਕੀਜੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮ ਅਹਚੰਤੀਏ
ਰਹਹੁਸੁਖੀਤੁਮਸਾਧਾ ਤਾਤੇਹੋਵੈਆਪਹੀਅ
ਹੰਕਾਰੋਕੇਬਾਧਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਬਹੀਏਕੈਸਮਸ੍ਰਿਕੈਹੈ
ਪੈਸੀਰੋਚੰਤਾ ਰਹਿਹੋਬਿਮਲਅਕਾਸਜਿਉਅ
ਹੰਕਾਰਬਿਨਨਿਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅੰਤਰਸੀਤਲਤਾਲਹੈਸ
ਬਜਗਸੀਤਲਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਜਰੈਜਗਤੁਜਰੈ
ਜਰਨਮਈਜਗਜੋਇ ॥ ੧੭ ॥ ਏਤਿਬਾਸਨੋਪਸਮ

ਨਪੰਚਮਪ੍ਰਕਰਣਾ ॥ ਸੁੰਧਿਨਿਰੰਜਨਗਿਆਨ २੧੮
 ਹੋਰੋਅਨੰਤਸੁਖਗੋਹਾ ॥ ਲਖਤਫਿਰਤਯਾਦੇਹ
 ਕੋਮਨੋਆਨਕੀਦੇਹ ॥ ਮਨਬੁਧਿਇੰਦ੍ਰੀਆਦਿ
 ਏਸਬਚੈਤੰਨਬਿਲਾਸਾ ॥ ਹੈਨਾਹੀਅਚਰਜਰ
 ਹੋਬਿਨਾਗਿਆਨਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬਿਰਬੁਧਿਹੋਮੋਬਿ
 ਪਤਿਮੋਸੰਪਤਿਮੋਜਗਮੀਤਾ ॥ ਹੈਨਹੀਮੋਨਾਠੋ
 ਜੀਵਤਹੀਸੁਖਗੀਤਾ ॥ ਬਿਨਾਮਾਸਾਬਿਨੁਚਾਹਕੋ
 ਬਿਨੁਇਛਾਬਿਨੁਕਾਮਾ ॥ ਪਰਮਨੰਦਸਰੂਪਹੋਚਿ

ਨਮੋਹੋਏਗਾਮਾ ॥ ਚਿਤੈਸਕਲਏਕੂਤਹੋਚਿਤੈਨ
ਤੀਨੋਭੋਨਾਮਬਨਸੀਹੋਹੂਚਿਤੈਭੇਦਬਖਾਨੈ
ਕੋਨਾਖਸਬਮੈਹੋਸਬਕੇਪਰੇਰਹਿਓਅਕਾਸਲੋ
ਰਾਮਾਜੋਜੋਹੈਸੋਸੋਨਹੀਕਹਿਨਸਕੋਕਛੁਨਾਮ
੬ ਮੇਅਨੰਤਚਿਦਸਿੰਧੁਮੇਅਚਰਜਜੀਵਤਰੰ
ਗਾਹੁਲਤਖੇਲਤਜਾਤਮਿਲਿਨਿਜਸੁਤਾਵਕੇ
ਅੰਗਾ ॥ ਮੇਅਨੰਤਚਿਦਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇਜਗਤਰੰ
ਗਾਕਿਨਹੋਇ ॥ ਕੈਨਹੋਇਬਛਤੀਨਹੀਕਮੀਨ

ਹੀਜੀਅਜੋਇ ੮ ਉਪਜਤਮੇਅਗਿਆਨਤੋਮੇ ੨੨੦
 ਮੇਜਗਤਬਿਲਾਭਾ ॥ ਰਿਦਾਨੰਦਪੁਰਮਦੁ ੫
 ਅਬਤੂਪੁਗਟਤਜਾਤਾ ੯ ਥਾਵਰਜੰਗਮਬੀਚ
 ਜੋਨਿਤਮੁਕਤਰਿਦਰੂਪਾ ॥ ਤਕੇਮੇਕੇ ॥ ਮੇਕਰੇ
 ਨਮੋਨਮੋਏਭੂਪਾ ੧੦ ॥ ਇਤਿਅਤਮਮਨਨੰਖਸੁ
 ਮਪੁਕਰਣਾ ੬ ॥ ਬਾਹਰਸੂਠੇਹੀਖਿਜੋਭੀਤਰਕੁ
 ਧਨਕਾਮਾ ॥ ਬਾਹਰਕ੍ਰਿਤਭੀਤਰਨਹੀਜਗਮੇ
 ਖੇਲਹੁਰਾਮਾ ੧ ॥ ਪੂਰਨਵ੍ਰਿਸਟਿਗਹੋਰਚੋਦੇਹ

ਧੇਅਕੋਡਾਰੀ 1 ਨੀਵਨਮੁਕਤਸੁਖੀਰਹੋਖੇਲੋਰ
 ਮੰਬਿਦਾਰੀ 2 ਭੂਤਰਬਾਹਰਿਜਨਮਜਨਛੁ
 ਟੇਬੀਧਮਨਪਾਮਾ ਅੰਤਰਤਿਆਗੀਬਾਹਿਰਨ
 ਜਗਮੇਖੇਲਹੁਰਾਮਾ 3 ਸਬਾਮਾਸਾਮਨਤੇਤਜ
 ਨੇਹਬਾਸਨਾਨਾਮਾ ਬਾਹਰਕਾਜੰਸਬੈਕਰੋਜਗਮੇ
 ਖੇਲਹੁਰਾਮਾ 4 ਏਕਸੁੰਧਹਉਗਿਆਨਹੋਯਹੋ
 ਧਿਆਨਹੋਮਾਗਿ 5 ਜਨਰਾ ਰਾਮਜਾਰਿਕੋ
 ਵੇਮੇਤਬਨਰਹੋਮਹਾਸੁਖਲਾਗਿ 6 ਵਿਦੁਬਾ

ਧਿਓਹੈ ਰਾਮਜੂ ਯਹ ਰਸ ਗੀਹੈ ਦੇਹਾਹੈ ਜਾਨੇ ॥ ੨੫ ॥
 ਖੜਗ ਤੇ ਪਾਸ ਕਾਟਿ ਸੁਖ ਲੇਹਾ ਏਹੈ ਅਖੰਡੁ
 ਜਗਤ ਮੇ ਅਨਾਮਾਤ ਮਾਰੁ ਏਨਾ ਥੀ ਏਕ ਠਉਰ
 ਠਹਰਾਇ ਮਨ ਸਤ ਚਿਤ ਮੇ ਮਨ ਰਖਿ ॥ ਮੇਰੀ
 ਦੇਹੀ ਯਹ ਮਾਨਿ ਬੋ ਪਾਸ ਬੀ ਧਿਓਹੈ ਜਾਨਿ ॥ ਰੋਗ
 ਅਨ ਯਾ ਖੜਗ ਤੇ ਪਾਸ ਕਾਟਿ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥ ੨੬ ॥
 ਗਤ ਸੁਫਲ ਸੁਖ ਪਤਿ ਬਿਨੁ ਸਦਾ ਜੁ ਤੇਰੇ ਰੂਪ
 ਚਿਨ ਮੇ ਸੁਧ ਸੁਖੀ ਰਹੈ ਹੋ ਸਿਖ ਵਤ ਏਥੁ ਪਦ

ਲੀਬੇਲਾਇਕਹੋਹਿਨਿਨਲੇਨਹਾਰਜਿਨਹੋਹਿ।
ਸਬਪੈਬੇਕੁਡਾਰਿਕੈਜੋਪੈਸੋਹੈਸੋਇ॥੧੦॥ਮਨਹੀਸੇ
ਮਨੁਕਾਟਿਕੈਸੰਕਲਪਨਿਸੰਕਲਪਾਅਪੁਰਿ
ਆਪਨੁਮੇਰਹੈਯਹੀਬਾਤਹੈਅਲਪਾ।ਕੋਯਹ
ਤੇਰੀਦੇਹਪੈਜਨੁਗੁਰੋਏਰਾਮਾਜਾਕੇਕਾਜਸੁਖੀ
ਦੁਖੀਹੋਤਨੁਅਠੇਜਾਮਾ॥੧੨॥ਮਾਸਹਾਡਲੇਹੁਕ
ਹਾਕਹਾਜਾਚਿਨਮੇਮੇਨਾਜਾਨਤਹੋਤਨਮੈਸੁਕੁ
ਆਤਮਬੁਧਿਤਜੈਨਾ॥੧੩॥ਇਤਨੇਹੁਮੇਪਾਈਅੰ

ਪਰਮਾਤਮ ਦੇਵੇ ਸਾਜੇ ਅਹਜਲੈ ਦੇ ਹਕੇ ਕਾ ਟੇ ॥ ੧੨ ॥
ਹਕੇ ਭੇਸਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਬੀਸ ਰਿਓ ਅਹ
ਅਚਰ ਜਕਿ ਨ ਲੇਤਾ ਅਸਾਤਿ ਮਾਇ ਦਿਆਨ
ਮਜੇ ਵਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਬੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅਹ ਭਾ
ਵਨਾ ਪਰਮ ਮੁਕਤ ਕੀ ਖਾਲੀ ਅਹੈ ਮਾਇ ਦਿਆਨ
ਦਬੁ ਧਿਭਾਰਿ ਸਰਬ ਥਾਨਾਨਿ ॥ ੧੬ ॥ ਉਤਿ ਸੁਧਨਿ
ਰੂਪ ਏ ਪ੍ਰਕਰਣੁ ॥ ਨਿਅਰੋ ਕਰਿ ਕੇ ਦੇਹ ਕੋ ਰਿ
ਤਮੇ ਕਰਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ਸਬਾਤਿ ਨੁਕਾਸੇ ਲਾਗਿ ॥

ਪ੍ਰੋਏ ਕੋ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਤ ਜੋ ਜਾਨਿ ਕੈ ਭੀਤ
ਰਿਕੀ ਜੈ ਚਿਤਾ ਤਾਤੇ ਆਤਮ ਪਰਸ ਕੋ ਥਾਪਿ ਪ੍ਰੋਏ
ਤੂੰ ਮਿਤਾ २ ਸਬਦ ਬੂਪਰਸ ਗੰਧਕੀ ਜੋ ਕਾਰਿ ਹੈ
ਪਹਿਚਾਨਿ ਤੋ ਆਤਮ ਪਰਮੇਸੁਰੈ ਪਰੰਬਰੁ ਮ
ਕਰਿ ਜਾਨਿ ३ ਜਾਮੈ ਰਹਤੁ ਸਬੈ ਕਛੁ ਜਾ ਕਰਿ
ਉਪਜਤ ਜਾਤਾ ਤਾ ਆਤਮ ਕੋ ਰਾਮ ਜੂ ਜਲੋ ਆ
ਨੰਦ ਗਾਤਾ ४ ਸੋ ਸੋ ਜੁ ਗਤ ਨਿਰਾਰਿ ਦੈ ਜੋ ਜੋ ਜੀ
ਨੇ ਜਾਤਾ ਸੋ ਹੋ ਸੋ ਹੋ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਗਿਨ ਮੇਜੇ

ਠਹਰਾਤਾ ॥ ਗਿਆਨਗੋਅਤੇਨਹਿਜੁਦੋਗਿ ॥ ੨੨੩
ਆਨਗੋਅਇਕਪੋਤਾਜਾਤੇਅਉਰਕਛੁਨਹੀ
ਤਾਂਤੇਭੇਦਨਹੋਤਾ ॥ ਜੋਜੋਕਛੁਏਕਰਤਹੈਬ੍ਰਹਮ
ਸਾਬਿਸੁਨਭੁਵਾਇ ॥ ਚਿਨਮੇਤੇਭੋਹੈਕਰੋਰਠੈਬ
ਤਪਹਯਾਇ ॥ ਹੋਸਬਜਗਯਹਬਿਸੁਹੋਹੈਪਰ
ਮਾਤਮਮਾਨੀ ॥ ਭੂਤਨਭਾਵੀਹੋਤਨਹਿਮੋਤੇਅਉ
ਰਨਜਾਨੀ ॥ ਚਿਨਮੇਏਕੈਬ੍ਰਹਮਹੈਅਰਾਅ
ਪੰਡਾਬਿਗਿਆਨਾ ॥ ਅਚਲਬਹੁਤਪਨਸਕਲ

ਅਹਜਗਤਨਕੀਜੈਧਿਮਾਨਾ ੯ ਹੋਨਾਹੀਨਹਿਮ
ਉਰਹੈਬ੍ਰਹਮਾਨਿਰੰਤਰਮਾਹਿ ਸਬਮਾਨੰਦਸਰੂ
ਪਹੈਸੁਖਤੇਸਮਝੋਯਾਹਿ ੧੦ ਗਹਿਬੇਲਾਇਕਸ
ਬਕਛੁਗਾਹਕਹੈਸਬਕੋਇਜੇਗੀਜਾਨਤਤੰਤ
ਕੇਮਾਤਮਪੁਜਾਸੋਇ ੧੧ ਇਤਿਮਾਤਮਾਰਚਨ
ਪ੍ਰਕਰਣ ੮ ਤਨੁਮਨੁਇੰਦ੍ਰੀਆਹਿਦੈਜਾਮੇਆਪੁ
ਹਿਯੋਇ ਹਉਮੈਰੋਅਭਿਮਾਨਅਹਜੀਵਮਲੀਨ
ਤਾਸੋਇ ੧ ਚਿਦਾਕਾਸਸਬਬ੍ਰਹਮਹੈਅਹਨਿਸ

ਚੈਮਨਮੇਲਾ ਮਿਟਤਜੀਵਕੀ ਜੀਵਤਾ ਜਿਉਦੀ ੨੨੪
 ਪਕਾਬਿਨੁਤੇਲਾ ੨ ਛਾਂਡਿਸੁਧਤਾਮੇਹਤੇਬੰਮਨ
 ਹੇਤਚੰਗਾਰਾ ਜਿਉਤਿਉਹੀਆਗਿਆਨਤੇਜੀਵ
 ਹੇਤਕਰਤਾਰਾ ੩ ਕੁਮਸੰਕਲਪਾਨਿਬਾਲਕਹਿ
 ਦੇਤਦਿਖਾਈਭੂਤਾਦੇਖਤਭੂਨੀਦੇਹਕੇਅਹ
 ਜੀਵਕੇਸੂਤਾ ੪ ਆਟੀਕੋਗਜਦੇਖਿਸਿਸਖੇਲੇ
 ਬਾਰੰਬਾਰਾ ਆਤਮਮੈਤਨਦੇਖਕੈਤਿਉਮੂਰ
 ਖਬਿਉਹਾਰਪਾਸਾਂਪੁਜੁਜਾਨਿਓਚਿਤਕੋਜਿਉ

ਨਾਹੀਭੈਹੋਤਾ ਜੀਵਸਰਪੁਪਹਿਰਾਨੀਏਤਿਹਸੁ
ਖਦੁਖਤਾਹੀਏਤਾ ੬ ਮਾਲਾਹੀਤੇਉਪਜਿਅਹੀ
ਮਾਲਾਮਾਹਿਸਮਾਤਾਆਤਮਹੀਤੇਭੇਦਉਠਿਅ
ਤਮਮਾਹਿਬਿਲਾਤਾ ੭ ਜੈਸੇਏਕਸੁਵਰਨਹੈਬਦ
ਭੂਖਨਹੁਇਜਾਤਾ ੮ ਤਿਉਉਪਾਧਿਤੇਆਤਮਾਏਕ
ਅਨੇਕਦਿਖਾਤਾ ੯ ਜਿਉਸਰੀਰਮੇਅੰਗਬਹੁਨਿ
ਉਮ੍ਰਿਤਕਾਬਿਕਾਰਾ ੧੦ ਤਿਉਏਕੈਵਹਦੇਖੀਏ
ਥਾਵਰਭਰਮਨਿਧਾਰਾ ੧੧ ਮਾਇਦਰਪਨੀਪ੍ਰ

ਤੇਤਾਇਮੇਜਿਉਮੁਖਬਹੁਦੇਖਿ। ਬੁਧਿਪ੍ਰਤਿਬਿ
 ਬਿਤਮਾਤਮਾਤਿਉਏਕੈਬਹੁਲੇਖਿ॥ ਜਿਉਮੰਥ
 ਰਮੇਲੇਲਗੈਪੂਰਿਪੂਵਾਪੁਰਵਾਂਨਿ। ਮਾਇਆਸੇ
 ਹਮਗਿਆਨਤੇਮਾਤਮਮੇਲੇਮਾਨਿ॥ ਜਿਉਲੇ
 ਰਪੈਜਾਤਹੈਆਗਿਸੰਗਤੇਆਗਿ। ਤਨਮਨੁਮਾ
 ਤਮਹੋਤਤਿਉਮਾਤਮਹੀਸੋਝਾਗਿ॥ ੨॥ ਅਨਦੇ
 ਖਿਓਜੋਦੇਖੀਅਤੁਰਾਹੁਚੰਦਕੇਸੰਗਾ। ਤਿਉਦੀ
 ਸੈਆਤਮਾਤਨਮਨਇੰਦ੍ਰੀਰੰਗਾ॥ ੩॥ ਮਿਲਿਆ

੨੨੫

ਰਮਜਨੁਹੋਤਹੈ ਜਨੈਆਤਮਾਹੋਇ। ਪਾਇਪਰ
 ਸਪਰਸਕੋਜਿਉ ਪਾਵਕਾਮਰੁਤੇਇ॥੫॥ ਜਨੁ
 ਕੀਸੰਗਤਪਾਇਕੈਚੈਤੰਨੈਜਨੁਹੋਤਾ॥ ਜਿਉਅ
 ਗਾਧਜਨੁਮੇਮਿਐਮਿਟਤਮਗਾਨਿਉਦ੍ਵੇਤ॥੫॥
 ਤਿਲਨਿਤੇਲੁਗੁਨੁਈਖਮੈਕਾਠਾਮਗਨਿਗਿਠੈ
 ਹਾ॥ ਪਾਉਦ੍ਵਧਮੈਜਤਨਤੇਆਤਮਤਨਤੇਜੋਹਾ
 ੧੬॥ ਬਿਨੁਛੁਟਕੇਫਟਕਮੈਜਿਉਆਕਾਸਾਦਿਖ०
 ਤਾ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਚਿਤਰੂਪਹੁਸਭਮੈਦੇਖਿਓਜ०

ਤਾ ੧੭ ਭੂਤਰਬਾਹਰਿ ਦੇਖੀ ਅਤੁ ਜਿਉ ਫਨੁ ਸਪ ੨੨੬
ਰਕਾਸਾ ਤਨ ਮਨ ਮੈ ਤਿਉ ਹੀ ਲਸੈ ਆਤਮ ਜੋਤਿ
ਬਿਲਾਸਾ ੧੮ ਜਿਉ ਸੁਰਜ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਕੀ ਅਧਿ
ਕਮੁ ਕਰ ਮੈ ਜੋਤਿ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਮੈ ਜੋਤਿ ਤਿਉ
ਆਤਮ ਕੀ ਅਤਿ ਹੋਤਿ ੧੯ ਜਿਉ ਰਸ ਗੰਧੇ ਅਹਿ
ਸੈ ਤਿਉ ਹੀ ਜਗ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਸਾ ਯਮੈ ਸੋਈ ਆਤਮਾ
ਕਹੀ ਅਤਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ੨੦ ਨਿਗ ਬਿਕਲ ਪਾਓ
ਨਮੈ ਸਦਾ ਹੋ ਬਿਨੁ ਅੰਤ ਅਨਾਦਿ ਪਰਮਾਤਮਾ

ਕਾਸਮਮਿਖਹੈਜੀਵਕੀਆਇ ੨੧ ਸੁਮੰਜੋਤਿ
 ਬਿਆਪਕਸਦਾਨਿਰਬਿਕਾਰਚਿਦਰੂਪਾ ਅਤ
 ਮਸੁੰਧਿਸੁਭਾਵਹੈਜੇਸੇਸੂਰਜਪੂਪ੨੨ ਅਤਮ
 ਅਨੁਭਵਰੂਪਹੈਬਿਆਪਕਸਰਬਾਧਾਰਾ ਅ
 ਗਨਿਤਪਾਤੀਜਿਉਏਕਤਿਉਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸਬਿੰਦੂ
 ਰਾ੨੩ ਗੇਅਬਿਨਾਜੋਗਿਆਨਹੈਅਤਮਪਰ
 ਮਪ੍ਰਕਾਸਾਸੇਭੀਤਰਬਾਹਰਿਭਾਇਓਨਿਹਕਲ
 ਕਲਾਨਿਵਾਸਾ ੨੪ ਅਤਮਚਿਨਮੇਸੁੰਧਜੋਪ

ੲਤੀਬਢਤੀਹੀਨਾ ਭੁਲੀਬੁਰੀਦਿਸਕਾਲਜਗ ੨੨੭
 ਜਾਮੇਕਹੈਬਿਲੀਨਾ ੨੫ ਜਿਉਬੁਹਮੰਡਮੇਪਵ
 ਨਹੈਮੁਕਤਮੇਜਿਉਸੁਤਾਸੋਸੋਹੈਪਰਮਾਤਮਾ
 ਜਾਮੇਏਸਭਭੁਤਾ ੨੬ ਸੋਈਭਾਸੈਭਾਨਮੇਹੈਬੈ
 ਤੰਨਪ੍ਰਕਾਸਾਸੋਚੀਟੀਕੇਪੇਟਮੇਜਾਕੋਬਿਲਮੇ
 ਬਾਸਾ ੨੭ ਏਕਨਹੀਨਹਿਦੂਸਰੇਰਹਿਓਸਕਲ
 ਅਵਗਾਓਨਹਿਬੰਧਨਨਹਿਮੋਖਹੈਬੁਹਮਨੀ
 ਰੰਤਰਮਾਓ ੨੮ ਬੁਹਮਭੁਵਨਚਿਨਬੁਹਮ

ਹੋਬ੍ਰਹਮਸਕਲਾਇਹੁਭੂਤਾ ਬ੍ਰਹਮੈਭਾਈਬ੍ਰ
 ਹਮਹੋਬ੍ਰਹਮਮਾਤਮਰੁਪੁਤਾ ੨੬ ਗਿਆਨੁਚੀ
 ਅਕੋਜਾਨਿਬੋਯਹਬੰਧਨਪਹਿਚਾਨੀ ਯਾਕੋ
 ਮਿਟਿਬੋਮੁਕਤਹੋ ਸਬੈਬ੍ਰਹਮਠਿਕਮਾਨੀ ੩੦
 ਜਹਾਂਤਹਾਂਚਿਨਦੇਖੀਏਯਹਸਬਚਿਨਮੇਹੋਇ
 ਤੂਚਿਨਹੈਹੋਚਿਨੈਚਿਨਹੋਏਸਬਲੋਇ ੩੧
 ਜੋਹੋਭਾਸਤਮਾਤਮਾਕੇਵਲਗਿਆਨੁਦਿਖ
 ਤਾਗਹਿਬੋਲਾਇਕਗਾਹਕੋਏਸਬਸੂਠੀਬਤ

੨੨॥ ਇਤਿ ਮਾਤਮ ਨਿਰੂਪਣ ਪ੍ਰਕਰਣ ॥ ੬॥ ਗਿ
 ਮਾਨਗੇ ਅਕੀਏ ਕਤਾਰ ਮਪਰਮ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਠਹਰਤ ਮਨ ਮਿਟਤੁ ਯਹੈ ਪਰਮ ਪਦ ਜੋਇ ॥
 ੧॥ ਗੇਅ ਚਿਅਮਾਨੁ ਏਕੈ ਭਏ ਲਹੈ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਲੋ
 ਏ ॥ ਮਾਏ ਮਾਥੀ ਧਨ ਛੁਟਤੁ ਹੀ ਧਨ ਚਮੁਕਤੁ ॥
 ਹੋਇ २॥ ਪੈ ਨਹੀ ਕੇ ਬੀਚਹੈ ਭੁਧੈ ਰਕਿ ਨੇਹ
 ਭੀਤਰ ਬਾਹਰ ਤੇਜਗਤ ਜਿਨ ਛੁਡੈ ਜਿਨੁ ਲੋਹ
 ੩॥ ਜਨੁ ਚੇਤਨ ਕੇ ਬੀਚਹੈ ਤਤੁ ਪਰਮਾਰਥ ਸਾਰਾ

੨੨੨

ਤਾਹੀਕੋਗਾਹਿਬੋਜੁਪੈਗਿਆਨਮਕਾਸਮ
 ਪਾਰਾ ੪ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਮਿਲਾਪਜੁਸੇਬੰਧਨ
 ਪਹਿਚਾਨਿ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾਬੰਧਿਓਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਸੇਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿ
 ਮਿਟਤੁਸੁਖਖਾਨਿ ॥ ਪਹਿਨਾਹੀਏਪਛੁਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ
 ਮਧਿਮਾਤੁਮਾਨਿਤਾ ॥ ਸਬਜੋਤਿਨਕੀਜੋਤਿ
 ਜੋਤਹਾਹਮਾਰੇਚਿਤਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾਦਰਸਨ
 ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਕੋਸਹਿਤਬਾਸਨਾਨਾਖਿ ॥ ਦਰਸਨ
 ਮਾਦਿਜੁਮਾਤੁਮਾਰੇਚਿਤਤਹਾਰਾਖਿ ॥

ਆਦਿਨੀਦਕੀਜਗਨਿਅੰਤਿਜੋਭੁਪਜਤਭਾ 22੯
ਉਸੋਭਾਵੈਪਰਮੇਸੁਰੈਪਰਮਾਨੰਦਉਪਾਉ ॥
ਮਿਟਤਜਗਾਸੀਕਲਪਸਬਾਸਿਲਕੀਸੀਠਹਰਾ
ਨੀਕੰਨਾਜਗਤਸੁਪਨਦੇਉਨਹੀਸੋਸੁਰੂਪਾਥਿ
ਤਿਮਾਨਿ ੬ ਏਕੈਜਨਤਾਛੋਕਿਕੈਜੋਹੈਪਾਹਨਸੰ
ਰਾਬਿਨੁਮਨਚਿਨਮੈਹੋਹਿਤੰਸਦਾਬਛੇਭੁਜਵਾ
ਰਾ॥ਸਾਤਿਚਿਤਅਨੰਦਅੰਕਾਸਸੋਪਾਹਪਰਮੇ
ਸੁਰਰੂਪਾਆਟੀਜੋਤਾਛੇਨਮੇਸਬਮੇਏਕੈਰੂਪਾ

੧੧ ਜਾਕੇ ਪਾਰਨਵਾਰ ਹੋ ਜਲ ਬਿਗਿਆਨ ਬਿਲ
 ਸਾ ਚੰਦ ਸਮੁਦ੍ਰਏ ਕੈ ਜੁਪ ਹੋ ਆਤਮ ਸੁਅੰਪ੍ਰ
 ਕਾਸਾ ੧੨ ਸਬ ਥਾਂ ਭਰਿਓ ਅਨੰਤ ਹੋ ਜਿਉ ਆਕਾ
 ਸ ਅਨੂਪਾ ਏਕ ਬਸਤੁ ਸਬ ਜਗਤ ਚਿਤ ਜਲ
 ਨਿਧਿ ਜਿਉ ਜਲ ਰੂਪਾ ੧੩ ਹੋ ਅਖੰਡ ਤਾਨਿਤ ਤਾਂ
 ਅਰੁ ਬਿਆਪਕ ਤਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਓ ਮੇਰੇ
 ਦਨ ਹਿਰੇ ਤਨ ਮਧਿ ਕੀਆਨਿ ੧੪ ਧਨ ਅਨੰਦ
 ਸੁਖਾਇ ਜਲਾਨਿ ਧਿ ਬਿਨੁ ਤਰੰਗ ਗੀਭੀਰਾ ਏਕ

ਮਾਧਰੀ ਜਹਾਂ ਸਬਹੈ ਬਿਨੁ ਭੀਰ १੫ ਨਿਸਚੈ २੩੦
ਹਸਬ ਬ੍ਰਹਮਹੈ ਫੈਲਿ ਰਹਿਓ ਸਬ ਠੇਰਾ ਨਹਿਅ
ਖੰਡ ਕੋ ਖੰਡੀਏਹੈ ਅਓਰੈ ਵਹਾਅ ਓਰਾ १੬ ਜਬਹੀ
ਜਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾਹੁ ਹੈ ਅਖੰਡ ਨਸਮਾਇ ਤਬਹੀ
ਤਰਿਸੰਸਾਰ ਕੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਖੇਲਾਇ १੭ ਸਬੈ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਧੀਅਨ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੋਤ ਉਪਮਾਨਾ
ਕਿਉ ਨਹੋਤ ਤੈਅੀ ਮ੍ਰਿਤਮੇ ਕੀਏ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਪਾ
ਨਾ १੮ ਨਿਸਚੈ ਅਹਸਬ ਪਾਇਹੈ ਜੋਤੁ ਪੈਹੈ ਭਵਿ

ਬਹੁਤ ਕਹਾ ਬਿਨੁ ਕਾਜ ਕੇ ਭਸਮ ਹੋ ਮੀਏਂ ਹਾਂ ਬੀ॥
 ੮॥ ਜਾਨੇ ਪੁੰਤ ਤੇ ਤੇ ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਸਦਾ ਸੁਧਾਰਿ ਨਾਮ
 ਬੀਏ ਤੇ ਕਤ ਕ ਕੇ ਹੋ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਬਾਰਿ ੨੦॥ ਬ॥
 ਸੁਦੇਵ ਹੋ ਪੁੰ ਅਖੇ ਪਰੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਠਉਰਾ ਅਹਨ੍ਹਿ
 ਸਚੈ ਤੇ ਛੁਟਤ ਹੈ ਬੰਧਨ ਗਹਿ ਮਤਿ ਅਭਿਰ ੨੧॥
 ਨੇਤ ਨੇਤ ਪੁਨਿ ਨੇਤ ਤੇ ਰਹੈ ਜੁਪ ਦੁਠਾ ਰਾਇ ੨੨॥
 ਹੀਸ ਕੀਏ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਸੋਹੈ ਗਹਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ੨੩॥
 ਏਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸਰਬ ਨਿਧਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਪਕੋ ਨਿ ੨੪॥
 ਮਾ

॥ ਕਿਉਂ ਮਖੀ ਭੈਂਜੁ ਪੈਧਾ ਤਾਧੇ ਮਾਯਾ ਮਾਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ੨੩१
ਸੋਹਣੀ ਚਿਨਮੇ ਸਮਝਿ ਬੋਧ ਪੈਧਾ ਮਨ ਪਹਿਰਾ
ਨਿਭੁਲੇ ਧਿਆਨ ਕੋ ਭੂਲਿ ਬੋਧ ਪੈਧਾ ਸਮਾਧਿ ਬਖ
ਨਿਭੁਲੇ ਮਿਲਉ ਸਮੁਦ ਸਬਰ ਵਿਤ ਪਿਉ ਯਹੁ
ਲੋਕੀ ਬਾਤਾ ਤਾਕੀ ਘਟ ਤੀਹੋ ਤਨਹਿ ਜਾ ਕੋ ਚਿਤ
ਬਿਲਾਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜੋ ਚਿਤ ਸਬਹੀ ਚੂਤ ਕੀਉ ਦੈ ਅਸ
ਤ ਕੀ ਸਾਖੀ ਧੂਰਨ ਘਨ ਮਾਨੀ ਦਮੀਤ ਤਾਹਿ
ਚਿਤੈ ਚਿਤ ਰਾਖੀ ॥ ੨੫ ॥ ਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਸਬ ਕਛੂ

ਮਨ ਤੇ ਦੇਖਿ ਓ ਜਾਤਾ ਮਨ ਕੇ ਉਨ ਮਨ ਭਾਵ ਤੇ ਨ
ਹਿ ਦੂਜੇ ਠਹਰਾਤਾ ੨੧ ਨਿਸਚਲ ਚੰਚਲ ਆਤ
ਮਾ ਸੋਚਿਤ ਏਕ ਦਿਖਾਤਾ ਨਿਸਚਲ ਆਨੰਦ ਜੋ
ਸੁਖੀ ਜਾਮੈ ਜਗੁ ਠਹਰਾਤਾ ੨੨ ਅਪੋਮਾਨਤ ਕਾਂ
ਢਰੀ ਜੋ ਲੋਛ ਡਰਤ ਨਾਹਿ ਅਹਿ ਛੁਡੈ ਜਬ ਕਾਂਢ
ਗੰਗ ਨੈਨਾ ਮਾਧੁਨ ਮਾਹਿ ੨੩ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਕੇ
ਨਾਹਿ ਨੈਦੇਖ ਗੁਨ ਨ ਕੀਸੁੰਧਿ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਜਾਨੈ
ਨਹੀ ਜਿਉ ਬਾਝ ਕਨਿ ਰਬੁੰਧਿ ੨੪ ਪੁਤਰੀ ਜੋ ਸੇ

ਥਾਂਭਮੇਜਿਉਜਲਮਾਹਿਤਰੰਗਾ ਸਦਾਰਹਤੁਪੈ ੨੩੨
ਬ੍ਰਹਮਮੇਤਿਉਜਗਨਨਾਰੰਗਾ ॥ ਨਿਓਅਪ
ਨੀਕਾਂਭੁਰੀਜਾਨਤਹੈਨਿਜਦੇਹਾ ॥ ਛਾਭੈਜਬਅਨਿ
ਕਾਂਭੁਰੀਤਸੋਤਨਕਨਨੇਹ ੩੩੨ ॥ ਸੰਬਤਸੰਤਹ
ਸੈਬਨ੍ਯੋਚੋਦਹਉਪਰਿਬਰਖਾ ॥ ਛਾਭਨਵਇਏ
ਕਾਦਸੀਭਯੋਬਿਸ੍ਨੁਕੋਹਰਖਾ ੩੩੩ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਕੇ
ਪਾਇਕੇਪਾਇਕ੍ਰਿਪਾਕੇਲੇਸਾ ॥ ਭਯੋਗੰਥਅਨੁਭ
ਵਲਏਅਰੁਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸਾ ੩੩੪ ॥ ਚੌਪਈਕ

ਵਿੰਦੁ ਸਰਸ੍ਵਤੀਉ ਪਾਸੀ ਪੀਤੁ ਤਰਜਾਨੀ
ਕਾਸੀ ਬਾਸੀ ਅਰਥਉ ਪਨਿਖਦਨੀ ਕੇ ਜਾਨੀ
ਲੀਓ ਪਰੰਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਰਾਨੀ ੩੫ ਉਨ ਯਹਰੀ
ਥਭਲੇ ਸੁਬਨਾਯੋ ਯਾਹਿ ਬਨਾਵਤ ਬਹੁ ਸੁਖੁ ਪ
ਯੋ ਗਯਾਨ ਸਾਰ ਪੈ ਯਾ ਕੋ ਨਾਮ ਗਯਾਨੀ ਪਾਵੈ
ਸੁਨਿ ਸੁਖ ਧਾਮ ੩੬ ਜੋ ਲੋਗ ਹਿ ਪੈ ਭੂਮਿ ਅਕਾ
ਸਾ ਤੋ ਲੋਗਯਾਨ ਸਾਰ ਪਰਕਾਸਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ
ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਲੋਕ ਗਯਾਨ ਸਾਰ ਯਹ ਹਿ ਪੈ ਤੋ ਲੋ

੩੧॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬ ਬਿਦਯਾ ਨਿਧਨ ਕਵੇਂਦ੍ਰਾ ਮ ੩੩
ਚਾਰਜ ਬਿਚਰਤੇ ਭਾਖਯੋ ਗਥਾ ਸਿਸ੍ਰ ਸਾਰਗਯਾ
ਨ ਸਾਰ ਪਰਨਾਗਿ ਨਤੰਵਾਨੀ ਰੂਪਵੰਦ ਸਮੰਪ੍ਰਕ
ਰਣੁ ੧੦॥ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥

੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ਾਇ ਨ
ਮ: ॥ ਅਵਭੂਤਿ ਗ੍ਰੰਥਿ ਕ੍ਰਿਤਿ ਸੁਦਰਦਾ ਸੁਦੀਐ
ਖੀਅਤੇ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣਿ ਲਗਤਿ

ਹੋ ਮੋਹਿ ਵਿਖਾਵੈ ਪੰਥ ਤਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤਿ ਪੈਰੁ
ਚਿਕਰਿ ਅਦਭੁਤਿ ਗਰੰਥਾ ਵੇਹਰਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮੁ
ਸੁਤਿ ਮਾਤਮਾ ਤਾ ਕੇ ਸੁਤਮਨੁ ਪੂਤਾ ਅਨਕੇ ਸੁਤ
ਏਹ ਪਾਠ ਪੈਪੰਚੋਤ ਏਕ ਪੂਤਾ ਵੇਹਰਾ ਰਵਸ
ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਰਪਾਨਿ ਬੁਧ ਜਾਨਿ ਤਾਮੇ
ਪ੍ਰਿਤ ਬਿੰਬ ਤਭਾਇਓ ਜੀਉ ਮਾਤਮੁ ਪਹਚਾਨੁ।
ਦਰਪਨ ਕੋ ਅਭਾਸਿ ਜਿਉ ਕੰਸ ਪਾਤ੍ਰਿ ਮੇਰੇ ਗੋਇ
ਅਤਿਉ ਮਾਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਾਨਿ ਦੇਹ ਮਾਧਿ ਪੈਸੋਇ

ਕੰਸਪਾਇਕੋਹੋਇਪੁਨਦਸਨਮਧਿਆਭਾਸਾ ੨੩੪
ਤਿਉਮਨਤੇਇੰਦ੍ਰੀਸਕਾਇਦੇਹਮਧਪ੍ਰਕਾਸਾ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਸਾਖੀਰਹੇਬਿਅਪਕਿਸਭਪਾਟਿਮਾ
ਹਿਸਦਾਅਖੰਡਤਿਏਕਰਸਲੇਪਛੇਪਕਛੁ
ਨਾਂਹਿਅਤਾਸਿਉਭੂਲਿਓਅਤਮਾਮਨਸੁਤਸਿ
ਉਹਿਤੁਕੀਨਾਤਾਕੰਸੁਖਿਸੁਖਿਪਾਵਹੀਤਾਕੇਦੁ
ਖੁਦੁਖੁਦੀਨਾਮਨਹਿਤੁਬਾਦਿਓਪੰਚਾਸਿਉਲ
ਪਾਟਿਰਹਿਓਤਿਨਸੰਗਪਿਤਾਮਾਪਿਨੇਛਾਡਿ

ਕੇਰਚਿਓ ਸੁਤਨ ਕੇ ਸੰਗਾ ਏ ਸੁਤ ਮਾਇ ਮਾਤੋਇ
ਰੇ ਗਨੇ ਨ ਕਾਹੂ ਰੰਚਾ ਲੋਕਿ ਬੇਦ ਸ੍ਰਿਜਾਇਤ
ਜਿਨਿਸਾਇਨ ਰਚੇ ਪਰਪੰਚਾ ਪਾਚੇ ਦਊਰੇ ॥
ਚਾਇ ਸਾਮਾਧੋਆਪਿ ਨੇ ਸੁਆਇ ਨੈਨੁ ਰਾਚੇ
ਰੂਪ ਸਿਉ ਸਰਵ ਨੂਰਾਚੇ ਨਾਇ ਨ ਕਵਰਾਚਿ
ਓ ਸੁਗੰਦਿ ਸਿਉ ਰਸ ਨੂਰਾ ਸਿਵ ਸਿਹੋਇ ਚਰਮੁ
ਸੁਪ੍ਰਸਿਮੈ ਮਿਲਿਗਾ ਏ ਓ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਰਹੀ ਨ ਕੋ
ਇ ਸਭੇ ਠਗਨ ਕੇ ਵਾਸਿ ਪਰੇ ਜਿਤ ਖੰਡੇ ਤਿਤਿ

ਗ੍ਰੀ

ਜਾਇਆਤਿਨਕੇਸੰਗਮਨੁਲਾਗਾਠਿਰੇਤ੍ਰਿਪਤਿ ੨੩੫
ਸੋਸੁਠਨੇਨਾਹਿਸਰਵਨੂਠਗਿਓਨਾਦਿਠਾਗਿ
ਅਨਕਰੰਗਬਹੁਭਾਤਿਬਾਜਿਗੀਤਕਾਬਿਰੰ
ਤਰੀਸੁਣੇਇਨਸੁਅਰਥਾਤਿਨੈਨੂਠਗਓਸ
ਕੂਪਠਗਸੁਵੇਤਰਕਤਅਰਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਿਪੀਤਨਿਰਖਾਤਿਰਹੇਨਿਰਖਾਤਿਛਿਨਛਿਨਬੰ
ਅੰਨਕਵਾਠਗਓਸੁਗੰਧਠਗਨਾਨਾਬਿਧਕੇ
ਛੁਲਿਓਛੋਆਚੰਦਨਅਰਥਾਜਸੁੰਗਿਸੁੰਗਿ

ਰਿਵਭੂਲਿ ਰਸਨੂਰਸਠਗਠਗਿਓਮਿਸਠਿ
ਅਮਲਿਅਰਖਾਰਿਤੀਖਨਕਟਕਿਸੁਆਦ
ਬਹੁਇਨਸਿਉਕੀਓਪਿਆਰੁ ਚਰਮੁਠਗਓਸ
ਪ੍ਰਸਿਠਗੋਕੋਮਲਿਅੰਗਸੁਆਈ ਕੋਮਲਿਸਿ
ਜਾਅਰਵਸਤਰਿਪੁਨਨਾਰੀਸਿਉਲਪਟਾਈ॥
ਏਪਾਚੋਚੋਗਨਿਰਗੋਭਏਦਖਤਿਬਹੁਦੀਨ
ਪਿਤਾਸੁਤਨਕੇਸੰਗਾਮਿਲਿਰਹਿਤਸਦਾਅ
ਧੀਨਕੋਊਪੁਰਨਪੁੰਨਿਤੇਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਗਟੇ

ਆਇ ਪਰਵਸਿ ਦੇਖਦਾਇਆ ਕਰੀ ਸਰਵ ੨੩੬
ਨੂਲੀਓ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਸਿਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕਹੀਗਾ
ਪਤਿ ਮਤੇ ਕੀ ਬਾਤਿ ਸੁਤੈ ਕੋ ਠਗਲੀਏ ਫਿਰੇ ਕੰ ੨੩੭
ਹੇ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸਲਾਤਿ ਏਠ ਗਤੁ ਮਕੋ ਮਾਰਿ ਹੈ ਲੁਧੀ
ਲਏ ਸਭੁ ਮਾਲਿ ਚੇਤ ਸਕੇ ਤਉ ਚੇਤੁ ਯੋ ਠਗ
ਸੁਣੁ ਗੀਏ ਨਿਕਾਲਿ ਸਰਵ ਨੁਮਾਨੀ ਸਤਿ ਕ
ਰਿਗੁਰ ਕੋ ਕੀਓ ਪੁਨਿ ਏਨਾ ਮਾਤੁ ਮਿਹਮਰੀਰ
ਫੁਆ ਕਰੀ ਮਾਰਿ ਜਾਤੇ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ੨੩੮ ਜੇਉ

ਹਮਿ ਛੁਟੇ ਹਠ ਗਨ ਤੇ ਤਿਉ ਭਾਖਹੁ ਗੁਰ ਦੇਵ॥
ਭਿਨਾ ਭਿਨ ਸਮ ਸੁਾਇ ਕਾਰਿ ਹਮਾ ਹਿ ਬਤਾਵਹੁ ਭੇਵ॥
ਸੁਇ ਸਰਵ ਵੂਤੁ ਮਸਉ ਕਹੈ ਤੁਮ ਹੋ ਜਨ ਪ੍ਰਥੀ॥
ਨਿਏ ਚਾਰੇ ਸਮ ਸੁਹਿ ਨਹੀ ਸੰਗਾ ਮੁਗਾਧਿ ਮ॥
ਤਿਹੀ ਨਿਅਬ ਤੁਮ ਸੇਰੋ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਤੁਹਿ ਕਹੁ॥
ਸੰਦੇਸਾ ਨਿਕਟ ਪਿਤਾ ਕੇ ਜਾਇ ਕੇ ਕਹੀਏ ਹਿਤ॥
ਉਪਦੇਸਾ ਤਬ ਸੁਵ ਵੂਮ ਨਮਹਿ ਗਾਇਓ ਬਤ॥
ਕਹੀ ਸਮ ਸੁਾਇ ਤੇ ਹਿ ਨੀਦਾ ਕਉ ਪ੍ਰਤਿਹੈ ਚਉ॥

ਦਿਸਲਾਗੀਆਗਿਆਹੋਪਿਤਾਹਮਸਭਠਗ ੨੩੧
ਠਿਪੰਚਸਤ੍ਰਹਿਹੈਨਾਲਾਸਥਦਸਪਰਸਰੂਪ
ਰਸਗਾਧਿਏਹਮਹਾਬਟਿਵਾਰਿਯਾਹਿਸੁਣੁਮਨਿ
ਕਉਭੈਪੈਓਕਹਿਣੇਯਾਗੋਓਹਿਭੈਯਾਹਿਬਾਇ
ਤਕਿਸਤੇਸੁਣੀਸਰਵਹੂਪੂਛਤੇਹਿਯੋਹਿਏਕ
ਸਤਿਗੁਰਮਿਆਏਓਤਿਨਇਹੁਭਾਖੀਆਹਿਤੁ
ਮਹਿਪੰਚਗਗਿਠਗਿਤਹੈਅਪਨੇਪਿਤ੍ਰਸੁਨਾਇ
ਤਾਤੇਆਇਓਕਰਨਕਉਤੁਹਿਸੰਦੇਸਾਤਾਤੀ

ਭਾਤੇਸਤਿਗੁਰਪਿਲਹਿਬਿਨੁਕਹੇਕੀਕੁਸਲ
ਤਿਅਬਉਠਾਬਿਲਮੁਨਾਕੀਜੀਏਚਲਸਤਿਗੁ
ਰਪਹਿਜਾਹਿਵਾਕੀਸਰਨੀਉਬਰਹਿਤਾਹਿਤੇ
ਛੁਟਨਿਨਾਹਿਤਬਸੁਵਦੂਮਨਕੋਸੰਗਿਕਰਿਲ
ਇਮਾਇਓਗੁਰਪਾਸਿਕਰਿਪੁਣਾਮੁਪਾਇਨਪ
ਰੇਦੇਉਖਰੇਉਦਾਸਾਨੀਚੇਹੋਇਕਰਿਗਿਰਹੇ
ਚਰਨਨਸਿਉਲਪਟਾਇਹਮਤੋਠਗਿਜਨੇਨ
ਹੀਤਮਪ੍ਰਭਦੇਹੁਬੁਝਾਇਤਮਾਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਦੇ

ਵਜੀਤੁ ਮਹੀ ਹੋ ਰਛ ਪਾਲਾ ਸਰਨ ਤੁ ਮਾਗੀ ਉਥੋਂ
ਤੁ ਮਾਗੀ ਹੋ ਰਛ ਪਾਲਾ ਸਰਨ ਤੁ ਮਾਗੀ ਉਥੋਂ
ਆਲਾ ਹਮ ਕਉ ਬੇਗ ਛੁਡਾਈਏ ਹਮ ਹੈ ਤੁ ਮਰੇ
ਦਾਸਾ ਬਾਰ ਬਾਗ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ ਕਠਨਿ ਠਗਨਿ
ਕੇੜਾਸਾ ਦੀਨ ਬਰਨ ਜਬ ਹੀ ਸੁਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਏ ਪ੍ਰਸਾਨੀ ਤੁ ਮਹਿ ਛੁਡਾਉ ਬੇਗ ਦੇ ਭੈ ਜਨਾ ਮਾਏ
ਮੀਨੀ ਸਰ ਵਣੂ ਮਮ ਜਗ ਆਸਾ ਮਤਿ ਸਾਤਿ ਗੁ
ਰ ਦੇਖਹਾ ਆਪੀ ਲਾਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਉ ਪਾਇ ਤਬ ਕ

23C

ਰੋਜ

ਜਿਹਿ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਪਰੇ ਮਨ ਤੇ ਹਿ ਕਹਉ ਸਮਝਾਇ॥
ਵੇਸੈ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਸੁਤਾ ਤਿਨ ਤੁਈ ਹਾ ਬੁਝਾਇ॥ ਸੁਣ
ਦੁਤੇਰੇ ਸੁਤ ਕੁਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਕਪਤਾਇ॥ ਹੁਤਮ

ਕਉ ਨਿਸਤਾਹੈ ਉਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ਉਤਾ॥

ਠਨਠ ਗਾਨਿ ਕੇਵਲਾ ਸਾਗੁਰੇ ਵਾਚੈ ਅਥਤਾ॥
ਮੇਰੀ ਸੀਖ ਸੁਣ ਚਾਰੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ॥ ਏਕ
ਸਤੇ ਮਹਿ ਰਾਖ ਸਭਾ ਅਪਨੇ ਅੰਗਿ ਲਗਾਇ॥
ਤਬ ਉਨ ਸੋਧੇ ਚਰ ਸੁਤਿ ਮਿਲ ਬੈਠੇ ਇਕ ਠੋਰੇ॥
ਯਾ ਬਿਧ ਛੂਟ ਨਿਤੈ ਨ ਤੇ ਬੁਲਨ ਭਾਸੈ॥
ਸਰਵ ਛੂਹਿ ਚਰਚਾ ਸੁਣੁ॥ ਆਕੂਰੇ ਜਬ ਹੋਇ॥
ਤਬ ਹੀ ਭਾਗੇ ਨਾਚਾ ਠਾਗਿ ਬਿਘਨ ਰਹੇ ਨਾਯਕੇ॥
ਚਿਨੈ ਛੂਹਿ ਕੇ ਦਰਸੈ ਕੇ ਲੋਚੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰੀ॥

ਤਬ ਹੀ ਭਾਗੇ ਰੂਪ ਠਾਗਿ ਰਹੇ ਏਕ ਲਗਾਰੀ ॥ ੨੩੮ ॥
 ਨਕਵਾ ਕੋਇ ਹਰੁ ਚੁਰਹੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨ ਕੀਬ ॥
 ਸਾ ਤਬ ਹੀ ਭਾਗੇ ਗੀਧ ਠਾਗਿ ਰਹੇ ਨ ਜਾ ਕੇ ਪਾਸਾ
 ਰਸ ਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਰਟੇ ਅਖੰਡ ਤਜਾਪਾ ॥
 ਤਬ ਹੀ ਭਾਗੇ ਸੁਆਦ ਠਾਗੁ ਬਹੁ ਨ ਲਾਗੇ ਤਾ
 ਪੁ ਚਰਮੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਾਖੇ ਜਹਿ ਨਾ
 ਨਾ ਤਬ ਹੀ ਭਾਗੇ ਸੁਪਰਸ ਠਾਗ ਸਰੇ ਸਕਲ ਬਿ
 ਧਕਾਮੁ ਤਬ ਮਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਬਚਨ ਸੁਨ ਚਾਰੋਈ ॥

ਏਬੁਲਾਇ ਨੈਣੁ ਨਕਵਾਰ ਸਨੁ ਚਰਮੁ ਚਰੇਬੈ
 ਠੇਮਾਇ ਯਾਏ ਪਾਇ ਕਰਿ ਛੁਟੀ ਏਉ ਪਜੇ ਸਤਿ
 ਸਤੋਖਾ ਘਿਤਾ ਪੁਤਰ ਮਿਲੀ ਏਉ ਜੇ ਪਾਵਹੁ
 ਜੀਵਨ ਮੋਖਾ ਯੇਉ ਪਾਇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹਿਓ ਤੇਓ
 ਤੀ ਕਰਿ ਨੇਲਾਗਾ ਘਿਤਾ ਪੁਤਰ ਹਰਿਖਤ ਭੁਏਨੁ
 ਗੋਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ਤਬ ਸਤ ਗੁਰਾਇਨ ਸਭ ਨਕੋ
 ਭਾਖਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨ ਘਿਤਾ ਪੁਤਾਮਾ
 ਪ੍ਰਘਿਤਾ ਧਾਰੇਤਿ ਸਕਾਧਿ ਮਨੁ ५੮ ਸਤੁ ਮਿ

ਲਖੁ ਛਹਿਸਾਤਿ ਗੁਰਹਿ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਮਾਕੋਨ २੪੦
ਤਾਕੇ ਆਗੇ ਪ੍ਰਾਪਿਤਾ ਕਰਹਿ ਕਉ ਨ ਬਿਧੋਗੋਨ
॥ ਤੁਮ ਪੰਚਨਕੋ ਮਨੁ ਪਿਤਾ ਮਨੁ ਕੋ ਆਤਮ ਜਾ
ਨਾ ਆਤਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤਾਹਿ ਲੋਹੁ ਪਹਿ
ਚਾਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਤਬ ਪਾਚੇ ਮਨ ਸੇ ਮਿਲੇ ਮਨ ਆਤਮ
ਸੋ ਜਾਇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲੇ ਨਿਓ ਨਲ
ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਤਾਤ ਸੇ ਬਿਛੁ
ਰਤ ਹੋਇ ਗਏ ਅਥਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰਾ ਮਾਪਦਾਇ

ਗੁਰ

ਗੁਰ

ਆਕਰੀਲੈਪਹੁਚਾਏਠੋਰਾ॥੨॥੫॥ਸਰੇਹੋਏ
ਸਕਤਮੇਸੰਕੋਚੇਸਿਓਹੋਇ॥ਸਤਿਉਹੁਉਪਦੇ
ਸੁਕਾਰੀਕੀਏਬਸਤਮੇਸੋਇ॥ਜੈਸੇਉਪਜਤੁਭੁ
ਏਤੈਸੇਹੀਲੋਲੀਨ॥ਸੁੰਦਰਜਬਸਤਿਮਿਲੇਜੋਹੋ
ਤੇਸੋਕੀਨ॥ਜਾਕੇਸੁਨੇਤੇਪ੍ਰਮਸੁਖਵਖਰਹੇਨ
ਲਵਲੇਸਾ॥ਸੁੰਦਰਕਹਿਓਬਿਚਾਰਕਾਰੀਅਧਿ
ਭੁਤਗੰਥਉਪਦੇਸਾ॥ਗੰਥਸਪੁਰਨੰਸਮਾਪ
ਤਿਉਨਮੋਭਗਵਤੇਵਾਸਦੇਵਾਹੋ

੧੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਏਨਮ ੨੪੧
ਹ ॥ ਅਥਸ੍ਰੀਵਿਚਾਰਮਾਲਾਮਨਾਥਪੁਰੀਕ੍ਰਿਤ
ਲਿਖਯਤੋਦੋਹਰਾ ॥ ਨਮੋਨਮੋਸ੍ਰੀਰਾਮਜੂਸਤਿਦਿ
ਤਮਾਨੰਦਰੂਪਾ ॥ ਜਹਜਨੇਜਗਸੁਪਵਤਨਸੇਭ
ਰਮਤਮਰੂਪਾ ॥ ਰਾਮਮਇਆਸਤਿਗੁਰਦਇਆ
ਸਾਧਸੰਗਜਬਹੋਇ ॥ ਤਬਪ੍ਰਾਣੀਜਾਨੈਕਛੂਰ
ਚਿਓਬਿਖੇਰਸਭੋਇ ॥ ਪਗਬਿਧਨਆਨੰਦਜੁ ੬
ਤਕਰਿਸ੍ਰੀਦੇਵਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਚਾਰਮਾਲਾਬਰਨ ਦੋਹਰਾ

ਨਕਰੋਮੋਨੀਜੂਓਰਧਾਰਿ੩ਕਪੀਮੋਨੀਅਹਮੇ
 ਮਮਅਹਨਾਰੀਮਮਸਤਾਬਿਕਲਪਭਏਛੀਨਾਪ
 ਰਮਾਰਤਪੁਰਨਸਕਲਜਾਨੀਮੋਨਤਾਈਨਾ੪੥
 ਗੁਰਉਸਤਤੀਆਤਤਾਂਤ੍ਰਾਤਸੁਹਿਰਦਇਸ
 ਟਦੇਵਨ੍ਰਿਪਪ੍ਰਾਣਅਨਾਥਸੁਗੁਰਸਭਤੇਮਧਿ
 ਕਦਾਨਗਿਆਨਬਿਗਿਆਨਾਪ੍ਰਗਟਪੁਰਨਾ
 ਗੁਰਸੂਰਦੁਤਜਨਮਨਨਲਿਨਪ੍ਰਕਾਸਾਅਨਾ
 ਥਕਮੋਦਨਬਿਖਮਜਨਕਬਹੁਰੋਇਹੁਲਾਸ੬
 ਨਾ

ਟੇਰਤਸਾਤਿਗੁਰੁਆਇਆਕਰਮੋਹਨੀਦਸੇਵੰਤਾ ੨੪੨
 ਜਰੋਗੇਗਿਆਨਲੋਚਨਖੁਲੇਸੁਪਨਭੂਬਿਸਰੰ ਮ
 ਤੇ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਭੂਮਲਗਿਭੂਸਿਓਭੇਦਲਹੈਬਿ
 ਨੁਸ੍ਯਾਨਾਕੇਹਰਬਖੁਆਈਨਿਰਖਪਰਯੋਕੁਖਾਮ
 ਗਿਆਨਾ॥ ਪਰਗਟਿਅਵਨਿਕਰਣਾਰਨਵਰ
 ਤਨਾਗਿਆਨਬਿਗਿਆਨਾਬਚਨਲਹਰਿਤਨ
 ਪਰਸਤੇਅਗੁਹੋਤਸੁਜਾਨਾ॥ ਸੂਰਦਰਸਾਅ
 ਦਰਸਜਯੋਹੋਤਅਗਿਨਓਦੇਤਾ॥ ਤੈਸੈਗੁਰਪੁ

ਸਾਦਿਤੇ ਮਜਭਵਨਿ ਰਮਲਹੇ ਮੂੰ॥ ਜਿਮੰਦੰਦਹਿ
 ਲਹਿਚੰਮਣਿ॥ ਅਮੀ ਦੁਵਤਤਹਿ ਕਾਲਾ ਗੁਰ
 ਮੁਖਨਿ ਰਖਤਾ ਸਿਖਕੋ ਅਨਭਵਹੇ ਤਬਿ ਸਾਲਾ॥
 ११ ਸਿਖ ਬਚਨਾ ਹੋ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਰਵਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਦੀ ਨਾਦਾਇਆ ਲਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਦੰਚਰਨ ਹਰਹੁ ਕਟਿ ਨਉ
 ਰਿਸਾਲਾ॥ ੨ ਚੌਅਨਾਥ ਅਤਿ ਸੈਯਾ ਦੁਖੀ ਰੁਰਯੋ
 ਦੇਖ ਸੀਸਾਰਾ॥ ਬੂਝਤਹੋ ਭਵ ਸਿੰਧ ਮੇਸੈ ਕੋਰ ਪ੍ਰਭ
 ਪਾਰਾ॥ ੩ ਅਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੰਤ ਬਹੁ ਏਰਾ ਯਾਨਖ

ਨਿ

ਰਿਮਾਹਿ ਜੀਵਨ ਕਿਹਾ ਬਿਧ ਹੋਇ ਮਮਾਹਿ ਦੈ ਸਿ ੨੪੩
 ਮੁਤਿ ਕੋ ਖਾਹਿ ੧੪ ਕਬਹੂ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸ, ਚਿਤਕ
 ਬਹੁ ਕੁ ਮਤ ਅਧਿਨਾ ਬਿਬਨਾ ਰੀ ਕੇ ਕੰਤ ਜਿਓ
 ਰਹਿਤ ਸਦਾ ਅਤ ਦੀਨਾ ੧੫ ਨਦੀ ਅਸਾ ਸੁਭਾ ਅ
 ਸੁਭ ਤਟ ਭਰੀ ਮਨੋਰਥ ਨੀਰਾ ੧੬ ਸਨਾ ਅਮਿਤ
 ਤਰੰਗ ਜਹ ਭਵਰੰ ਮਰੀ ਭੀਰਾ ੧੬ ਰਾਗਾਇਕ ਕੁਰ
 ਜਲ ਜੰਤ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਬਲ ਪਰਵਾਹਿ ੧੭
 ਤਰੰਗ ਗਈ ਤਰਨਾ ਤਿਹ ਬੇਧ ਤਮੋ ਮਨ ਮਾਹ ੧੭
 ਤੁ

ਦੀਪ

ਪ੍ਰਬਲਜੁਗਲਸੁਭਮਸੁਭਗਜਾਭਿਰਤਸੁ
ਰੋਸਬਦੁਇ॥ ੧੮॥ ਮਾਪਨੀਭੂਲਮਨਾਥਹੋਪ
ਠਯੋਮਧਿਤਿਹਮਾਇ॥ ੧੯॥ ਕਬਹੁਨਮਨਾਥਿਰ
ਤਾਗਹੀਸਮਸ਼ਾਓਸੈਪੋਤਾਜੈਸੇਮਰਕਟਾਬਿ
ਛਪਰਕਬਹੁਨਠਾਂਢਹੋਤਿ॥ ੨੦॥ ਚਲਦਲਪੁ
ਰਪਤਾਕਪਟਦਾਮਨਕਛਪਮਾਥਾਭੂਤਦੀ
ਪਕਾਸਿਖਯੋਮਨਾਥਿਤਾਮਨਾਥਾ॥ ੨੧॥ ਸਹਜਸੁ
ਭਾਇਮਕਾਸਕੋਪਾਵਕਸ਼ੁਰਪਚਲੰਤਾਯਚ

ਚਲਸੁਤਹਿ ਮਨਾ ਦਕੋ ਮਨਗਤਿ ਬਿਖੇ ਕਰੀਤ २੪੪
ਅੰਗੁਸਾਰੇ ਮਿਥਿ ਮਾਕਿਧੋ ਗੁਯੋਤ ਜਯੋ
ਨਾਨਾਤਾ ਗਹੀ ਭੁਭੁਧਰ ਸਰਪ ਜਯੋ ਉਗਲ
ਤਬਨ ਤਨਖਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ਸਮਾਧਨ
ਗੁਰ ਕਰਤ ਹੈ ਦਯਾਨੁ ਗਤ ਕਹਿ ਬੋਲਾ ਅਮ
ਬਚਨ ਨ ਮੇ ਮਾਨਤੂ ਮਾਧਤ ਬਾਕ ਮਭੁਲਾਨ
ਹਿ ਸੰਸੈ ਮਨਹੈ ਚਪਲ ਦਇ ਕਰਗਤ ਅਤਮ ०
ਹਿ ਗੁਰਸੁਤ ਸੁਧਿ ਮਾਭਿ ਯਾਸ ਕਰਨਿ ਹਚਲ

ਤ

੨

ਕੀਜਤਤਾਹਿ ਸਿਖਬਚਨਾ ਹੋਬਿਖਈਅਤਿ
ਅਜਿੰਮਨਨਾਹਿ ਨਹੋਤਾਤਿਆਸਾਤਾਤੇਪੁਤ
ਤੁਮਪਦਸਰਣਹਰਉਕਰਨਜਗਤਾਸਾਸ਼ੀ
ਗੁਰੇਵਾਚਾਸੁਨਾਸਿਖਉਤਮਸੀਖਕੈਜੋਚਹ
ਤਨਿਜਸੈਯਾਜਗਬੰਧਨਾਇਛਤਮੁਚਯੋਤ
ਉਸਤਸੰਗਕਰੇਇਯਾਸੇਰਠਾਸ਼ੀਗੁਰਪ੍ਰਮ
ਦਇਮਾਲਾਅਸਰਣਸਰਣਉਦਾਰਅਤਿ
ਜਨਮਨਾਥਉਰਸਾਲਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਚਹਤਹ

ਰਯੋ ਆਇਤਸ੍ਰੀਬਿਚਾਰਮਾਲਾ ਸਿਖਾਮਸੰਕ 284
ਪ੍ਰਿਥਮੋਬ੍ਰਿਸ਼ਮਾ ਸਿਖਬਚਨਦੇਹਰਾ ਕਹੋਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਸਾਧਕੇਲਛਨਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਾ ਜਾਹਿ
ਨਿਰਖਹਿਤਾਮਾਪਨੋਕਰੋਭਲੀਬਿਦਸੇਵ १॥
ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਚਾਸਾਧਲਛਨਬਰਨਨੀਆਤਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਨਹੋਵੈਰਿਸਹਨਸੀਲਤਾਸਚਾਸਮਦ ਰਿ
ਮੰਦੇਆਕਾਮਮਤਿਮ੍ਰਿਦੁਲਸਰਬਉਪਰੰਗ ਮਾ ਕ
ਆਤਮਾਬਿਤਲੁਮਾਨੀਹਸੁਚਨਿਹਕੰਚਨਗੀ

ਭੀਰਾ ਅਪ੍ਰਮਾਤਿ ਮਤ ਸਰਗਹਿਤ ਮੁਨਤਪਸਾ
ਤਸੁ ਧੀਰਾ ਜਿਤ ਖਟਗੁ ਏਧਿਤ ਮਾਨਕਾ ਬਿਮਾ
ਨਦ ਮਾਪਿ ਅਮਾਨਾ ਸਤਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਮਨੀਤ ਰਤ
ਕਾਰਣ ਸੀਲ ਨਿਧਾਨਾ ਉਸਤਤ ਨਿੰਦਾ ਮ੍ਰਿਤੁਰਿ
ਪਸੁ ਖਟੁ ਖਉ ਚਾ ਮਰਨੀ ਚਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤ੍ਰਿਵਿਦਮੰ
ਮੁਤਗ ਰਠ ਕੰਚਨ ਕਾਚਨ ਬੀਚਾ ਪਸਮਦ
ਰਸੀ ਸੀਤਲ ਹਿੰਦੈ ਗਤਉ ਦ੍ਰੈ ਗਉ ਦਾਰਾ ਸੁਛ
ਮਾਓ ਤਸੁ ਮਿਤੁ ਜਗਾ ਚਿਦ ਬਪੁ ਨਿਰਮਲ ਕਠ

੬। ਸਰਬਮਿਤ੍ਰਨਿਯਕਲਪਮਨਤਿਆਗੀਅਤਿ ੨੪੬
ਸੰਗਤੇਖਾਈਸ੍ਵਰਜੁਬਿਗਿਆਨਬਲਜਾਨਤ
ਬਿਧਾਅਰਸੋਖਾਤਨਮਤਿਗਤਅਨੰਦਮਯਗੁ
ਣਤੀਤਨਿਸਪ੍ਰੇਹਾਬਿਗਤਕਲੇਸਸੁਛੰਦਮਤਸੰ
ਤਾਭੁਖਣਾਇਹਸੁਸੰਬੇਦਨਹਿਕਹਿਸੋਕੋਲ
ਛਨੰਸੰਤਮਹੰਤਾਪਰਸੰਬੇਦਕਹੇਕਛੁਸੰਗ
ਪ੍ਰਤਾਪਕਹੰਤਾ ੬। ਅਥਸਤਿਸੰਗਮਹਾਸਤ
ਸੰਗਤਨਿਯਕਲਪਤਰੁਸਕਲਕਾਂਮਨਾਏਤਅੰ

ਸੰਤ੍ਰਪਦਾਚਿਤਸਾਂਤਿਕਾਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪਰਮਪ
ਦਹਿਦਿ॥

ਸ੍ਰਿਤਰੂਪੀਬਚਨਕਹਿਤਿਤ੍ਰਿਤਾਪਹਿਰਿਲੈਤਾ॥
 ਪਗਬਿਦਨਤਨਅਪਹਰਨਤੀਰਥਮੇਪਦੇ
 ਏ॥੧੧॥ਸਤਸੰਗਤਸੁਖਸਿੰਧਬਰਮੁਕਤਾਨਿ
 ਜਕੈਵਲਾਅਸੇਪ੍ਰਸੰਮਗਾਧਿਆਤਿਕੋਪੈਰੇਮ
 ਨਦੁਲਮਲਾ॥੧੨॥ਸਤਸੰਗਤਸੁਖਪਲਕਚੇਮੁਕ
 ਤਿਨਤਸਸਮਲਾਬ੍ਰਹਮਾਂਦਕਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਭੂ
 ਨਿਪਟਅਲਪਏਜਾਨਾ॥੧੪॥ਜਗਤਮੋਹਣਸੀ
 ਅਜਰਕਟੈਨਾਮਾਨੁਭਿਪਾਇਜੋਨਿਜਸਤਸੰ

ਗਤਿ ਕਰਤ ਸਹਜ ਮੁਕਤ ਏ ਜਾਇ ੧੪ ਕਾਂਸ਼ਧੇ ੨੪੭

ਨਾਮ ਰਕਲ ਪਤਰ ਸੇਵਤ ਫਲ ਹੋਇ ਸਤ ਜੇ

ਸੰਗਤਾ ਵਿਨ ਏਕ ਮੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਵੈ ਸੋਇ ੨੫੫

ਰਸ ਮੈ ਅਰਸੀ ਤ ਮੈ ਬਡੇ ਅੰਤਰੇ ਜਾਨਾ ਵਹਿਓ

ਚਾਕੀ ਚਨਕਰੈ ਆਪ ਸਮਾਨਾ ੧੬ ਬਿਧ ਵਤ ਏਕਰੈ

ਜਗ ਕਰਤ ਸਦਾ ਜੇ ਦਿਜ ਉਤ ਮਗੋਤਾ ਸਾਧ

ਨਿਕਟਿ ਚਲ ਜਾਤ ਹੀ ਸੇ ਫਲ ਪਗ ਪਗ ਹੋਤਾ

ਦਇਆ ਮਾਮਾ ਦਿਜੋ ਧਰਮ ਸਭੁ ਜਪਤ ਪਸੰਨ

ਨਬਹੁਤਜਤਨਜਗਭੰਧਾਪੇਅਹਕੋਟਉਪ ੦ ੪੮
ਇਕਰਸਾਤਿਸੰਗਤਕਰਤਬੁ ੨੪ ਅੰਰਧਰ
ਮਜੇਤਕਜਗਤਆਹਿਸਕਾਂਮਸਰੂਪਾਸਾ
ਧਨਗਿਆਨਉਦੋਤਕੋਹੈਸਤਸੰਗਅਨੂਪਾ
ਸੁਤਸਿਮ੍ਰਤਿਸ੍ਰੀਮੁਖਵਕਹੋਸਤਸੰਗਤਜ
ਗਸਾਰਾਅਨਾਥਮਿਟਾਵੈਬਿਖਮਤਾਦਰਸ ੦
ਵੈਸੁਬਿਚਾਰਾ ੨੬ ਇਤਸ੍ਰੀਬਿਚਾਰਮਾਲਾਸ
ਤਸੰਗਮਹਿਮਾਦੁਤੀਯੋਬਿਸ਼ਾਮਾਸਿਖਬਰਨ

ਭੋਭਗਵ ਨਗੁਣਸਾਧਕੇ ਮੇ ਜਾਨੋ ਨਿਰਧਾਰ
 ਨਿਰਪੇਖ ਕਸੰਕਲਪਗਤਿ ਹੈ ਸੁਖਸਿੰਧਾਧ
 ਗੀ ਹੋਕਾ ਮੀਵੈ ਸਮਿਤ ਚਿਤ ਮੋਹਨ ਆਵੈ ਤਬੁ
 ਭੀ ਕੈ ਸੇਹਿ ਤਉ ਪਦੇ ਸਕੀ ਪਰੈ ਗੈਲ ਨਿਜ ਸੂਰੁ
 ੨ ਅਗੁਰੇਵਾਰਾ ਕਹਤ ਸੰਤ ਜੇ ਸਹਜ ਹੀ ਥਾਤ
 ਗੀਤ ਰੁਚ ਬੈਨਾ ਤੇ ਤੇਰੇ ਤਨੁ ਦੁਖ ਹਰਣੁ ਥਾਇ
 ਕਸਤੁ ਸੁਖ ਦੇਨਾ ੩ ਬੋਲਤ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਜੇ
 ਬਚਨ ਮਨੋਹਰ ਸੰਤਾ ਸਪਤ ਭੂਮਕਾ ਗਿਅਨ

ਬਾਇਕ

ਕੀਤਿ ਨਹੀਮੇ ਵਰਸੰਤ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨ ਭੋਰੁਗੁ २੪੮
 ਵਨਮੇ ਵਖਤ ਅਤਿ ਔਰਨ ਕਛੂ ਸੁਯਾਇ ਸਪ
 ਤਭੂਮ ਕਾਗਿ ਅਨੀ ਕਹੀਮੇ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇ ॥
 ਅੰਗੁਰੁ ਵਾਕੁ ਸੁਭਾਇ ਛਾਸੁ ਬਿਚਾਰੁ ਵਾਤਨਾਂ
 ਨਸਾਂ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੁਝਾਪਤਿ ਅਸੀਸ ਕਤ ਪਦੁ
 ਥਾਮ ਭਾਵਨਾ ਸੋਇ ॥ ਭੁਗੀਅ ਸਪਤ ਭੂਮਕ
 ਹੋ ਸਿਖ ॥ ਹੀਨਿ ਰਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਕਛੂ ਅਬਸੰਸ ਅਕਰੈ
 ਬਰਨੈ ਸੋ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨ ਦੇਹਗਾ ਭੋਰੁ

ਅਰਥ

ਗਤ

ਗਵਾਨਲਾਪਮਤਸੁਮਮਿਰਹਸਲਹਓਨਹ
ਜਾਤਾ ਭਿੰਨਭਿੰਨਤਾਤੇਕਹੋਗਿਅਨਭੂਮਕਾ
ਸਾਤਿ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਵਾਚਾ ਗਿਅਨਭੂਮਕਾਬਰ
ਨਨੀਦੋਹਰਾ ॥ ਬਿਖੇਬਿਖੇਭਈਵੈਖਤਾਗੁਰਤੀ
ਰਥਅਨਰਗਾਤਾਤੇਸੁਭਇਛਾਕੁਹੀਕਥਾਸੁ
ਵਨਮਨਲਾਗਾ ॥ ਭੁਗਵਤਰਤਿਅੰਨਮਤਪ੍ਰੇ
ਮਜੁਗਤਨਿਤਾਚਿਤਾ ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਪੁਨਲਤ
ਪ੍ਰਿਦੇਦਿਨਦਿਨਸਰਸੁਸੁਹਿਤਾ ॥ ਦੂਜੀਕਹੀ

ਬਿਚਾਰਨਾਉਪਜਯੋਤਤਾਬਿਚਾਰਾਏਕੰਤਵੈ ॥ ੨੪੦ ॥
ਸੋਧਨਲਗਯੋਕੋਹੰਕੋਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਨਮਨਸਾ
ਸੁਤੀਸਰੀਮਨਕੋਪੁਤਮਾਹਾਰਾ ॥ ਬਿਰਧੈਸੁਧ
ਸਰੂਪਕੀਰਾਧੈਨਿਤਸੰਭਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁਰਥਸਵ੍ਹ
ਪਾਤਿਪਹੈਅਨਭਵਉਦੇਅਭੰਕਾਮਾਤਮਜਗ
ਦਰਸਯੋਭਲੈਜਯੋਅੰਧਿਸਿੰਧਤਰੰਗਾ ॥ ੩ ॥
ਛੁਟਿਓਤਨਅਭਿਮਾਨਜਬਨਿਹਚੈਕੀਓਸ
ਰੂਪਾਅਸੰਸਕਤਯਹੂਮਕਾਪੰਚਮਮਹਾਂ

ਅਨੂਪਾ ੨੪ ਕਹੇ ਪਦਾਰਥ ਬੁਧਲੇ ਸਭ ਕੋਹ
ਇ ਅਭਾਵਾ ਅਹ ਪਦਾਰਥ ਅਭਾਵ ਨੀਖਿ ਸਟੀ
ਮਭੂਮਲਖਾਵਾ ੧੫ ਵਾਭਾਵਾ ਭਵਨਤ ਹਾਕਛ
ਸਪਤਮਭੂਰੀਆਮਾਇ ਮੇਤ੍ਰਿਤ ਹੰਨ ਸੰਭਵੈ ਕੋ
ਹਾਮਾਹਿ ਕਹੰਨਾਂਇ ੧ ਸੋਰਠਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀਹੁ
ਰਦੇਵ ਸਪਤਭੂਮਕਾਗਿਆਨਵੀ ਨਾਥਲਹੈ
ਨਿਜ ਸੁਵਚਿਤ ਏਕਰੈ ਬਿਚਾਰਜੋ ੧੭ ਇਤਸ੍ਰੀ
ਬਿਚਾਰਮਾਲਾਗਿਆਨਭੂਮਕਾਸਮਾਪਤੀਤਿ ੨

ਤੀਯੋਧਿਅਾਇਤ੍ਰਾਸਿਖਬਚਨਦੋਹਰਾਭਗ
 ਵਨਮੇਜਾਨਿਯੋਭਲੇਸਪਤਭੂਮਕਾਗਿਅਨਾਨਿ
 ਰਮਲਗਿਅਨਉਦੇਤਕੋਸਾਧਨਕੋਨਪ੍ਰਮਾਨਾ
 ਭਗਵਨਤਿਮਰਨਸੈਨਹੀਕਹਿਦੀਪਕਕੀਬਤਾ
 ਪੁਰਨਗਿਅਨਉਦੈਬਿਨਾਹਿਰਦੈਭਰਮਨਹਿਜਾ
 ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰਗਿਅਨਸਾਧਨਕਹਿਤਹੈਪ੍ਰਥਮੇ
 ਜਗਤਾਸਕਤਤਜਿਦਾਰਾਸੁਤਗ੍ਰਿਹਬਿਤਾਬਿ
 ਖਵਤਾਬਿਪੇਬਿਸਾਰਜਗਗਾਦਵੈਖਾਅਨਤਿ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਕਹਯੋਸੁਤਚਾਭਿ॥ ਇਨਤੇਨਿਜਬਿਪ੍ਰੀਤਜੋਬ੍ਰਹ
 ਮਚਰਜਕਹਿਤਾਹਿ॥ ਸੁਵਨਸਿਮਰਣਕੀਰਤ
 ਨਚਿਤਵਨਬਾਤਇਕੰਤਾ॥ ਵਿਛਸੰਕਲਪਪ੍ਰਾਪ
 ਨਲਬੁਨਪ੍ਰਾਪਤਿਅਸਟਕਹੰਤਾ॥ ਸੁਤਮੀਠੀ
 ਬਾਤਕਹੈਮਾਫੇਮੋਹਨੀਸੰਤਾ॥ ਸੁੰਨਸੁੰਨਅਨੰਦਪ०
 ਵਹੀਵਸਹੋਤਮੁਡਜਰਜੀਤਾ॥ ਕਾਜਅਕਾਜ
 ਲਹਓਨਹੀਗਹਯੋਮੋਹਿਦ੍ਰਿਫੁਬੰਧਾ॥ ਸੁਗੁਰਬੇ
 ਜਿਮਗੁਨਚਹਯੋਬਹਓਸੰਧਮਤਿਅੰਧ१੦੨

ਰਠਾ ਅੰਧਭੂਪਸਮਗੇਹਪਚਯੋਨਜਾਨਯੋਪਰ
 ਮਸਠਾ ਬਧਓਸੁਪਸਵਤਨੇਹਸੁਤਤਿਅਕ੍ਰੀੜੰ
 ਮ੍ਰਿਗਭੁਯੋ११ ਦਰਬਦੁਖਤਤਿਦੁੰਭਾਂਤਯਹਸੰ
 ਪਤਮਾਂਨਤਕੂਰਾ ਬਿਸਰਿਓਅਠਮਗਿਅਮਾਨ
 ਧਨਸਭਸੁਖਸੰਪਤਮੂਰਾ१੨ ਬਹੁਓਦਮਪ੍ਰਾਣੀ
 ਕਰੈਅਤਕਲੇਸਤਹੇਤਾ ਜੁਰੈਤਰੁਛਿਪਾਨੀਪ
 ਟਿਦੁਖਜਾਇਸੁਪ੍ਰਾਣਸਮੇਤਾ१੩ ਤਤੇਇਨਕੇਸੰ
 ਗੁਤੁੰਛਾਕੁਸਲਜੀਅਮਾਨਾਮਾਨੋਬਿਖਤੇਸ

ਰਪਤੇਠਗਤੇਛੁਰਯੋਨਿਦਾਨਾ ੧੪ ਜਗਤਖੇਦੀ ੨੫੩
 ਪਰਹਿਜਿਨਕੇਵਲਦੁਖਤਮਾਹਿ ਸਤਕਹੁਸਤ
 ਕਹੂੰਸਤਕਹੂੰਸੁਖਸੁਖਨੇਕੁਸਾਹਿ ੧੫ ਜਗਸੁਮੰ
 ਦੁਖਮਤਸਕਤਜਲਕਾਮਾਇਕਬਹੁਜੰਤਾ ਭੁਰਮ
 ਭਵਰਤਾਮੇਇਰੈਦੁਖਸੁਖਲਹਰਿਅਨੰਤ ੧੬ ਚਿੰ
 ਤਾਬਛੁਦੈਤਮਗਨਜਿਹਿਤਿਸਨਾਪੁਬਸੰਮੀਠਾ ਲ
 ਜਿਤੁਜਹਾਨੀਮੈਪਰਯੋਤਿਹਕਿਸਧੀਰਸਰੀਰ ਜ
 ੧੧ ਅਪਨੋਚਿਤਦੁਨਿਗਸਰੂਪੁਰਾਮਵਗੁਣਦਰ
 ਯੀ

ਸੰਤਾ ॥ ਵਿਸਟਦੇਖਤੇਪ੍ਰਗਟਿਜਿਯੋਬਿਬਸਸਗਰ
 ਨਹੀਲਹੰਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਾਤੇਤਨਮਭਿਮਾਨਤਜਿਅਜਰ
 ਪਾਸਿਬਰਆਹਿ ॥ ਗਯਾਨਲੇਪਸੰਸਾਰਕਾਭੂਕਿ ॥ ਰ
 ਨਗ੍ਰਿਹੀਐਤਾਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਖਬ੍ਰਹਮਾਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕੈਸੁੰਦ
 ਨਬਿਸਟਿਵਤਤਿਆਗਾ ॥ ਨਾਮਮਾਤ੍ਰਸੁਖਮਾਵਨ
 ਕੇਭੂਲਨਇਨਾਮਨਗਾਗੀ ॥ ੨੦ ॥ ਧਾਯੋਚਾਤ੍ਰਕਧੂਮ
 ਲਹਿਸੁਵੰਤਬੁੰਦਕੋਮਾਨਾ ॥ ਮੁਰਖਪਰਿਥਿਬਿਚ
 ਰਬਿਨਭਈਵਿਗਨਕੀਹਾਨਿ ॥ ੨੧ ॥ ਨਾਰਪਗਈਸੁ

ਪਨ ਮੇਭੁਗਤੀਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਧਰਮ ਗਯੋ ੨੪੪
ਕੰਝ ਪਗਯੋ ਅਸੁਚ ਭਯੋ ਰੁਖ ਸਾਇ ੨੨ ਚੋਕਏ
ਖਾਜਿਯੋ ਪਰਤਖਗ ਅਧਿਬੰਧਾ ਵਤ ਜਾਰਾ ਮੇ
ਸੇ ਸੁਖ ਜੋ ਜਾਨ ਜਗਾਥਾ ਸਿਭੁ ਏਹੀ ਨ ਬਿਚਾਰ ੨੩
ਸੁਵਾਨੈ ਤਿਅਕੋ ਸੰਗ ਕਰ ਰਹਤ ਪਰੀਉਰਾ ਸੁ
ਇ ਜਗ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾਕੋ ਹਸੈ ਅਪੁਨ ਜਨਮ ਬਿ
ਹਾਇ ੨੪ ਅਨਾਥਿ ਬਿਸਾਰੇ ਬਿਖੈ ਰਸ ਸੰਤਨਾ
ਨਿਮਲੀਨਾ ਤਾਉ ਬਿਸੁਸੈ ਚਤਕਰੈ ਕਾਂਮੀ ਕਰ

੬

ਅਧੀਨ ੨੫ ਨਗਡੰਬਰ ਸੋਜ ਬਜਹੰਤਿ ਪਜੈ ਸੀ
 ਜਨਿ ਰਬੈ ਦਪ ਕਕਾ ਭਰੀ ਸਰਪਾਜਿ ਉਛੁਟੈ ਸਹ
 ਜਿ ਜਗਖੇ ਦ ੨੬ ਬਿਖੇ ਬਾਸਨਾ ਤਿਆਗ ਕਰਿ
 ਸੁਵਨ ਗਿਆਨ ਮੋਘ ਰੰਗ ਸੋ ਤਬ ਲਾਗਿ ਜਬ
 ਲਾਗਿ ਰੁਲੇ ਸਮੁਦ੍ਰੇ ਪੰਥ ਅਪੰਥ ੨੭ ਪਾਪ ਛੀਨ
 ਤਪਦਨ ਬਲ ਹਿਰਦੈ ਸਾਤ ਗਤਿ ਰਜਾ ਅੰਸੋ
 ਅਪਕਾਰੀ ਗਿਆਨ ਕੋ ਭਯੋ ਮੁਖ ਬਡੁ ਭਾਗ ੨੮
 ਤਵੰ ਮਸਿ ਮੇ ਬਹੁ ਮਜੇ ਇਤਾਮਾਦ ਕਮਾਵਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਫਨ ਕਰੈ ਭਲੇ ਸਾਰ ਅਸਾਗਹਿਤੁ ॥ ੨੫੫ ॥
 ਕਮਾ ੨੮ ਜਗ ਪਾਣੀ ਬਿਛੁਪੈ ਤਤ ਜੈ ਦੁਰਤਿ
 ਨਸੰਗਾ ਬੈਠਾਇ ਕੰਤ ਸੁਤੰਤ ਖੰਕਰੈ ਮੁਨਨ ਸਰ
 ਬੰਗਾ ੩੦ ਨਿਤ ਪੁਤ ਕਰਤਾ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਬਿਰਤਾਪੁ ॥
 ਵੈਰਿਤਾ ਬੋਧ ਉਦੈ ਛਿਨ ਛਿਨ ਕਰੈ ਜਾਨਿ ਓਨੀਤ
 ਅਨਿਤਾ ੩੧ ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੈ ਕਛੁ ਪਵੇਸ
 ਤਾਹੋਇ ਸਾਧਨ ਪਾਈ ਪ੍ਰਫਤਾਨਿ ਧਾਸਨ ਕ
 ਹਿਸੋਇੰ ਕਾਮਾਦਿ ਕਸਮਿ ਤਉ ਦੇਭੁ ਏਸੁ ਇਹ ਪ੍ਰ

੩੩

ਕਾਰਾ ਨਿਸਾਆਗਮੁਪਾਣੀਸਬੈਰੰਤਮਲਪਸੰ
 ਚਾਰੈਂਸਨੈਂਸਨੈਂਸਖਿਆਤਨਉਦੈਭਈਜਬਜਾ
 ਚਿਹੈਨਹੀਸੁਭਮਸੁਭਸੁਖਦੁਖਹਿਦਰਸੈਤਾਹਿ
 ੩੪ ਚਲੀਪੂਤਰੀਲੋਨਕੀਥਾਹਿਸਿੰਧਕੀਲੋਨਾ
 ਅਨਾਥਆਪਆਪੇਭਈਪਲਟਕਹੈਕਹੈਕੋਬੈ
 ਨਾ੩ ਐਤਸ੍ਰੀਬਿਚਾਰਮਾਲਗਿਅਨਸਾਧਨ
 ਚਤਰਥੋਬਿਸਰਾਮਸਿਖਥਚਨਾਦੋਹਰਾ॥
 ਸਾਧਨਾਸਿਧਲਹਯੋਭਲੇਭਗਵਨਤੁਮਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਤਮ ਜਗਤ ਮੇ ਮਨ ਅਧਕਾ ਬਿਖੁ ॥ ੨੫੬ ॥
ਦਾ ਸੀ ਗੁਰੇ ਵਾਕਾ ਅਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਜੈ ਨਹੀਂ ਚਕ
ਐ ਸੋ ਭਰਮਾ ਕਹਾ ਜਗਤ ਈ ਸਰਕਹਾ ਯਹ ਸਬ
ਮਨ ਕੇ ਧਰਮ ਰਾਗਾ ਗਵੈਖ ਮਨ ਕੇ ਧਰਮ ਤੂੰ ਤੋ ਮਨ
ਨਹੀਂ ਹੋਇ ਨਿਰਬਿਕਲ ਪਾਬਿਅਪਕਾ ਅਮਲ
ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਤੂੰ ਸੋਇ ਨਹੀਂ ਗਤ ਮੇ ਤੂੰ ਜਗਤ ਮੇ ਯੋਲ
ਹਿਤ ਜਨੀ ਕਾਰਾ ਮੇ ਮੇਰੀ ਸੰਕਲਪਤ ਜਿਸੁ ਖੁਮੇ
ਆਵਨਾ ਬਿਹਾਇ ਘੁਮਾਗਿ ਮਨ ਨੀਵ ਸੁਪਨੇ ਜਗ

ਤਭਯੋਸੁਪਨਕਹੂੰ॥ ਇਸਯਾ॥ ਗਿਆਨਭਯੋਓਜ
ਗਓਜਥੈ॥ ਇਸਟਾ॥ ਇਸਟਨਸ੍ਰਿਸ੍ਰਾ॥ ਦੁਖਾਨਪਿਪ
ਸਾਸੋਕਪੁਨਹੁਖਜਨਮਾਮਰਅੰਤਏਖਟਉਰਮੀ
ਧਰਮਭਨਆਤਮਰਹਤਅਨੰਦਤਏਜਨਮਾਮਸ
ਤਅਗਬਿਰਧਿਪੁਨਬਿਪਰਣਛੀਤਨਨਾਸਾਖਟਬਿ
ਕਾਰਏਏਹਕੇਆਤਮਸੁਖੀਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਚਿਦਾਕ੍ਰਾ
ਸਅਬੈਅਮਲਸਾਂਤਏਕਤਵਰੂਪਾ॥ ਜਨਮਮਰਨ
ਕਤਮੰਭਵੈਕਤਹੰਕਾਰਅਨੂਪਾ॥ ਬਿਖੇਭੋਗਅ

ਸਥਾਨਤਨਸਾਧਕਇੰਦ੍ਰੀਜੋਇਆਹਿਭੋਗਤਾਬੁ
 ਧਮਨਤੂੰਨਚਤੁਸੈਹੋਇ। ਕਾਰਣਈਕੁਅਸਥੁਲ
 ਤਨਬੁਧਮਨਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰਾਨਾਏਜਨ੍ਹਤਹਿਲਪੈਨਹੀ
 ਤੂੰਚੈਤੰਨਪ੍ਰਮਾਨਾ१੦। ਏਕਤੰਤਮੇਤ੍ਰਿਗੁਣਤਾਊਰ
 ਤ੍ਰਗੀਥਬਹੁਭਾਇ। ਤੇਸੇਸੁਧਸਰੂਪਮੈਅਨਾਥ
 ਜਗਤਦਰਸਾਇ। ਬਸਨਪੂਜੀਬਸਨਮਯਨ
 ਨਾਰੰਗਅਨੂਪਾਏਕਤੰਤਬਿਨਨਹਿਬੀਯੋਯੋਸ
 ਭਿਸੁਧਸਰੂਪਾ१੨। ਦੇਖਖਿਲਨਾਖਾਰਕੈਅਨੰਦ

249

ਟਯ

ਭਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਹ ਕਰੀ ਜਬ ਬਸਤ ਕੀ ਤਬ
 ਸਬ ਲੈ ਯੋ ਪੈ ਜਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਲਯੋ ਨ ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਜਿਨ
 ਕਹਾ ਲਹਯੋ ਤਿਨ ਕੂਰਾ ॥ ਸਾਖਾ ਦਲ ਸੀਚਤ ਰਹ
 ਯੋ ਜੋ ਨ ਸੀਚਯੋ ਮੂਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਾਧੂ ਪਰੇ ਹੋਤ ਕ
 ਨ ਕਬਹੂ ਅੰਗਾ ॥ ਨ ਨ ਵਤਯੋ ਬ੍ਰਹਮ ਅਲੈ ਓਪ ॥
 ਧਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਥਿਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਟਮਾ ਸਕਲ ਹਿ
 ਮਾਥਿਕਾਰ ਓਮ ਜੰਨੀ ॥ ਤਿਤਾਥਿਕਾਰ ਸੁਤੰਤ ਹੀਯਥਿ
 ਅਤਮ ਜਗਮਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਖਰ ਜਮੈ ਸਰਪਤਾਤੂ

ਠੱਢੇਰ ਕੇ ਭਾਇ ॥ ਰਜਤ ਬਿਚਾਰ ਯੇ ਸੁਕਤ ਮੇ ॥ ੧੫੮ ॥
 ਇਓ ਮਨ ਲਲ ਚਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਭਯੋ ਬਧੁ ਰਾਬਾਤ ਮੇ ॥ ਅ
 ਗਨੁ ਚਿੰ ਜੋ ਬੰਦੁ ਮੰਗਾ ॥ ਬੀਰ ਜਮੇ ਭੁਰ ਵਰ ਜਥਾ ॥ ਗ
 ਲਨਿ ਧਮ ਧਤਰੰਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਮਿਸਰੀ ਕੀ ਭੂੰ ਬੀਰ ਚੀਰੰ
 ਗਰੂਪ ਤਾ ਮਾਰਿ ॥ ਖਾਨ ਲਗਾਯੇ ਜਬ ਭੁਰ ਮਤ ਜਥੇ
 ਤਬ ਕਰਵੀ ਨਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਪਾਵਕ ਮੇ ਦੀਪਕ ਘਨੇ
 ਨ ਭੁਮੇ ਪਟ ਮਨਾਮਾ ॥ ਨੀਰ ਮਾਊ ਓਰਾ ਭਯੋ ਯੇ ਜਗ
 ਆਤਮ ਰਾਮ ॥ ੨੦ ॥ ਸਤਿ ਕਹੈ ਤੋਹੈ ਨਹੀ ਮਿਥਿ ਮਾਰ

ਕਹਿ

੬

੫

ਰੇਤ ਆਹਿ ਕਹਿ ਆਨਾਥਾ ਮਚ ਰਹੁ ਜਮਹਾਰ
ਕਹਿ ਕਹਿ ਐਕਾਹਿ ॥ ਗਇਤ ਸ੍ਰੀ ਬਿਚਾਰ ਮਾਲ
ਉਪਦੇਸ ਪੰਚਮੋ ਬਿਸਰਾਮਾ ਸਿਖ ਬਚਨਾ ਦੇਹ
ਰਾ ਭੋਭਗਵਨ ਮੋ ਮਨ ਭਇ ਸੰਸੇ ਦੇਹ ਨਿਵਾਰਾਨ
ਗਮਿ ਥਿਆ ਕਹਿ ਬਿਕਹਿ ਯੋ ਮੋ ਪ੍ਰਤ ਕਹੋ ਬਿਚਾਰਾ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇਵਾਕਾ ਜਗਮਿ ਥਿਆ ਵਰਸਾ ਵਤ ਪੈ
ਦੇਹ ਰਾ ਸੀਤਲ ਜਲ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨ ਕੋ ਗਗਨ ਕ
ਮਲ ਕੀ ਬਾਸਾ ਸੁੰਦਰ ਆਤਿ ਬੰਧ ਮਾਸੂ ਵਨ ਮੋ

ਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸਾ २ ਜਯੋਨਭੁਮੇ ਕਮਲਪੀਘਨੀ
ਪੁਤਰੀ ਬਿਬਧ ਅਨੇਕਾ ਕਰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਪ
ਜੁਤ ਮੇਸੋ ਜਗਤ ਬਿਬੇਕਾ ३ ਅਨਾਥ ਸੁਪਨੇਕਾ
ਹੁਨਰਹਿ ਦਿਸਨ ਬਿਖੇਰੁ ਮਹੇਇ ਪੂਰਬ ਤਜ
ਪਸਮਗਾਯੋ ਤਿਹ ਬਿਖਾਵ ਜਗਸੋਇ ਰਵਕੀਰਸ
ਮਸਮੇਟਿ ਕਰੀਰੀ ਬਹੁ ਚਿਮਾਲਾ ਭਿਖਾਵੇ ਸਾਖੀ ਜਮੇ
ਬਿਸਰਾਸਾ ਸਿਖ ਬਚਨ ਦੇਹੁ ਗਾਵਨ ਮੇ
ਸਨਭਈ ਸੇ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਰਾ ਜਗਮਿਥਿ ਮਾਕਿ

24

ਜੁ

ਕੈ

ਪਹਰੇ ਬੰਧਾ ਕੇ ਸੁਵਨ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ਬਿਸਾਲ ॥
ਸਸੇ ਸੀਗ ਕੋ ਧਨ ਖਕਰ ਗਗਨ ਪੁਰਖ ਈਏ ॥
ਜਾਰੀ ਦੇਖ ਮਾਲ ਲਾਲ ਚਲ ਗਏ ਪੁਨ ਪੁਨਮ ॥
ਗਤ ਤਾਰੀ ॥ ਵਹ ਮਾਗਤ ਵਹ ਦੇਤ ਨਹਿ ਬਣੀ
ਪਰਸ ਪਰਗਾ ਨਾ ਕਛੁ ਭਯੋ ਨਹੈ ਕਛੁ ਮੇਸੋ
ਜਗਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗਗਨ ਸਿੰਧ ਕੀ ਲਹਰ ਥੇ
ਮਾਨ ਬਨਾਯੋ ਧਾਮਾ ॥ ਮੇਸੈ ਪੁਕਨ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਦੇ
ਖਜਗਤ ਮਾਭਿਰਾਮਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੋ ਨੀਰ

ਲੈਸੀਚਯੋਨਭੁਅੰਤੋਜਾ ਤਾਸੁਗੀਧਾਮਾਈਸਰ
 ਸਾਮਾਹਿਜਗਤਯਹਥੇਜਾ੧੬ ਸਿਖਬਚਨਾ
 ਦੇਹਰਾ ਜਗਤਜਗਤਸਭੁਕੋਕਹੇਅਰੁਪੁੰਨਦੇ
 ਖੀਅੰਨੈਨਾਸੋਮਿਥਿਆਕਿਉਕਹਤਹੋਆਰਤਜ
 ਨੁਸੁਖਦੈਨਾ੧੦ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਰਾ ਦੇਹਰਾ ਰਜਦੇ
 ਖਪ੍ਰਾਣੀਘਣਕਲਪੈਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਕੋਤੰਰਜਾਰ
 ਕੈਸਰਪਕਹਿਕੈਕਹੈਪੁਰਮਦਰਾਰਾ੧੧ ਸੁਕਤਨੀ
 ਰਖਿਬਹੁਭੇਦਲੈਪ੍ਰਾਣੀਕਲਪੈਤਾਰੀ ਕੈਰੁੰਡਰਕੇ
 ਈ ਈ ਈ ਈ

ਈਕੈ

ਰ ਜਤਕਹਿ ਕੈ ਕਾਗਰ ਕਹਿਆ ਹੀ १੨ ਪੂਰਨਾ
ਦੈਆਤਮਾ ਅਵਿਅਚਲਾ ਪਾਰਾ ਨਿਥਿਆ ਹੀ
ਕਲਪ ਉਪਨੇਤਾ ਮੈਯਾ ਹਸਿ ਸਾਰਾ १੩ ਅਨਭਿਨਿ
ਨਹਿ ਤੋਇ ਤੇ ਬੁਧ ਬੁਧਾਏ ਨਤ ਰੰਗਾ ਯਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਸੰਸਾਰ ਯਾ ਹਿ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਅਭੰਗਾ १੪ ਪੂਰਨਾ
ਤਮ ਮੈ ਜਗਤ ਕੰਢ ਨ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਅਦੈਅ
ਲਾਮਨੁ ਪਾਮ ਜਮੁ ਦਾਨਾ ਮਾਸਾਰਾ १੫ ਕਾਸਟ
ਮੈ ਰਹਾ ਭਾਇਓ ਰਹਾ ਮੈ ਭਯੋ ਫੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਲ

੨੬

ਤਾਫੇਰ ਮੇਭਯੋਸੁ ਤਕੇਢੇਰਾ ਬਸਨ ਭਯੋਤਾਸੁ ਤ ੨੬੧
 ਮੇਪੁਰਤੀ ਬਸਨ ਮਧੁਰਾ ਆਪਸ ਮੇਪੁਤਰੀਸ
 ਭੈ ਕਰਤ ਪਰਸ ਪਰਗਾ ੧੭ ਕਾਸਟ ਕੋਯਾਰਾ
 ਕੋਕਹੋ ਕਹਾਸਨ ਬੰਧਾ ਤਨ ਬਿਕਾਰ ਯੋਬ੍ਰਹਮ ਮੇ
 ਕਲ ਮੇਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਧਾ ੧੮ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨ ਨਿਰਮੋਲ
 ਨਿਜਤਾ ਮੇਕੁਤ ਅਨੰਤਾ ਹੋਨਾਹੀ ਕਹਤੁ ਬਨੈ ਮੇਸੇ
 ਜਗਦਰਸੰਤਾ ੧੯ ਕਹਿ ਅਨਾਥ ਕਾਸੇ ਕਹੋ ਆਇ
 ਮਧਿ ਅਰ ਅੰਤਾ ਜਿਵੈ ਰਵ ਮੇਨ ਹਿਪਾਣੀ ਐਨਿ
 ਯੋ

ਸਥਾਸਰਕੋਤੰਤਾ ੨੦। ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਵਿਚਾਰਮਾਲਾ ਜਗ
ਆਥਿਆਖਸਟਮੋਬਿਸਰਮਾਵਾਸਿਖਅਨਭਵਕ
ਹਤ੍ਵੇਦੋਹਰਾ ਥਾਰੰਥਾਰਪੁਣਾਮਮਸ਼੍ਰੀਗੁਰਦੀ
ਨਦਿਆਲਾ ਜਗਤੁਰਮਬਡਨਾਸਓਸਹਜਸੁਨਿ
ਤਵਬਚਨਰਸਾਲਾ। ਭੋਭਗਵਨਤੁਮਮਯਾਤੇਭ
ਯੋਬਿਰਤਸੰਦੇਹ। ਸੁਧਸਰੂਪਲਹਓਭਲੇਬਿਸਰੇ
ਚਿਓਦੇਹਅਦੇਹ। ਅਗੁਤਗੁਸੁਭਅਸੁਭਨਾਹਿ।
ਚਈਸੁਨਹਿਜੀਵਾਸਤਿਕੂਟਮੋਖੇਨਹੀਅਮਲਸ

ਮਲਕਿ ਮਾਪੀਵਾਤਾ ਮਾਸੁ ਮਬਰਨ ਨ ਦੇਵਨਰ ॥੨੬੨॥
 ਗੁਰਸਿਖ ਧਰਮ ਨੁਪਾਧਾ ਪੂਰਨ ਮਾਤ ਮਏ ਕਰਸ
 ਨਨਿਘਟ ਬਛਮਾਧ ਮਮਾਧਾ ਮਨ ਬਧਇੰਦੀ
 ਪ੍ਰਾਣੁ ਨਹਿ ਪੰਚ ਭੂਤ ਭੁੰਨਾਂਹਿ ਗਿਆਤ ਗਿਆਨ
 ਗੈਂ ਕਛੁ ਨਹਿ ਸਬ ਚੰਸ ਬਮਾਧਿ ॥ ਸੇਰਠਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ॥੨੬੩॥
 ਨਸ ਬੁਧਇੰਦੁ ਜਾਲਵਤ ਜਗਤੁ ਯਹ ਮੇਰੇ ਕ
 ਥਾ ਅਨੁਪਮ ਹਿਵਹਿ ਕਹਿੰਤ ਸੰਭਵੈ ਦੇਹ ਰਾਦੇਹਿ
 ਦੇਹ ਨਹੈ ਕਛੁ ਮੁਕਤ ਬੰਧਨ ਹੋਇ ਜਤੀਨ ਬਿਖ

ਈ ਤਪ ਅਤਪੁਨਾ ਹੋਏ ਕਨਾ ਦੇਇ ॥ ਪੂਰਬ ਪਸ
ਚਮੁਓਰਧਾ ਅਰਧ ਉਤਰ ਦਖਣੁ ਨਹ ॥ ਲਪੁਦੀਰ
ਪਾਨਿ ਮਾਰਿ ਮਿਲਿਯੋ ਨਹਿ ਬਾਹਿਰ ਨਹਿ ਮਾਰਿ ॥ ਨ
ਹਉ ਤਪਤ ਨਹ ਬਿਧਿ ਲੈ ਯਹੁ ਪਰੰਗੁ ਰਸੁ ਭੇਦਾ ॥ ਨ
ਹਿ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਨਹੀ ਨਹੀ ਸਿਖਰ ਨਹੀ ਖੇਦਾ ॥ ਮ
ਲਨ ਨੈਨ ਕਰਿ ਦੇਖੀਏ ਸਭ ਕਛੁ ਸਭ ਹੀ ਭਾਇ ॥
ਅਮ ਲਾਇ ਸਟ ਜਬ ਰਵਲ ਹਿਉ ਤਬ ਰਵਹੀ ਦਰ
ਸਾਇ ॥ ਊਚਨੀ ਚਨਿ ਰਗੁਣਗੁਣੀ ਰੰਕ ਅਨਾਥ ਅ

ਰੁਭੁਪਾਹੋਘਟੁਬਧੁਕਾਸੈਕਹੋਸਭੁਅਨੰਦਸੁ ੨੬੩
ਰੁਪਾ ੧੧ ਮਨੁਉਨਮੇਖਜਗਤੁਭਾਇਓਬਿਨਉਨ
ਮੇਖਨਸਾਇਕਹੋਜਗਤੁਕਤੁਸੰਭਵੈਮਨਹੀਜ
ਹਾਬਿਲਾਇ ੧੨ ਨਹੀਕਾਰਣਕਾਰਜਕਛੁਨ
ਹੀਕਾਲਨਹੀਦੇਸਾਸਿਵਸਰੁਪਪੂਰਣਅਚ
ਲਸਜਾਤਬਿਜਾਤਨਲੇਸਾ ੧੩ ਏਕਹੂਕਹਤ
ਬਨੈਨਹੀਦੋਇਕਹੋਕਿਹਭਾਇਪੂਰਣਰੁਪਬਿ
ਹਾਇਸੀਘਟਮਟਕਹਿਯੋਨਾਜਾਇ ੧੪ ਬਿਧ

ਨਤੁਈਜਸਪ੍ਰਾਗਕਛੁਨਹਤੁਰੀਆਤਮਾਹਾ।
 ਸੋਸਰੂਪਨਿਜਗਿਨਪਾਨਿਮੇਤੁਬਿਬਤਹ
 ਨਾਹ। ਯਾਗਤਸੁਪਨਸਥੇਪਤਕੇਅਭਮਾਨੀਏ
 ਅਯੋਸੋਸਰੂਕੇਅਨਭਵਕਰੈਚਿਦਸਰੂਪਕ
 ਰਿਤਾਹ॥੬॥ ਸਾਧਨਸਾਧਕਕਛੁਨਹੀਜਾਥਕ
 ਸਿਧੰਨਕੋਇਪ੍ਰਮਾਣਪ੍ਰਮਾਤਕੋਕਹੈਨਾਥਪ੍ਰਮੇ
 ਯਨੁਹੋਇ॥੧੦॥ ਸਾਸਤਾਸਾਸਤਕੋਨਹੀਨਹੀਭੁ
 ਛਕਨਹੀਦਾਨਾਦੇਸਕਾਲਨਾਥਸਤੁਗੁਣਬਾ

੨

ਦੀਬਾਦਨ ਹਾਨਾ ੧੮ ਬਿਧਨਿ ਖੇਧਨਹਿ ਬਪੁ ਅਖ ੨੬੪
ਪੁਨਹਿ ਪੁਤਨ ਹੋਕੇ ਦਾਸਾ ਕੇ ਵਲੁ ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਹੋਪੁ
ਰਣੁ ਸੁਤਹੁ ਕਾਸਾ ੧੯ ਸੋਰਠਾ ਧੀਆਤਾ ਧੀਆ
ਨਨ ਪੈ ਜਮ ਮੁਨਿ ਜਸੁ ਪਾਸ ਰੂਪ ਮੈ ਉਪਾਏ ਇਨਾਹਿ
ਹੋਇ ਸਰਬ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਤੇ ਪੈਰੈ ੨੦ ਕਹਿਓ ਸਿਖ ਅ
ਨਭ ਵਸਤੈ ਗਹਿਓ ਮੇਨ ਗਹਿਓ ਸੋਇ ਬੇਲੇ ਦਾਸ ਅ
ਨਾਥ ਕਹਿਓ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤਨੁ ਜੋਇ ੨੧ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਬਿ
ਚਾਰ ਮਾਲਾ ਸਿਖ ਅਨਭ ਵਸਤ ਪਤਯੋ ਬਿਸਰਾਮ ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰਵਾਰ

ਗੁਰਪਰੀਛਾਕਹਿਤਹੈ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਨਭੁਵੁਮੀ
ਅਤਾਸਿਖਕੋਉਦੇਭਯੋਚਿਤਚੈਨਾ ਲੋਪੀਛਾਕੋਕ ਨ
ਹੈਗੁਰਕਰਣਾਰਸੁਬੈਨਾ ॥ ਪ੍ਰੀਛਾਨਿਜਾਬਿਗਾਯਾ
ਨਕੀਲੇਤਖੰਡਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਅਬੁਬਿਤਾਮਾਤਮਵਾ
ਨਕੀਉਪਦੇਸਤਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਨਿਉਅ
ਬਿਨਾਸੀਅਜਰੁਅਵੈਰੂਪਾਮਪਾਰਾ ॥ ਜਗਤੁਅਸ
ਕਤਜੁਸੰਭਵੈਸੁਨਾਸਿਖਸਤਿਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜੋਕ
ਹਿਕਰਹੈਕਹਾਬਿਖਯਭਯੋਗਿਯਾਨਉਦੇਤਾ ॥ ਬਿ

ਖਯਸੰਗਮਤੁਭੰਗਹੁਵੈਗਿਯਾਨਸਿਥਲਤਹੋਤਾ ॥੨੬੫॥
 ਆਤਮਸੁਪਲਹਿਓਨਹੀਓਇਓਨਨਿਰਮਲਾਗਿਯਾਨ ॥
 ਨਾਮਲਨੁਬਿਖੇਯਾਬਿਵਹਾਰਰਤੁਤਬਲਗੁਹੋਤਾਮ
 ਜਾਨਾਪਾਜੇਪੂਰਣਆਤਮਲਹਿਓਤਉਕਿਅੰਰਤ
 ਬਿਵਹਾਰਸੋਹੰਜਨਸੋਹੋਤਕਿਉਜਗੁਜਨੁਦੀਨਪ
 ਕਾਰਣਮੁਕਤਿਬਿਖੇਬੀਰਗਾਜਬੰਧਨਾਬਿਖੇਸਨੇ
 ਹਾਯਹਸਭੁਗਿਥਨਕੋਮੋਤੋਮਨੁਮਨੈਸੋਕਰੇਹਾ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੁਸਿਖਪਰੁਪਣੀਗੁਰਸਰਣਾਈਗਾਇ

ਇਸਥਿਤਾਮਾਤਮਵਾਨਕੀਕਉਪੁਨਪੁਨਦਰਸਾਇ
ਜੇਸੇਭੂੰਨੇਅੰਨਮੇਉਦਰੁਵਤਾਭਈਛੀਨਾਤੈਸੇਅ॥
ਤਮਵਾਨਕੀਭਈਜਗਤੁਮਤੁਲੀਨ੯ਅਨਾਥਸੁਗ
ਪਾਨੀਕੋਟਕੋਨਿਸਚੈਨਿਜਮਤੁਏਕਾਏਕਾਮਗਿਅ॥
ਨੀਕੇਹੀਏਬਤਤੁਮਤੇਅਨੇਕਾ१੦ਸੇਵਾਬਦਤਪੁ
ਕਾਰਪੁਨਅੰਗਤਾਸਕਰੈਕੋਇਗਯਾਨੀਆਪਨ
ਪੋਲਪੈਤ੍ਰਿਪਤਿਕੁਪਤਿਨਾਹੀ१੧ਬਿਖਿਆਅਨੰ
ਦਸੰਸਾਰਪੈਭਜਨਾਅਨੰਦਹਰਿਦਾਸਾਬੁਹਮਾਨੰ

੨੬੬
 ਵਜੀਵਨੁ ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬਾਸ ਨਾਨਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰਾਂਤਿ ਰੂਪ
 ਤਿਨ ਕੋ ਜਗਤੁ ਜੇ ॥ ੩ ॥ ਰਸਾਤ ਮਹੰਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਬਿਧਤਾ ॥
 ਜਿਨ ਉਰਜਰਤੁ ਤੇ ਜਗੁ ਜਰਤੁ ਛਹੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮੁਕਤਿ
 ਮਾਇਕ ਇਛਾ ਨਹੀ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਆਤਮ
 ਸੁਖ ਨਿਤ ਤ੍ਰਿਪਤੁ ਤੇ ਤਿਨ ਸਮਾਂ ਨਹੀ ॥ ਮਾਂਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਸ੍ਰਪਦਾਰਥ ਕੋ ਭਯੋ ਜਿਨ ਕੋ ਸਹਜਿ ਮਭਾਵਾ ॥ ਕਹਾ
 ਗ੍ਰਹਤਿ ਮਾਗੈ ਕਹਾ ਛੁਟਿ ਭਯਾਵਾ ਮਚਾਵਾ ॥ ੫ ॥ ਜੈ
 ਸੇਦਿ ਨ ਕਰਿ ਕੈ ਉਦੇਦੀ ਪਕੁਦਤ ਦੁਰਜਾਤਾ ॥ ਐਸੇ

ਬ੍ਰਹਮਾਮਨੰਦਮੇਅਨਦਸਭੈਬਿਥਾਤ੍ਰਾ ੧੬ ਗਰੁ
ਤਹਾਬਾਹਨਸਭੈਰਸਸਭਾਮਸਿਸਮੀਪਾਗਿਯਾਨ
ਦਿਵਾਕਰਕੈਉਦੇਸਭਮਤਿਹੋਵੈਗਾਏਦੀਪਾ ੧੭ ਹੇਤ
ਪਰੀਛਾਕੇਸੁਗੁਰਖੀਡਿਓਜਗਾਬਿਉਹਰਾਕਹਤੁ
ਸਿਖਅਨੰਦਪੁਤਵਸਪਾਰਬਧੁਅਧਾਰਾ ੧੮ ਸਿਖ
ਬਚਨੁਭਗਵਨੁਆਤਮਵਨੁਜਲੀਲਾਵਤਿਕਰੈ
ਭੋਗਾਬਸਤੁਬੁਧਕਛੁਨਾਗਹੋਧੀਰਜਮਨਅਰ
ਗੁ ੧੯ ਆਗਿਅਨੀਅਸਕਤੁਮਤੁਕਰੈਸੁਖੰਪਨੁ

ਹੇਤਾ ਗਿਆਨੀਕੋ ਅਸਕਤੁਨਹਿ ਤਜੈ ਨਾਕਛੁਗ ੨੬੭
ਹਿਲੇਤਾ ੨੦ ਹੋਅੰਤੁ ਧਾਮਨੰਤਗਤੁ ਪਰਸਿਉਚਿ
ਤਸਮੀਰਾ ਬਹੁਕਲੇਲਤਾਮੇਉ ਠੀਨਨਾਰੂਪਸਰੀ
ਰਾ ੨੧ ॥ ਚਿਤਬਾਤਤੁ ਉਸਾਤਾ ਮਬੁਜੀਵਲਹ
ਰਭਈਲੀਨਾ ਕੇਵਲਰੂਪਾਮਨੰਦਹੋਰਹਉ ਅਸੁ
ਭਸੁਭਹੀਨਾ ੨੨ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਮਾਦ੍ਰਿਏਛਾਕਰੈ ਨਿਹਚਲੁ
ਪਦੋਸੋਅਗਾਧਾ ਤਹਗਯੈਨੀਕੀਥਿਤਸਦਾਮੇ
ਤੁਯਹਵਹੁਬਾਧਾ ੨੩ ॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਤਹਾਨਹੀ

ਅ

ਜਹਾਸਖੋਪਤਮ ⁺ਲੀਨਾ ਮੇਤੂਤਹਨਸੰਭਵੈਅੰ
ਤਮਨਿਸਚੈਕੀਨਾ ੨੪ ਗਾਯਾਨੀਕਰੇਅਨੇਕਕ
ਰਿਮਬਿਧਵਤੁਜਗੁਬਿਵਹਾਰਾ ਲਿਪੈਨਧੁਮਅ
ਕਾਸਾਜਿਉਜਾਨਿਉਜਗਤੁ ⁺ਬਿਸਾਰਾ ੨੫ ਜਗਤ
ਮਾਹਿਸੁਖੋਪਤੁਸੀਮਤਵਾਰੇਕੀਖੇਲਾ ਕਰੇਚੇਸਟੰ
ਬਾਲਾਜਿਉਆਤਮਸੁਖਰਹਉਪ੍ਰੇਲਾ ੨੬ ਸੋਰਠਾ
ਸੁਵਪਨੁਰਾਇਭਯੋਰੰਕਪ੍ਰਾਣਤਜੇਤਹਛੁਧਾਵਸਾ
ਜਾਗੇਵਹੈਪ੍ਰਜੰਕਕਹਿਬਿਸਮਾਕਹਿਹਰਖਪੁ

ਨਾ ੨੧ ਅਸਤ ਨਾ ਸਤ ਨਾ ਕਛੁ ਨੁਤ ਹੁਏ ਕਾ ੨੬੮
 ਦੇਇ ਲਘੁ ਦੀਰਘੁ ਨਹਿ ਮੰਗੁ ਗੁਣਗੁਣ ਚਿਦ
 ਸਰੂਪ ਮਸੋਇ ੨੨ ਅਗੁਣਿ ਅਗੋਚਰੁ ਏਕ ੨੬੯
 ਰਸੁ ਨਿਰਬਚਨੀ ਨਿਰਬਾਨਾ ਅਨਾਥ ਨਹਿ ਨਕੋ
 ਭੂਮਕਾ ਜਾਪੁ ਕਥੀ ਮੇਰਿ ਆਨਾ ੨੩ ਸ੍ਰੀਗੁ
 ਰੇਵਾਚਾ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਿਖ ਉਦਾਰ ਮਾਤਿ ਪਾਇਓ
 ਮਤੇ ਅਨੂਪਾ ਸੋਗੁ ਰਖੋ ਜਲੀ ਨੋ ਭਲੇ ਭਯੋ ਸੁ
 ਸੁਖ ਸਰੂਪ ੨੪ ਸੁਨਿ ਬਿਚਾਰ ਠਹਰਾਇ ਹੋਵੈ

ਸਰਵਾਕਥਕਜਾਇ ਅਨਾਥਬਬੇਕੀਜਾਨਹੈ
 ਗਾਇਬਬਾਜੀਪਾਇ ੩੧ ਅਹਿਬਿਚਾਰਮਾਲਾ
 ਸਰਸੁਬਹੁਬਿਧਰਚਿਓਬਿਚਾਰਾ ਸਾਧਨਸਿੰਧ
 ਪ੍ਰਗਟਕੀਏਨਾਸੁਭਲੇਪ੍ਰਕਾਰਾ ੩੨ ਬੀਧਿਯੋਮਨੁ
 ਚਾਹਤੁਛੁਟਿਓਅਹਿਨਿਸਚੈਮਨੁਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰ
 ਰਮਾਲਤਾਪਰਰਚੀਅਚੁਗਤਗਪਰਨਾਹ ੩੩
 ਐਰਮਾਲਰਤਨਦਜੇਘਾਤਹੋਤਤਿਨਹੇਤਾ
 ਅਤਭੁਤਮਾਲਾਬਿਚਾਰਾਹਿਤਸਕਰਿਬਸ

ਕਰੁ ਏਤੜ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਕੀ ਮਾਲ ਜੇ ਅਪਨੇ ॥ ੨੬੦ ॥
 ਪਛੁਲੀਏ ਜੁ ਵੈਰ ਹਰਿ ਤਰੁ ਚਮਾ ਲਾਹੇ ਸੋ ਭੁਤ
 ਸਭ ਨਹੀਏ ਜਾ ॥ ੨੫ ॥ ਰਾਵਰੰ ਕਮਨ ਭਾਵਤੀ ਬਹੁ
 ਅਸੁ ਮਸੁਖ ਦੇ ਨਾ ਰੁਚਾ ਬਿਚਾਰ ਮਾਲ ਰਚੀ ਚਿ
 ਤਵਤੁ ਅਤੁ ਚਿਤ ਦੇ ਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਨਾਥ ਸੁਵਨ ਬਹੁ
 ਤੇ ਕੀਏ ਕਹਿਓ ਬਹੁ ਤਪੁ ਕਾਰਾ ਅਬਸੋ ਬਿਚਾਰ
 ਰ ਬਿਚਾਰ ਪੁਨ ਕਰਣੁ ਨਾਪਰੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਛਿ
 ਮਹੁ ਕਰਹੁ ਸਿਖ ਜਾਨ ਕੈ ਹੋ ਕਵ ਮਹਾ ਪ੍ਰਥਮਾ ॥

ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਗ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਅਛੈ ਸੁਧਾ ਅਸੁਧਾ ॥
 ਹੋ ਅਨਾਥ ਕੇਤਕ ਸੁਮਤ ਬਰਨ ਮਾਲਾ ਬਿਚਾਰਾ
 ਰਾਮ ਮੈ ਆਤਮ ਤਿਹੁ ਰਾਏ ਆਸਾਧ ਸੰਗੁ ਨਿਰ
 ਧਾਰਾ ॥ ਪੁਰੀ ਨਿਰੋਤਮ ਮਿਤ ਬਰਖਰੇ ਅਥਿ
 ਆਗਾਮੀ ਤਰੁ ਗੁਣਨਾ ਬਰਨੀ ਮਾਲਾ ਬਿਚਾਰ ਮੈ ਤਿਹੋ ਪ੍ਰਮ ॥
 ਨਾ ॥ ਲਿਖੇ ਪਛੈ ਅਤਪ੍ਰੀਤ ਧੁਰਿ ਅਪੁਨ ਕਰੈ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਿਹੋ
 ਇਸੁ ਰਵਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਸੋਰਠਾ ਸਤੈ ਸੈ ਛਬੀ ਸਸੀ

ਮਤਮਾਪਵਮਾਸਸੁਰਾ ਮੇਮਤਜਿਤਕਹਤੀਸ ੨੭੦
ਤੇਤਕਬੂਨਪੁਗਟਕਰੀ*੨ ਦੇਹਰਾਗੀਤਭਾ
ਰਥਕੋਮਤੇਏਕਾਦਸੁਕੀਜੁਗਤਾਅਸਾਬਕੁਬ
ਸਤਮੁਨਕਛਕਮਾਪਨੀਉਕਤਾ*੩ ਇਤਿਸ੍ਰੀ
ਬਿਚਾਰਮਾਲਾਮਤਮਵਾਨਕੀਥਿਤਾਅਸੋਬਿਸ
ਰਾਮਾ* ਇਤਿਸ੍ਰੀਬਿਚਾਰਮਾਲਾਸਪੁਰਣਾ))

MS. No. 485

